

185
E

മലബാറി വിദ്യാഭ്യാസം。

185
E = PKB =

ക്ലേജിലിംഗാനി
ബാഹ്യത്വാശാഖ

185
E = PKB =

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം

കമ്പി:

ഗവാക്കം:—

സപ്രേശാഭിമാനി

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ബി. എ.

പ്രാഥകനാർ:—

പി. കെ. ബുദ്ധൻ്, കോഴിക്കോട്.

Second Edition 1953.

(Copy-right to Publishers)

Printed at
The Prakasakaumudi Printing Works, Calicut.

ഉ കൂട്ട ട സി ०

ക്രമ്യാധികാരി.

ഭാഗം.

1.	പ്രാഥമികവിദ്യാല്പാസനക്കിന്റെ നില	1
2.	പെട്ടവിദ്യാല്പാസനാല്പരമെന്ത്... .	10
3.	ബാഹ്യാവസ്ഥകൾ	32
4.	ആല്പനത്വാവസ്ഥകൾ	41
5.	വിദ്യാലയാധ്യാപനങ്കൾ	60
6.	വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഫോകവൃവഹാരം ആവശ്യം	69
7.	ഇതരശൈക്ഷികൾ	77

പെട്ടരവിദ്യാഭ്യാസം

1. പ്രാമാഖ്യിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നില.

സ്പത്തിനെ സംരക്ഷിപ്പാൻ ഉത്തമമായ ഉപാധി അതിനെ കാലംതോറം പരിശോധിക്കും, കേടുകൾ ചോക്കി നന്നാക്കുകയും, മെലിൽ വല്ല മുഴുവും പറയാൻ മുടയിട്ടുള്ള കണ്ണാൽ ഒഴിച്ചുവിട്ടവാൻ വഴി കയറ്റുകയും ചെയ്യു ആകുന്ന എന്ന്^o അറിയാത്ത ഗ്രഹസ്ഥിനാർ ആരാ നം ഉണ്ടോ? രാജും എന്ന പറത്തുവരുന്ന സ്ഥാപന ത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും ഇപ്പറവത്ത ഗ്രഹസ്ഥിയംം അതി ലഡികും ദോജിപ്പായിരിക്കുന്നെന്ന്^o എന്നാൽ, രാജും എത്ര ദോ വ്യാമിത്രമായ സ്ഥാപനം ആക്കൊണ്ട്, അതിന്റെ ലഭന മുഴവൻ ചുഴിത്തു നോക്കാനോ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം ഗ്രഹപ്പാനോ പ്രയാസമാകുന്ന; എന്നാലും, അതുനിമിത്തംതന്നെ അതിൽ എവിടെയാണ്^o കേടുപാടു തന്നെ, എപ്പോഴാണ്^o കേടുചോക്കി നന്നാക്കുന്നെങ്കിൽ അറിവാനം വളരെ സങ്കേതമാകുന്ന. രാജുസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒപ്പനത്കരം കണ്ണിന്ത്തു^o പരിഹരിപ്പാൻ വിശ്രദിയതാം നേരം ആവശ്യമില്ലെന്നാണെന്നു മുൻകാലങ്ങളിൽ ചിലർ വിഹാരിച്ചുപസിച്ചിരുന്നതു^o അവരുടെ സമാധാനം ഇങ്ങി നെയ്യാറിയുന്നു. രാജും എന്ന സ്ഥാപനം മനഷ്യാദിജത്തു ക്കൊള്ളപ്പെട്ടതനെ പ്രതിനിധിക്കുമ്പെന്നും^o ഉള്ളത്തി സ്ഥിതിലയങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവാണ്^o; അതു

അരോഗ്യസമിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്രൈജിലും അതിന്റെ സൃഷ്ടികളെ പരിഹരിപ്പാനുള്ള ഉപാധികൾ അതുതന്നു അനേപാഷിച്ച നടത്തിക്കൊള്ളും. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ‘രാജ്യശരീരത്തിന്റെ അരോഗ്യസമിതി’ എന്നാണ്? ഈതിനുത്തരം മുത്രപത്രത്തിലുന്ന ഗ്രാഹണങ്ക ദക്ഷ മുന്പുതന്നേ ഷ്ടേററാ എന്ന ധബനത്തപ്രഖ്യാനി മുണ്ടിനെ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. “യാതൊരു രാജ്യം അതിന്റെ അംഗങ്ങളായ പ്രജാജനങ്ങളെ അഭിപ്രാഖ്യിപദ്ധതിയിലാക്കു വാൻ നിരന്തരം അമിക്കന്നേവാ അതു രാജ്യമേ അരോഗ്യസമിതിയിലിരിക്കുന്നുള്ളൂ; അതു രാജ്യത്തിനു മാത്രമേ ക്ഷേമം പ്രാപ്തിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ.” ഈഘടിനെയുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ സപത്രം അതിന്റെ പ്രതിജ്ഞ, അതു നടത്തിപ്പോവാൻ വേഗം വൈനിയനിയമങ്ങൾ—ഈത്രാഭി കാർണ്ണങ്ങളെ പിന്തിച്ചു “പ്ലേററാതന്നു ഒരു മാതൃകാരാജ്യവിവരണം ചെയ്യി തന്നു. ‘ഒ റപ്പബ്ലിക്’ (The Republic) എന്ന ഗമ്മം ഷ്ടേററാവിന്റെ മേലുന്നതു രാജ്യമീമാംസാത്തപ്രജാപദ്ധതിപാദിക്കുന്നതായി വെളിപ്പെട്ടുനോക്കാം, അതു” തീരുമാനം സകലുമാതൃകയായിപ്പോയി എന്ന ആക്ഷേപം അഭ്രേക്ക തനിലും തന്നെ നേരാനകയും, രണ്ടാമതു “ഒ ലാസ്” (The Laws) എന്ന ഗമ്മം ചുറപ്പെട്ടവിക്കയും ചെയ്തു. ഇവ രണ്ടിലും പെണ്ണരജിവിതത്തിനു നാരാധരവരായതു് പൊതുജനവിഭ്രാംഭാസം ആക്കുന്ന എന്നു് അഭ്രേക്ക വളരെ അവ്യക്താർത്ഥമായി പറഞ്ഞതിട്ടണ്ടു്. ഈതേ അഭിപ്രായം പിൽ ശാലരാത പാലേ മഹാവിഭാഗാരംെങ്കിലും രാജ്യഭാരാധുരന്ധരനായെങ്കിലും പ്രഖ്യാപ്തിക്കിയുണ്ട്.

എന്നാൽ അവരായം ഷ്ടൈറോവിനെപ്പോലെ ഈ വിഷയത്തിൽ അതുവളരെ ആദ്യാചനാസാമത്ര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. യുറോപ്പിലെ പ്രധാനപ്പേട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രജാജനവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് പരിശോധപദ്ധതികൾ പലതും ചെയ്ക്കു വിഷയമാക്കിയാണ്. പരന്തീസ് "രാജ്യമന്ത്രിയായിൽ കോർഡേബർക്ക്" വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരകാന്തരിൽ ട്രേറേറു അമിച്ചിയാണ്. എന്നാൽ അതു രാജ്യത്തിൽ ധനശക്തി വല്ലിപ്പിക്കാനിൽ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്തായിരുന്നു. കോർഡേബർക്കിന്റെ അനന്തരഗാമിയായ ട്രഹാട്ട് ഷ്ടൈറോവിന്റെ മാതൃകയാണും രാജ്യത്തിൽ ട്രക്കുക്ക് ദേശ് വിദ്യാഭ്യാസകാന്ത്രാലോചനസഭ ഒരുപ്പെട്ടത്തിയാണ്. അക്കാദാലത്തെന്നായായിരുന്നു, ഒന്നാം ലാബിലെ ധനത്തുപശ്ചാജ്ഞതനായ ആധിക്യംപൂർത്തിയും എന്ന മഹാസ് പ്രജാജനങ്ങളുടെ മുടക്കിൽ പ്രാമാർക്കിവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ഇങ്ങിനെ വിദ്യാഭ്യാസകാന്ത്രാലോചനക്കു പരിഗണിക്കുന്നതിൽ പരശ്രീ ഉദ്യാഹം ഉണ്ടായിവന്നതിനാൽ മഹാവിഭാഗമാർ പ്രഖ്യാതം അന്തേ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഓരോ രേഖ മാതൃകകൾ സങ്കലിച്ചുതുടങ്കി. ഷില്പർ, ഫിഷ്‌ടെ, പ്രീർ, വിത്തഹം, പെറ്റുലുബി, മെർബാർട്ട്—ഈത്രാഭിമഹാന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വിഫലമായിപ്പോയില്ല. ഒരു മന്ത്രിയിൽ പ്രാമാർക്കിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അരംഭം ഇതിന്റെ പ്രഖ്യാതിയാണ്.

ജമ്മൻസാമാജ്യത്തിൽ പത്തന്ത്രാധികാരി നുറുബാണ്ടിന്റെ ആദിഭാരയിൽ ഉൽക്കെടമായി നടന്നിരുന്ന ഈ ഉദ്യാഹം അവിരേണ്ട ക്ഷേണിഗതിയായി തീർന്ന്. ഇതിനു മുമ്പ്

മായ കാരണം, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിഭ്രാഖ്രാസത്തിൽ യാഥാത്മമായ ആറുഗമമില്ലാതിരിക്കുന്നതുനാണ്. രാജു ഭരണാധികാരികളുടെ വിഭ്രാഖ്രാസകാര്യത്വത്തിൽ ജനങ്ങൾ സപകാരുന്നിരസണമുായി ഏറെക്കുറെ പ്രതിക്രിയ യാണ് ചെയ്യുന്നത് സക്കാരയ്ക്കുന്നതുമന്മാക്കിം ഈ വിഷയത്തിൽ താല്പര്യം കഠിനതു. നിർബന്ധിതവിഭ്രാഖ്രാസം നടപ്പാക്കിയതുകൊണ്ടും ശിക്ഷാക്രമപാരംശാലകൾ എല്ലപ്പും ദിന്തിയതുകൊണ്ടും അവശ്രൂമായതോക്കേ ലഭിച്ച എന്ന നിലയിൽ ജനങ്ങൾ തുള്ളിപ്പുട്ടിരിപ്പാണെന്നു. ഇങ്ങിനെ കരകഴിവെന്നു. പത്രതാദിതാം എന്നാണുണ്ടിന്നു പക്കി കഴിവെന്നുണ്ടെങ്കിലും, വീണ്ടും ഒരു ഉണ്ടായ്യുണ്ടായി. എന്നാൽ മുഖ്യത്തെ തത്പര്യംനികളുടെ സങ്കല്പങ്ങളുന്നമല്ലായിരിന്നു ഈ ഉണ്ടാക്കു പ്രേരണമായിരിക്കുന്നതും. ‘വിഭ്രാഖ്രാസാത്മം വിഭ്രാഖ്രാസം’ ചെയ്യു എന്നാധിത്തിന്റെ വിളിവാക്ക്. എത്രേറെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭ്രസിക്കാമോ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണ് വിഭ്രാഖ്രാസം, എന്നാധിത്തിനു മുതിരു സാരം. ഗ്രന്ഥപാരാധാര്യങ്ങൾക്കും, പരിജ്ഞാരണസംഘങ്ങൾക്കും എന്നിവ പലേടത്തും എല്ലപ്പും തിരുത്തിരുത്തിയാണെന്നും പാഠമികപാരംശാലകളിലെവയും മധ്യമഹാരംശാലകളിലെവയും പാഠവിവരങ്ങൾ വളരെ വിസ്താരപ്പെട്ടതിരുത്തിയാണെന്നും. വിഭ്രാത്മികളുടെ ഹാജരാവിവസങ്ങൾക്ക് എല്ലാമധ്യികമാക്കി; ദിവസങ്ങളാണ് പഠിത്തസമയവും അധികമാക്കി. ഇങ്ങിനെ നടന്നതുടങ്ങിയതോടുകൂടിതന്നെ, ജനങ്ങൾക്ക് രാജുഭരണാധികാരിക്കുന്നു അവകാശപ്പെട്ടുകൂടും, അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം, കച്ചവടസ്വാതന്ത്ര്യം, വിവാഹസ്വാതന്ത്ര്യം

ഹൗവക അവകാശങ്ങൾ അനുവദിക്കേണ്ട ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി അവക്ക് വിദ്യാഭ്രാസകാൽത്തിലും ഉത്സാഹം വല്ലിച്ചു. എന്നാലും, സക്കാരിന്റെ വിദ്യാഭ്രാസനയം ആക്ഷേപാരമിതമായിരുന്നില്ല. പത്രാധികാരിയാണെന്ന് അവസാനത്തിനു മുമ്പായിട്ടുതന്നു, നിർദ്ദേശിത വിദ്യാഭ്രാസദ കഴിത്താൽ പിന്നീട് എത്തു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണമെന്ന ആലോചനയുടെ ഫലമായി പലേ പരി ഒഴുവാരങ്ങളിലും എപ്പോറ്റപ്പെട്ടു. സാമാന്യവിദ്യാഭ്രാസത്തിനും, വ്യവസായം കച്ചുവടം കൂഷി ഇത്രാണി തൊഴി ലുകൾ സംബന്ധിച്ചു വിദ്യാഭ്രാസത്തിനും സക്കാർവക യായും ജനങ്ങളുടെ സപകാൽമായും പഴേ സ്ഥാപനങ്ങൾ എപ്പോറ്റത്തി. ശാസ്ത്രകലാഡിവിഷയങ്ങളിൽ അറിവും വല്ലി പ്പാൻവേണ്ടി മറ്റു വിധത്തിലുള്ള സംഘങ്ങളിലും, വിദേശ സ്ഥാപനങ്ങളിലും, കലാപ്രഭർന്നങ്ങളിലും, കൂട്ടരികളിലും, പ്രസം ഗസലകളിലും, സാമൂഹ്യസമേഖനങ്ങളിലും, ഉത്സവങ്ങളിലും ഹൗ പരിജ്ഞാരങ്ങളിൽ ചിലതായിരുന്നു. ഹതു് ജമ്മൻസാരു ജൂത്തിലെ പല നാട്കളിലും പരക്കെ എപ്പോറ്റത്തിന്ത്രം കൂടുതൽ ദിവിദ്യാഭ്രാസത്തിനും തക്ക വ്യവസ്ഥയില്ലായിരുന്നു. ശാസ്ത്ര കലാവിഷയങ്ങളിൽ ജീതാനം സന്ധാദിക്കണമെന്നോ പണം ഉണ്ടാക്കണമെന്നോ ഉദ്ദേശത്താൽ എപ്പോറ്റത്തെ പ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളാകയാൽ അവ ഹാസ്തിനെയല്ലാതെ

അന്നുമാ വീക്കാൻ സംഗതിയില്ലായിരുന്നു. ഇതിനും പുരുഷ മരാറായ ഒഴിപ്പ്, ഇവ പലതും ഒരേ പ്രദേശത്തുനെന്ന എപ്പോട്ടതുകയാൽ ഉണ്ടായ മത്സ രത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഉത്സാഹശക്തിയെ ഭയ്യപ്പെട്ടു ചെയ്തു എന്നാണുതായിരുന്നു. വിഭാഗംപും, ഹവയിലോ നീലം, ജനസ്ഥമത്തിന്റെ കീഴടക്കകളിൽ നില്ക്കുന്ന കൂഷി പുണിക്കാർ തടങ്കിയവരുടെ അഭിവൃദ്ധികാര്യത്വമേ ഗണ്യമാ കിയിരുന്നില്ല. ഹവക്ക് കലാപാഠശാലകളാവട്ട, പരിഞ്ഞു രണ്ടാംധാരകളാവട്ട ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രതാഖതാം തുറാണ്ടിന്റെ ആദിയിൽ എന്തു സ്ഥിതി ആയിരുന്നതോ ആ സ്ഥിതി തന്നൊന്നായിരുന്ന ഇക്കൂട്ടരു സംബന്ധിച്ചുട്ടെന്നും തുറാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപ്രഭാതയിലും കണ്ടിരുന്നാൽ. ഹവക്ക് പ്രജാധാരമ്മാഡിന്റെന്ന് പറിപ്പാൻ പ്രാമാണിക പാഠശാലയോന്നു ശരണ്യമായിരുന്നാൽ.

പദ്മിക്ക് പ്രാമാണികപാഠശാല എന്ന എപ്പോട്ട് ഒരു ഇവ്വകാര്യമായിരുന്നു എന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. പ്രാമാണിക വിഭ്രാംജാസംകാണ്ട് ബാലികാബാലന്മാർക്ക് ലോകവുവ മാരാഞ്ഞിൽ കരെ പരിചയമുണ്ടാവുന്നണണാഞ്ഞതും വിസ്തരിക്കാവുന്നതല്ല; മേലിൽ അഭിവൃദ്ധിമാർക്കും പ്രദേശിക്കാനും അതു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നണ്ട്, നിയുദ്ധം എന്നാൽ, പ്രാമാണികവിഭ്രാംജ കഴിഞ്ഞു, അതാവിതു്, പതിമുന്ന് പതിനൊല്ല് വയസ്സ് പ്രായമാക്കുന്നോഴ്ചകം, അവരെ പാഠശാലകളിൽനിന്ന് പിരിച്ചുവിടുന്നതുകാണ്ട്, അവരുടെ പതിനൊരു അവക്ക് ഭാഷമായോ തുണമായോ വരുന്നതെന്ന സംഗതി വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ട അതലോചന

യെ അധികാരണണ്ട്. അതു പ്രായത്തിൽ അവരുടെ ബുദ്ധി ക്ഷേമം വരാറില്ല എന്നാതു് അവിതക്കിത്തമാണെല്ലാം. അതു വിചാരിച്ചിട്ടുകന്ന സ്പിറ്റ് സർലഭിൽ ചിലേടങ്ങളിൽ നിർബന്ധിതവില്ലാല്ലാസം പതിനാറു് വയസ്സുവരെ വേണമെന്നു് നിബന്ധനചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ബുദ്ധിക്ഷേമം പാകം വരുമ്പോൾ, പാംതാലയിൽനിന്നു പിരിച്ചയക്കന്ന തിനാൽ, ബാലവില്ലാർത്ഥികളുടെ മേലാലങ്ങളും ജീവിത തത്തിൽ ഒരു നിയന്ത്രണമില്ലാതെയും പ്രവൃത്തികളിൽ നിശ്ചയില്ലാതെയും വളരുവാൻ സംഗതിയാവുന്നു. എന്നല്ല, പാംതാലയിൽപ്പെട്ട പഠിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതു്, അവരുടെ ബുദ്ധി അപകടമാക്കുന്നു്, അവർ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാതെയും, തന്നിമിത്തം അതു വകു പറിപ്പുകൊണ്ടു് ഫലമില്ലാതെയും ഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ നടത്തവൈ സ്പദിക്കേണ്ടതായ കാലം അപേപ്പാഴിക്കുന്നു് അതു സമയം അവരുടെ കയറിച്ചിട്ടും ലോകമാകുന്ന വയലിൽ ‘ആട്ടിയിരക്കി’യാൽ ദേവിൽ ‘ഓട്ടം വിളി’ക്കേണ്ടതായിരുന്നീരുന്നും.

പണ്ഡത്തെ നില്ക്കിലുള്ള പ്രാമാണികവില്ലാല്ലാസം കുകാണ്ടമാത്രം ഇപ്പോഴേതു ജനസ്ഥായത്തിന്റെ അവശ്യങ്ങൾ നിരവേറിരാൻ കഴിയുമോ? ഇംഗ്ലീഷ് ചോലം ജൂൺ നിയിലെന്നവുണ്ടും മററവിട്ടും രാജ്യപ്രഭാരകത്രാക്കന്നായ ടേയും പ്രജകളുടെയും പൊതുവായ ശത്രുവയെ അധികാരണം ഉന്നാത്തു സ്ഥിതിയെന്താണോ? സമുദ്ദാശക്കെട്ടിനു നാട്ടക്കനാർഡും ഭേദഗതിവരുന്നില്ലോ? ധനാദാമവിഷയത്തിൽ

മാറരക്കരി ഉണ്ടാവുന്നില്ലോ? രാജ്യപ്രഭരണകാർത്തമായും പരി
ജ്ഞാരം നടക്കുന്നില്ലോ? നഗരങ്ങരിൽ എന്നവേണ്ട, നാട്ടിന്മുറ
അപര്ക്കം ഭേദപ്പെട്ടുകൊണ്ടില്ലോ? കൂടുംബവകെട്ടുകൾ, ജാതി
ക്ഷേട്ടകൾ, സംഘവകെട്ടുകൾ എന്നിവയെങ്കു പണ്ട്
എത്ര പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു; അവ നിമിത്തമുള്ള ഓരോരോ
ശീലങ്ങളിലും നടവടികളിലും എന്നതായിരുന്നു! അവയുടെ കെട്ട
ക്രാഹല്ലാം ഇളംകിത്തൻറിച്ചു തുടങ്ങിയില്ലോ? കൂടുംബത്തെയും,
സംഘത്തെയും മറ്റും പുതുക്കിക്കെട്ടുന്നില്ലോ? ദിനംപുതി
നഗരങ്ങളിലും, ആതു നഗരങ്ങളോടാടുന്നായി വള്ളുന്ന സദാ
ചാരമുഖംണ്ണങ്ങളിലും വലുതായിവരുന്നു. സദാചായം രാജ്യം
ഇത്രുംകി കാത്തുണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു പരിജ്ഞാരങ്ങളും
കൂടുംബവിവ്രവസ്ഥാപനങ്ങളുംഒന്നായിരുന്നു മാനസസം
സ്നേഹങ്ങളിലും ഭേദപ്പെട്ടുന്നു. ധനം വല്ലിക്കുന്നു; അതിനൊപ്പും
സുവേച്ഛക്കും വല്ലംനായായിരിന്നു. ഇങ്ങിനെ പല പല മാർഗ്ഗ്
ങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിവരുന്ന ഭേദഗതികൾ എല്ലാം ആലോച്ചി
ചൂതു, പതിമുന്നു പതിനൊല്ലവയല്ലു് പ്രായമാവുന്ന സമയം
വിഭ്രാംഭം അവസാനിപ്പിച്ചു് പിരിച്ചയക്കുന്ന സന്തുഷ്ടി
യും തീരെ അനുച്ചിതമെന്ന ഭോഖ്യമാവും. ഇവരിൽ
ഉണ്ടാക്കരം വിഭ്രാംഭംചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നവർ എത്ര
യോ ചുരുക്കമാണോ! അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു് കൂടുംബത്തിൽ
വേണ്ടിയന്നും സെഞ്ചക്കുറ്റവും ഉണ്ടാക്കാനും. വെള്ളം പ്രാഥമിക
വിഭ്രാംഭംകൊണ്ടു് ജീവിതരണാക്കണ്ടതിൽ ഇരുണ്ടി
പോതുവാൻ പോവുന്നവർ പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളാണോ.
അവരാണോ ജനസമുദായത്തിന്റെ ഭ്രിംഗാം. അവർ കേ
വലം ശിരുപ്രായത്തിൽ തന്നെയാണോല്ലോ ജീതിതരണാന്തി

നായി ചട്ടിപ്പോകുണ്ടിവനിരിക്കുന്നതു്. പതിനാലു്
വയസ്സു് എന്ന ഘട്ടം മിക്കവാറും ശൈത്യവം ഏന്നാലു്
പറയേണ്ടതു്? ആ സമയം കട്ടിക്കുക്കു് സ്വന്തവരചനം
ചെയ്യാൻ സ്വന്തക്കു ഉണ്ടാ? അവർ സ്വന്തമാബുലിക
ഴിമല്ലോ? അജിനെയുള്ള വിഷമാലുടുതിൽ അവരെ പിരി
ചുയക്കുന്ന വിദ്രാല്പാസവ്യവസ്ഥ നിയുക്തമായും ഒന്നാലു
ഹമല്ലോ. അതിനാൽ പ്രാമാഖ്യ വിദ്രാല്പാസഭര കഴിഞ്ഞ
തിന്ന ശേഷം എന്നതു ചെയ്യാലാണ് ചെരുപ്പുക്കാരെ ഉത്തമ
ചെണ്ഠനാരാക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്ന കാര്യം മുപ്പുമായി
ആലോചനക്കും വിഷയമാകുന്നു. വിശ്രാംഗിച്ചും ധനാദമ
ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചു സകലകാര്യങ്ങളും വിദ്രാല്പാസവു
മായി കുട്ടിണങ്ങത്തു കിടക്കുന്നു. രാജാജുർഖപ്പത്തുവും അജി
നെതനൊയാകുന്നു. പട്ടിണികിടക്കുവോരു മാംസ്യക്കു് ഇപ്പോൾ
ശക്കി കൂടിച്ചുപാവാതെ ഇരിക്കുമോ? കുടംബത്തിൽ
ബാരിപ്പുവും ഭരിതങ്ങളും കളിയാട്ടങ്ങുവാരു വിദ്രാല്പാസം
കൊണ്ടണ്ടായ മനസ്സംപ്പാദം നിഷ്പത്തിയോളമായി
തന്ത്രികയില്ലോ? പ്രഭിഷനങ്ങൾ സദാചാരവിദ്വാന്മാരാ
ണെന്നിരിക്കിൽ, അവയുടെ കീഴിച്ചുള്ള ജനങ്ങളെ
നന്നാക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും? സുക്ഷ്മാലോചനക്കു
വുവാരു, വിദ്രാല്പാസകാര്യത്തിൽ എന്നെങ്കിലുമൊരു പാരി
ജ്ഞാരംഘയുന്നതു ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചു പാലേ കാര്യങ്ങൾ
ഒള്ളും മനസ്സിൽ വാമ്പംവെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നും. വിദ്രാ
ല്പാസകാര്യം നിയുക്തമായും കഴിക്കുള്ള താക്കുന്നു. അതിൽ
വിദ്രാല്പാസശാസ്ത്രജ്ഞനാം മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ദോ
രാ; ധനത്തപ്രജന്മാനവും ആവശ്യകമാകുന്നു. ഇതുകൂടു,

തൽപ്പുവത്തുകന്ന ദേഹത്തും, ഉദ്ദാഹരണക്കാർ എന്നിവയോ ടോപ്പ് അറന്നകവയും ഉണ്ടായിരിക്കും. പെണ്ണരജനത്തെ എവിടെക്കാണ് “നടത്തേണ്ടതു” എന്ന സംഗതിയിൽ, തെളിവായ നോട്ടം ഇല്ലാതെ ധാതൊഴ വിഭ്രാംഭാസത്തുവും സഹായമാകയില്ല. അഭിപ്രായം ചലേപ്പുകാരത്തിൽ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും, പെണ്ണവിഭ്രാംഭാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നും ശരിയായി മുഹിച്ചു കഴിയു.

അംഖ്യായം 2.

പെണ്ണവിഭ്രാംഭാസാദ്ധ്യമെന്തു?

പെണ്ണരജനവിഭ്രാംഭാസം എന്തുകാൽത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു നടത്തുന്നതായിരിക്കും? രാജ്ഞം എന്ന നധാപനത്തെയും അതിന്റെ അധികാരങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള നിയുടെ വിചാരത്തെ അതുകൊണ്ടിരിക്കും ഈ ചോദ്യരത്തിന്റെ ഉത്തരം. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ രാജ്ഞമീമാംസക്കന്നാർ തമിൽത്തന്നു എത്തുഡാ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കും! രാജശക്തിക്ക് പാരമ്പര്യന്തരക്കന്ന തോമസം ചോദ്യസ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്ഞമീമാംസക്കന്ന് ധാതൊഴ സംഗതിയും രാജ്ഞാധികാരത്തിന്റെ കീഴിലല്ലാതെ ഇരിപ്പാൻ ചാട്ടുള്ള തല്ല. അഭ്രംബം, രാജനിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ മരാറായവിയത്തിലുള്ള നിയമത്തെ സമർത്തിക്കുകയില്ല; രാജമതമാഴിക്കു മരാറായ മതദത്തെയും അറന്നവിക്കുകയില്ല; രാജ്ഞസ്പന്ത് (പണ്ടാരവക) ഫീകേ വേരായ വകയും

ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ അതശംസിക്കകയില്ല; ഇങ്ങിനെയുള്ള രഹംകൾ, തന്റെ സമകാലീനനായ ലോക്ക് എന്ന രാജു മീമാംസകന്മായി പെട്ടവിഭ്രാംഭാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യ തന്ത സംബന്ധിച്ചുടന്തൊള്ളം യോജിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല, നിങ്ങളും. ലോകിനു രാജാധികാരംക്കാം തീരെ തിക്കളാണ്. ഇന്നസമാന്തരത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെല്ലാതെ, രാജാവിന്റെ നിയമങ്ങളെ ലോക്ക് ഗണ്യമായി വിചാരിക്കുന്നില്ല; ഏനു മാത്രമല്ല, പ്രജകളുടെ ജീവൻ, സപാതന്ത്രം, സപ്തത്ത് എന്നിത്രകളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിനു അവരുമായുള്ള ചട്ടങ്ങളെ കവിതയുള്ള ഏതൊരു രാജനിയമതന്ത്രയും പ്രതിരോധിപ്പാൻ പ്രജകൾക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നു കൂടി ലോക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഇന്ത്യവാസിക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾ, വില്വഹം-വോൺ-ഹംബോൾട്ട് (Wilhelm Von Humboldt) എന്ന ജെമ്മൻ രാജുഡാനും അതനെപ്പാലെയുള്ള രഹംകൾ സമ്മതമായിരിക്കുന്നില്ല. ഇതേമുതൽത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രജകളുടെ ചെറുപ്പെത്രും വൃഥാലിവുംബിക്കായി സക്കാർ ചെയ്യുന്നതായ ഏതൊരു ഏപ്പം, അവക്ക്, വാസ്തവത്തിൽ ഉപകാരമായിട്ടും, അപകാരമായിട്ടാണ്. ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതും. ആ നിലയിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള രഹം, പെട്ടരജുനങ്ങളുടെ വിഭ്രാംഭാസകാര്യം സക്കാർ ചുമതലയിൽ വെച്ചുകൂടുതും മാത്രമല്ല, വിഭ്രാംഭാസകാര്യത്തിൽ സക്കാർ ധാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള സഹായം ചെയ്യുന്നതാത്തതാക്കുന്ന എന്നാംകൂടി നിർബ്ബന്ധമായ നിബന്ധന ചെയ്യുമെന്നതിൽ സദ്ദേഹമില്ല. വ്യവസായിക്കും അലുസന്നം, നൃാധത്തംപരന്നം നൃാധവിരോധിക്കും,

തന്ത്രജ്ഞനാനിക്കും മുമ്പനും രാജ്യകാർത്ത്യങ്ങളിൽ തുല്യമായ അവകാശം കൊടുക്കുന്നും, ഉണ്ട് ഉട്ടപ്പ് ഉറക്കം എന്നീ അനീഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഭേദവിച്ചാരം കുടാതെയിരിക്കും ചെയ്യുന്നതാണ് സമാവം എന്നും; മറ്റൊരു വകുപ്പും മുഴുവൻ സമ്മതിക്കുന്നും തന്റെ ഇട്ടുവെയ്ക്കുന്ന അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അവകാശമാക്കുന്ന സപാതത്രപ്പം എന്നും; അനുസ്ഥിതത്തിൽ എളുപ്പവരാക്കു കുടിച്ചുള്ള വജ്രാത്മമാണ് സൗഖ്യം (അല്ലെങ്കിൽ സഫോറത്പം) എന്നും വിച്ചാരിച്ചിരിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തിലുള്ള പാരാജനവിദ്യാല്പാസം, മൂല്യബന്ധിലെ തൃപ്പൂർക്കുസോഷ്യലിസ്റ്റ് (തൃപ്പൂരിയസമജ്ഞിവാദി) അനുഭബംകും അഭിമതമായിരിക്കുന്ന പിന്തും. തുല്യവകുപ്പും അവന്നും അവന്നും ബുദ്ധിരക്ഷയിൽനിന്നും കാത്തുവരുത്തിയും അഭിപ്രായമോ? മനഷ്യക്കും ഓരോ തത്ത്വം അവന്നും അവന്നും ബുദ്ധിരക്ഷയിൽനിന്നും കാത്തുവരുത്തിയും അഭിപ്രായിലുള്ളതുവാൻ വേണ്ടുന്ന സത്കര്ത്ത്യങ്ങൾ തുല്യമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ വാസ്തവത്തിൽ സമാവം ആവുകയുള്ളൂ എന്നും; ദൈവനും രാജകാർത്ത്യവിഷയമാദ്യോ വാണിജ്യവിഷയമാദ്യോ ദൈവയും ഉള്ള സപാതത്രപ്പംകൊണ്ട് മുന്നുമണ്ണാവേണമെങ്കിൽ അവൻ പക്ഷപാതരമിന്നു എന്ന സപാതത്രനിലയിൽ തുലിക്കുന്നവനാഡുണ്ടെന്നും; തന്റെ പക്ഷക്കാരെ സ്നേഹിക്കുന്നോലെതന്നെ എതിർപ്പക്ഷത്തിലുള്ളവരോയും — അവകുപ്പും അഭിപ്രായങ്ങൾ തനിക്ക് എത്രതന്നു വിസ്തരിക്കുന്നാൽകുറിയും — സ്നേഹിക്കുന്നോലെ സഫോറത്പം അല്ലെങ്കിൽ സൗഖ്യം വില്ലഞ്ഞുകയുള്ളൂ എന്നും ആക്കുന്ന മുവർ,-തൃപ്പൂർക്കുസോഷ്യലിസ്റ്റ് ദൈവക്കുരാ—മുപദേശിക്കുന്നതും. തന്നീയും, മറ്റൊരുമാതിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം കേട്ടാലും:

രാജുക്കേൾമത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ജനസമൂഹത്തെ രണ്ടിൽ
രഹായി പിരിക്കണം; ഒങ്കുട്ടർ ബുദ്ധിശക്തിയും പറിപ്പും
എറിയവരായ വിഭ്രാജകങ്ങൾ; മററായകുട്ടർ, ദേഹാധ്യാ-
നം ചെയ്യാൻമാത്രം കൊല്ലുള്ള അജ്ഞതനാർ, ഇവരിൽ അ-
ജ്ഞതനാർ ഭ്രിപക്ഷമായും വിഭ്രാംനാർ എതാൻ മാത്രമായും
ബുദ്ധിക്കണം. വിഭ്രാംനായടെ ലോകാപകാരത്തുണ്ടാക്കി
സൗകര്യം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവെള്ളം അധ്യാനങ്ങൾ സഹി-
ക്കണം ചുമതല അജ്ഞതാതമായിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ, ജന-
സമൂഹായത്തിൽ ഒരു കുട്ടരെ എഴുപ്പാഴം താണനിലയിൽ
തന്നെ വെച്ചുക്കണമെന്നും, മറ്റൊരു വയസ്സെ ഭാസവേലയ്ക്ക്
അംഗങ്ങിനെ ഒങ്കുട്ടം അജ്ഞതനാർ വേണ്ടതാകയാൽ ബഹു-
ജനവിഭ്രാംകാര്യത്തിൽ ഒരു അതിത്രം വെക്കേണ്ടതാ-
ണെന്നും ഗൈരവത്തിൽ വാദിക്കനാവൻ ഇഴുപ്പാഴം ഇല്ലെന്നും
പറഞ്ഞുകൂടാം. എന്നാൽ ഇവയെ കൈ അഭിപ്രായത്തിനു
വിപരീതമായി നില്ക്കുന്ന മററായ പക്ഷക്കാരാണ് പ-
ത്രാവത്താം തുറാണ്ടിലെ ധന്മാന്ധാരൂചായ്യും. അവയ-
ടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ജനസമൂഹായത്തിൽ ഓരോ അംഗ
തത്തിനും അവരവക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടതോളം ബുദ്ധിശക്തിയെ
അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുവാൻ തക്കതായ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കി
കൊടുക്കുന്ന സമൂഹവ്യവസ്ഥ എത്തായ രാജുത്തിൽ നട-
ക്കണമോ അതു രാജുത്തിനെ ക്ഷേമം അനുഭവിപ്പാൻ
കഴികയുള്ളതാണ്.

രാജുാധികാരങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ
ങ്ങിനെ തിനാലിനമായിരിക്കുന്ന സമിതിക്ക്, രാജുകാര്യമായ
ഉദ്ദേശകങ്ങൾ എന്നൊക്കെയെന്നും അനേപാഷിക്കുക ആവു

ശ്രക്കമായി വരുന്നു. പുരാതനരാജുക്കുങ്ങളും ഭക്താല
തെര രാജുക്കുങ്ങളും പ്രവൃത്തികളെ അതുവോചിച്ചേട്ട
ദത്താഖ്യം, “രാജുക്കുത്രമാവട്ടു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവി
തെതകാധാരമായ ഹിത്സ്വലൈ സാധിക്കുക എന്നുള്ള താ
ക്കൻ”, എന്ന് പോൾസൻ (Paulsen) എന്ന ധർമ്മശാസ്ത്ര
ജനകൾ പറയുന്നതായ അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെന്ന ഇവിടെ സ്പീ
കരിക്കാം: ഒന്നാമതു, സമൂഹാധാരത്തിനു പുരാമെയും അക്കദേ
ഘടിഷ്ഠ മാതൃക്കളിൽനിന്ന്” സമൂഹാധാരത്തെ രക്ഷിക്കുക; രണ്ടാ
മതു്, പ്രജക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൾും സമൂഹാധാരത്തിന്റെ ഹിത
ത്തിനു് വിച്ചരിതമായോ മതിക്കാവാത്തെങ്കൊ ഇരിക്കുന്ന
ഭാഗങ്ങളിൽ, അവരെ യുക്തംപോലെ തടയുകയോ സഹാ
യിക്കുന്നു ചെയ്യു. ഇവയാണു് രാജുക്കുത്രങ്ങൾ. എന്നാൽ,
ഇതിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ‘ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവി
തെതകാധാരമായ ഹിത്സ്വലൈ എന്നാണോ?’ ഇതിനു മറ
വടിപറവാൻ കുറെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കഴിക്കുന്നു. എന്നാലും,
ങ്ങ സംഗതി നിയുതം? എത്രതേനാളും ഒങ്ങ പ്രജയുടെ
ജീവിതെതകാധാരമായ ഹിത്സ്വലൈ രാജുക്കുന്റെയും ജീവി
തെതകാധാരമായ ഹിത്സ്വലൈയിൽ ഉഡപ്പുടിരിക്കുന്നവോ,
അടമവാ, ന്രായ്ക്കുമായ വാദാനവാദംകൊണ്ടു് രാജുക്കുലും
യെ ആ പ്രജയുടെ ഹിതകാഞ്ച്ചുള്ളിലേക്കു് നിർദ്ദുലമായി
ക്കണ്ണപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നു് എത്രതേനാളും ആ പ്രജയും
അതിചുക്കുകൊണ്ടിരിക്കാമോ, അതുതേനാളും ആ രാജും
അ പ്രജയും വിലയേറിയതായിരിക്കും. തുണ നിലയും, രാജു
മാവട്ടു, പ്രജയുടെ മുവ്പുമായ ഹിത്സ്വലൈ സാധിപ്പാനുള്ള
വിലയേറിയ ഒങ്ങ ഉപസമിതമാർക്കുമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ,

ങ്ങൾ രാജുത്തിലുള്ള പ്രജകളുടെയെല്ലാം ഹിതാജർ ഒരേ വിധാനത്തിലുണ്ടോ. അവ അനേന്നാനും വിതലാജിത്തും കാണുമാറണ്ട്. കൂഷിക്കാരൻറെ ഹിതമല്ല കൈതന്താഴി ക്ലാറനുള്ളിൽ. നഗരവാസിയുടെ ഹിതമല്ല മുമ്പാസിജി നത്തിനും; ഹിന്ദുവിന്റെ ഹിതമല്ല കൃഷ്ണനും; ഏനും വേണ്ടാ, ഓരോരോജാതി, തനാഴിൽ, ഇത്രും സംഗതിക ഇംഗ്ലീഷ് പ്രജകൾ തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രം വിലപ്പേബാർ രാജുത്തിന്റെ നാശഫോതവായും ഭവിക്കാറുണ്ടും, അതുനിമിത്തം പ്രജയുടെതന്നെ മുദ്രയിൽ തുടർന്നു നശിക്കുന്നവുനും ലോകചാരിത്താൽ നാം അറിയുന്നണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചരിത്രംപുരാകാണ്ട് നാശമുണ്ടാവു തിരിപ്പുാൻവേണ്ടി, പ്രജകൾ തമ്മിൽ ഉള്ള ഭിന്നഭിന്ന താജാളും ക്രുതിയിന്നുകിടക്കാണ്ടുനടത്തുന്നതിനായി രാജു തതിൽ നിയമങ്ങളും മല്ലപ്രധാനവിചാരണകളും ഏപ്പെട്ടുന്നതി യിരിക്കുന്നു. പ്രജകളും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു നടത്തുന്നതി നാഭേണ്ടിയ കാര്യസില്പിക്കുമ്മായ ഒരു ഉപകർണ്ണമായി തീരിണും രാജും എന്നാക്കുന്ന നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയും ഉത്സാഹവും. ഇത്തരത്തിലുള്ളിട്ടാൽ രാജുത്തിൽ, പ്രജയുടെ ഹിതത്തിനും സമ്മാനയ്ക്കിന്റെ ഹിതത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു മിസ്റ്റ്. പ്രജകളുടെ പരസ്പരവിത്താജിത്തും ഹിതാജ്ഞരും ക്രുതിയിന്നുകിടക്കുന്നതും മാത്രമായില്ല; ആതു യോജിപ്പിക്കുന്ന നിലനിത്രകയും കാത്തുകൊള്ളുകയും അതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് രാജുക്കുത്രാജിത്തും ഉംപ്പെട്ടതാക്കുന്നു.

ഇപ്പറമ്പത്തായ രാജ്യാദ്ദേശക്ക്ഷേഷണം സാധിപ്പാൻ സക്കാരിയനിന്ന് എത്രതോളം ചട്ടങ്ങൾ എപ്പുട്ടെന്നാം; രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളുടെ ഏഴപ്പരുബ്ലിവൈ ഉദ്ദേശിച്ച് സക്കാരിയനിന്ന് എത്തിരിക്കിവരെ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം, എന്നുള്ള ചോദ്യം ധർമ്മനിതിരാഘവത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകയാൽ ഈവിടെ വിസ്തരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ്. വിഭ്രാഭ്രാസത്തിന്റെഒരുക്കണക്കും ഉദ്ദേശം, സമൂഹത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം സപാതന്ത്രംവും, പരസ്പരസ്സുമന്ത്രാട്ടക്രമിക്കുന്ന അഭിവൃദ്ധി, ഉത്തമസില്ലാന്തി ക്ഷേഷണം അംഗീകരിക്കുന്നുള്ള പ്രവൃത്തിസപാതന്ത്രം എന്നിതുകൂടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണമെന്നാക്കും. ജനസമൂഹത്തെ ഈ നിലയിലെത്തിക്കവാൻ, സക്കാർ ചെയ്യുന്നതിനാണ്. ജനങ്ങളിൽ ഓരോയും സമൂഹത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വേണ്ടി പരിത്രമിപ്പാൻ ശക്തി വളർത്തുന്നതുകൂടാം, പ്രജൈശപർശാഭിവൃദ്ധി കാര്യത്തിയനിന്ന് സക്കാരിന്റെ തുല്യ ക്രമേണ ചുരുക്കിക്കൊള്ളുന്നും. പ്രജകൾക്കു, തന്നെ താൻ തുണ്ടപ്പാറാം, തന്നെത്താൻ തൊപ്പാറാം, പരിത്രമിപ്പാരാം വേണ്ടെടുത്താളം സൗഖ്യകരം വക്കാശം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം; അങ്ങിനെചെയ്യും അവക്കെട്ടിക്കയിൽ നിന്ത്രാശ്വമായ മതിലവും ഉണ്ടാക്കി സ്വയമേ അഭിവൃദ്ധി സന്ധാരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തണം. ഇങ്ങിനെ നോക്കുവോഡി, സക്കാരിന്റെ തുരുമാവട്ടം, രാജ്യത്തിന്നതെന്ന സ്വയം രക്ഷണവും, പ്രജകൾക്ക് എഴുപ്പരുവല്ലവും സാധിക്കുക ആകുന്ന എന്ന പറയുന്നതിൽ ആക്കഷപത്തിനു വകയുണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

ഇതരരാജ്യങ്ങളുടെ വിഷയംകുടി അലോച്ചിക്കുവോ രൂ ഒരു സക്കാറിന്റെ മെല്ലിൻതെ തുരും കേവലം സപാ ത്മപരമായിട്ടുള്ളതാക്കണമെന്നു സമ്മതിക്കുവേണ്ടി. എന്നാൽ ധമ്മശാസ്ത്രം ഇതിനോടൊന്നായി പരോപകാരം പരമായ മരീറായ തുരുത്തെങ്കിലും വിധിക്കുന്നണ്ട്. ഒരു കുടംബവർത്തിലുള്ളവർക്ക് എ സദിനൈയാണോ സപ്രാജ്യ സ്നേഹം വളർക്കുകയും അവരെ സപ്രാജ്യപെണ്ണരൂപാർ എന്ന യോഗ്യനിലയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുണ്ടതു് കുടംബവർത്തിന്റെ തുരുമായിരിക്കുന്ന, അംഗങ്ങിനെതുന്നു, ഒരു രാജ്യത്തിലെ പ്രജകൾക്കു ലോകപെണ്ണരപ്രമാന മനഷ്യവർദ്ധ സ്നേഹം ഉണ്ടാക്കിവളരുതെന്നു് രാജ്യത്തിന്റെ തുരുമായ മരിക്കുന്ന. എന്നാൽ, സപ്രയംരക്ഷണം, പ്രജാക്ഷേമ വല്ലനം എന്നീ സപാത്മതുരുജാളെ ന്രായ്യാന്രായ്യവി വേക്കേതാടക്കുടി നിൽക്കുകയും വഴിക്കു്, ഒരു രാജ്യം, ഇപ്പോൾ പറത്തതായുള്ള മനഷ്യവർദ്ധസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിനും സഹായിക്കുണ്ടെന്നു നാം അഭിയാം; എന്തെന്നാൽ, മുന്നു വിവരിച്ചു വിധത്തിൽ മാതൃകാപെണ്ണരൂപാർ, പ്രഖ്യാതമായ പരോപകാരഖ്യാലിയോടെ ശീലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ മാതൃമേ, ഇരു സപാത്മതുരുത്തെ ഉത്തമമായ ആപ്തത്തിൽ നിർവ്വഹിപ്പാൻ കഴികയുള്ളൂ. ഉത്തമമായ രാജ്യപെണ്ണരൂപാർമ്മാരും നാം വിഭ്രാംഭസിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഉത്തമമാരായ ലോകപെണ്ണരൂപാർത്തുന്ന യാണു് ശീലിപ്പിക്കുന്നതെന്നും സമ്മതിച്ചുതീരു; സമുദായശരീരം എത്തുമേൽ മഹത്തരമായിരിക്കുന്നുവോ, അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ കുട്ടിയിനക്കിയതും ഭിന്നഭിന്നവുമായ ഹിത

അംഗം എത്തുമേൽ വിവിധതരമായിരിക്കുന്നവോ, അന്തരേന്തൊളം സ്വന്തനെ സ്വപ്രാജ്ഞാന്മൂഹവിചാരണത്താട്ടാപ്പും മനഷ്യർ വർദ്ധന്മൂഹവിചാരവും ഉത്തരോത്തരം പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നും, നിശ്ചയം. എന്നാൽ മനഷ്യവർദ്ധന്മൂഹത്തെ ബലപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി സ്വന്തമുകുത്രാജ്ഞങ്ങളെ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു രാജ്ഞം എന്നുമാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവാം; ഉദാഹരണം തിന്റെ, ദിന്മൂലങ്ങളായ മറുരാജ്ഞങ്ങൾക്കു എന്നുമാത്രം സഹായംചെയ്യാം, എന്നുള്ളിക്കാത്രും ആ രാജ്ഞത്തിന്റെ തന്നെ സ്വപ്രയാരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രജാക്ഷേമവല്ലന്തിന്റെ തന്റെ ആ പ്രവൃത്തിനിമിത്തം എന്നുമാത്രം ഹാനി പററി യേക്കുമെന്നുള്ള സംഗതിയെ ആത്മകിച്ചിത്തിരിക്കുന്നു. മനഷ്യർ വർദ്ധുത്തെ കയറ്റി, ഒരു രാജ്ഞം തന്റെ സുരക്ഷിതനിലയെ അംഗംപൂമാക്കിത്തേള്ളിണമെന്നും, എന്നുമാതിരി അന്ത്യായ കമ്മത്തെയും തടയ്ക്കാൻ ഒരാവുട്ടെക്കാളേള്ളിണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ഇനസമുദായത്തിന്റെ ഇപ്പോഴെത്തെ ഗുഡി തി നോക്കിയെടുത്തൊളും, കാലമായിട്ടില്ല. എൻ്റെന്നാൽ രാജ്ഞങ്ങൾത്തമിൽ ഉള്ളിട്ടായ ഇപ്പോഴെത്തെ അവസ്ഥ, പ്രകൃതിയിൽ കാണണമ്പോലെ, പരസ്പരം സ്നേഹം വെടി നെതിട്ടാണ്. രാജ്ഞങ്ങൾത്തമിൽ ധമാത്മമായ മെത്രീ ബന്ധം ഉണ്ടാവണമെന്ന വിചാരം ഒരു പുതുമഹായിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ. ധമംന്തനിതി തെററാതെ നടന്നുപോരുന്ന രാജ്ഞം മനഷ്യവർദ്ധന്മൂഹം വിഹാരിച്ചു സ്വന്തം രക്ഷയെ വെടിയുകയോ ധമംന്തനിതി തെററി നടക്കുന്ന രാജ്ഞങ്ങളുടെ അന്ത്യായകമ്മങ്ങൾക്കു കീഴിൽപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുപോയാൽ, ലോകത്തിൽ മനഷ്യന്മൂഹം നിറന്തുവിളിക്കുന്നുമെന്ന വ

ചാരം സഹചരമാവാൻ പ്രധാനമായിത്തീം. ആകുയാൽ, രാജ്യപെട്ടരണ്ട് സ്ഥാനത്തിൽ ലോകപെട്ടരനെ കാണമാണ് ആറുഹിക്കനാവർ, ഈ തത്പരം മറന്നപോവാതെവേണം പെട്ടരവിദ്രുത്യാസകാരും നിർമ്മിപ്പാണ്.

ഈപ്പോൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതായ അഭിപ്രായങ്ങളെ പൂറി ആലോചിച്ചേട്ടതോളം, ഇക്കാലത്തെ സമിതികൾ, ഒരു സക്കാർ അതിന്റെ സ്വരക്ഷയിങ്ങളും പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിങ്ങളും ശ്രദ്ധവെച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി; അതിന്റെ കൂത്രങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുകയായി എന്ന് സ്വാജിത്വം കണ്ണ. എന്നാൽ പ്രജാക്ഷേമവും രാജ്യത്തിന്റെ സ്വരക്ഷയും എന്താണോ? രാജ്യനിവാസിജനങ്ങളുടെയെല്ലാം ഭൂരി സ്വവമാണ് പ്രജാക്ഷേമം, എന്നപറഞ്ഞതാൽ, ഇതൊക്കെന്ന ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതുള്ളി എന്ന് വിചാരിക്കാതു്. എന്തെന്നാൽ ഭൂരിസ്വവത്തെമാത്രം കര്ത്തിയാൽ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വരക്ഷയും ഹാനി സംഭവിച്ചേക്കുമെന്ന് ശക്തിപ്പാണം കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ ലോകചരിത്രം സംഗതിവരുത്തുന്നു. പ്രജാക്ഷേമം എന്ന പറയുന്നോരം അതുമാക്കേണ്ടതു്, രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയെ ബാധിക്കാവുന്ന പ്രതിക്രിയയും കൂടെ നിരോധിച്ചിരിക്കേണ്ടതും പ്രജകളിൽ സ്വഭാവം നിലയിലെ ധനശക്തിയിലോ താനിരിക്കുന്നവരുടെ ഉയർപ്പിക്കായി അമിക്കേണ്ടതും, അവക്ക് അവരുടെ ശേഷിക്കം ദ്യാഗ്രതയും തക്കപോലെ രാജ്യരക്ഷണത്തുത്തിൽ നാരോ ഭാരം വഹിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാണ്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും അക്കന്നു. സക്കാർന്നു സ്വരക്ഷിക്കാം രാജ്യത്തിനു് ധാതൊന്തു ഇളക്കവും മറിച്ചില്ലെന്നിങ്കു

സമനിലതനെ എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുതിനെങ്കിൽ ഉദ്ദേശ മെന്നല്ല അത്മമാക്കേണ്ടതു്; പരിപ്പുത്തിയുടെ പരമാവധിയിലെത്തുന്നതിനു് ഉതകുന്ന അഭിവൃദ്ധി മാർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുക എന്നാകുന്ന വിവക്ഷ. സക്കാരിനു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട വാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടെങ്കിലല്ലോതെ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിനു അവകാശമെവിടെ, എന്നു് ആകേഷിപ്പമാണെന്നുണ്ടോ. ഒരു രാജ്യത്തിനു അഭിവൃദ്ധിപ്രാപ്തി എത്രകാലം നിലനില്ലെന്നു് നമ്മൾക്ക് ചരവാൻ സാധിക്കുമെല്ലാം. ഒരുക്കാലത്തു് ക്ഷയംവാസമയിലിരിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഏതുയേം രേഖക്കിയേറിയവയായിത്തീന്തിരിക്കുന്നീല്ലോ? ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കമതനെ ഇതിനു പ്രധാനമാണെല്ലോ. എത്ര കാലത്തൊളം ഒരു സക്കാരിനു് തന്റെ അവതാരാദ്ദേശം സാധിക്കാമെന്നു ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടോ, എത്ര കാലത്തൊളം ആ സക്കാർ ആ വിശ്വാസത്തിനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നവോ, അക്കാലംവരെ അതിനു് അഭിവൃദ്ധിപ്രാപ്തിക്കു് കഴിവുണ്ടാക്കുമെന്നറിയേണ്ടതുകുണ്ടോ. സക്കാരിന്റെ സ്വയംരക്ഷണത്തുത്ത്രത്തിൽ അതിനു നിരന്തരമായ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപ്തി ആവശ്യകമാകുന്ന എന്ന സംഗതിക്കു് രാജ്യങ്ങൾതമ്മിലുള്ള ജീവിതത്തശരംതനെ പ്രധാനമാകുന്നു. അധികം ദോഗ്രതയുള്ള രാജ്യത്തിനുണ്ടോ മറ്റുള്ളവയെ ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതു്.

ഒരു സക്കാരിന്റെ സ്വയംരക്ഷണം, പ്രജാക്ഷേമ ചോഷണം, എന്നീ കൂത്രങ്ങൾ എന്തെന്നു് നാം അറിഞ്ഞതിരിക്കുണ്ടോ. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തെ വൃവസ്ഥാപിതമായ എതാര രാജ്യവും തന്റെ കൂത്രങ്ങളെ നിന്ന് വിക്രൊണ്ടിക്കുണ്ടോ

തെങ്ങിനേ? പ്രജകർഷക് വാദരായത്തുകൊം ആത്മസ്പാത ഗ്രഹവും രാജുകാര്ത്താവകാശങ്ങളും അതിരുവൈക്കാതെ വല്ല താക്കിക്കൊട്ടക്കക്കയ്ക്കുന്ന ഇക്കാലത്തെത്ത രാജുസില്ലാന്നും ജനങ്ങളുടെ ശരീരക്കേൾമത്തിനും ബുദ്ധിപരിജ്ഞാരത്തിനും വേണ്ടി മുൻകാലങ്ങളിൽ രാജാവുതന്നെന്നായിരുന്നു ഉത്സാ ഹിച്ചിനുതു്; അതു നില മാറിപ്പോകിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കുതന്നെ അവരുടെ മോക്ഷമാർന്നും തെടിക്കൊള്ളുന്നു. ഇതിലേക്ക് അവക്കും സഹായമായിരിക്കുന്നതു് അവരുടെ രാജുകാര്ത്താവകാശങ്ങളും സപാതഗ്രഹങ്ങളും അരുകുന്നു. ഇവയിൽവെച്ചു് മുവ്വുമായതു് രാജുഭരണകാരുത്തിൽ'വോ ടു്'വെള്ളുന്നതു സമ്മതി ദാനാവകാശമാണതാനും. പെത്ര റൂമാരായിരിപ്പുന്ന് വേണ്ടുന്ന അറിവു് മുതലായ ദേഹാന്തര കർണ്ണ സവാദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ഇതുരേതാളിം അവകാശങ്ങളും സപാതഗ്രഹങ്ങളും കൊട്ടക്കുന്നതു് യുക്തമോ എന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോഴിം വാദവിഷയമായിരിക്കുന്നതേ ഇള്ളിൽ. ഒരു സക്കാർ തന്നെറ്റ കുത്രാത്തെ നിംബുക്കിങ്കണ്ണ തെങ്ങിനെ എന്ന ചോദ്യത്തിനും സമാധാനം പറയുവാൻ നമ്മൾ ഇപ്പോഴേതെത്ത അവസ്ഥയെ ആലോച്ചിക്കാതെ കഴികയില്ലതനും; ഇതു അവസ്ഥയിൽനിന്നു് അഞ്ചുമുണ്ടുകും മാറിപ്പോവാൻ നൃായവുമില്ല. ഇതു വിഷയത്തിൽ ചീല സംഗതികളെ കൈക്കൊള്ളുണ്ടതു് അവശ്യമായിരിക്കുന്നു; മുവ്വുമായിട്ടു് പ്രാമാഖ്യികവിഭ്രാംഭാസകാര്യം തന്നെന്നാക്കുന്നു. ഇതു് പ്രായമേറിയശേഷവും അവശ്യം തുടരേണു മെന്നിരുന്നാൽക്കിയും നിഞ്ഞേഷം പരിപൂണ്ണംബാധിരിക്കുണ്ടതു് അതുവശ്യമാകുന്നു. എന്നെന്നുാൽ, സമ്മാനി

തിപ്രകാരം യാതൊരു രാജ്യം ജനങ്ങളിൽ ഓരോയുത്തനം, ഓരോ കട്ടംവർഗ്ഗിനം, സമൂഹത്തിനുണ്ടുക്കം ആത്മസ്പാതന്ത്രവും രാജ്യവിഷയസ്പാതന്ത്രവും കഴിവുള്ളിട്ടേന്നോളം അനവദിക്കയും ആ അവസ്ഥയിൽതന്നെ എറ്റവും പ്രഖ്യാപനവോ, ആ രാജ്യം തന്നെ ധാരാ എല്ലാറിലും പ്രേജ്യതമായുള്ളതു്.

ഈ നിലയ്ക്കു് ഈക്കാലത്തെ സക്കാർ തന്റെ പ്രജകളിടെ പെത്രത്പത്രതെ സമർത്തിക്കുന്നവെങ്കിൽ; അതാവിതു്; സമൂഹധിതാത്മം രാജ്യകൂത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലേക്ക് സക്കാരിനെ സഹായിപ്പാൻ പ്രജയ്ക്കു് അവകാശം അനവദിക്കയും ആ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കടമ ചുമ ത്രാകയും ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ; അതാവിതു്, ഒരു പ്രജയ്ക്കു്, വില നിബന്ധനകൾക്ക് കീഴു് പ്രൗഢിക്കാശാലും, സ്വരാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു തീച്ചുപ്രേജ്യതിനുള്ള അവകാശാധികാരം സിലിക്കവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ—നമ്മുടെ മുൻപാറ തു ചോദ്യത്തിനുള്ള മറവടിക്കു് അക്കലെ തിരയേണ്ട ആവശ്യമില്ലതനെന്ന്. പ്രജകളിൽ ഓരോയുത്തനം (1) സർക്കാരിന്റെ മുത്രങ്ങളെല്ലക്കറിച്ചുള്ള അറിവും, (2) കഴിയുന്നതോളം കാൽപ്പനിക്കിത്തികവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന തായ വില്ലാല്ലാസമേരോ, അങ്ങിനെയുള്ള വില്ലാല്ലാസം നൽകുകതനൊന്നാണു് ഈ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തമമായ സമാധാനം. അതാവിതു്, സക്കാർ ഓരോ പ്രജക്കം രാജ്യ മുത്രങ്ങൊധ്യാഖണ്ഡങ്ങളാതായും, അവനവും പ്രാപ്തിക്കിയോളാണെന്നുള്ള പ്രവർത്തിപ്പാണ് ഒക്കിയും മനസ്സും ഉണ്ടാക്കുന്നതായുള്ളൂള്ള വില്ലാല്ലാസം നല്കുന്ന

തായാൽ, സക്കാരിൻറെ കൃത്യങ്ങളെ നിർഘിപ്പാൻ എത്രം താമസമില്ല എന്ന ധരിക്കണം. പെട്ടവിദ്രാല്പാസക്കാ മുതൽ, ഇക്കാലത്ത് വ്യവസ്ഥാപിത്തമായ എന്നെന്ന സക്കാരിൻറെയും ഉദ്ദേശ്യം സാമാന്യനും എന്നായിരിക്കും സാമൈന്റോ ഇപ്പോൾ പരഞ്ഞുകഴിത്തിരിക്കും.

ഈ വിദ്രാല്പമികളെപ്പറ്റി ആദ്ദുച്ചിച്ചേട്ടേനു ഈ പെട്ടവിദ്രാല്പാസോദ്ദേശത്തിന്റെ സുക്ഷ്മവിവര ആഡം പ്രതിപാതിക്കേണ്ടിയിരിക്കും. അവയുടെ പ്രായം, സമുദായസ്ഥിതി എന്നിതുകളെന്നാണോ? അവർ മിക്കതും ഓരോരോ തൊഴിൽക്കാരുടെ കട്ടികളാക്കും; പ്രാമാഖ്യ വിദ്രാല്പാസം പത്രപത്രിനാലും വയസ്സിൽ അവസാനിക്കും ചും ചെയ്യുണ്ട്; പത്രിനാലിനമേൽ ഇങ്ങപത്രവരെയുള്ള അവയുടെ ജീവിതദശങ്ങാണോ? വളരെ മുഖ്യമായതനും മുമ്പ് പരഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്. ആ ദശയിലാക്കുന്ന അവർ വഴിവിട്ടുപോവാനും അലംതരുലംതു നശിപ്പാണും ഇന്തയുള്ളതു്. ആ സമയം അവരുടെ വിദ്രാല്യാലയിൽത്തന്നെ ഇരുത്തി അവയുടെ ഓവിജിലിവിതത്തെ സഹായകവാൻ വേണ്ടുന്ന പെട്ടവിദ്രാല്പാസം നൽകുകണ്ടതിനാക്കുന്ന നാം മാർഗ്ഗമനേപഷിക്കുന്നതും. ഈ സംഗതിയിൽ വിദ്രാല്പമിക്കും സമുദായനീതിയെ യോ രാജ്യസില്ലാന്തത്തേയോ സംബന്ധിച്ചുള്ള രാജ്യത്തു ഒരുപ്പെടുത്തി ക്ഷേമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; അവൻറെ സാമ്പദ്യാധികമായും ധനംബന്ധിക്കുമായും അവൾ അവശ്രദ്ധിക്കുന്ന തന്റെ ഭാരതവും പെട്ടവിദ്രാല്പാസം ആശങ്കാ ഏഴിനാശിനിയിൽ അവനു വിന്നു

രിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കാട്ടക്കു മാത്രമേ വേണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഓർമ്മപ്പെട്ടതേണ്ടതിനാളും കാരണങ്ങൾ എന്നാണെന്നാൽ, നോമതു് വിഭ്രാത്മിയുടെ മനസ്സിനു് പരിഹാരം വന്നിട്ടില്ല, രണ്ടാമതു്, ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തിനായി, ഇക്കാലത്തെ സമിതിക്കു്, വിഭ്രാത്മിയുടെ ആയസ്സിൽ എത്രയോ അഭ്യ കാലമേ ലഭിക്കയുള്ളൂ; ഒന്നാമതു്, പറിപ്പുകൊണ്ടുമാത്രം വിഭ്രാത്മിയുടെ മനസ്സിനെ പരിഷ്കരിപ്പാൻ വേണ്ടെടുത്തൊള്ളം സാധിക്കാതിരിക്കുന്ന; നാലാമതു്, അവൻ പെണ്ണരന്നു നി ലയിൽ വീടിനും നാട്ടിനും ഉപകാരപ്പെടുത്തുമെങ്കിൽ അവ നു് ഒരു തെഴിലിലിൽ പരിപൂർണ്ണയോഗ്രത സില്പിപ്പാൻ വേണ്ടതാക്കു ചെയ്യുകൊട്ടുക്കേണ്ടതു് അവരും അവരു മായുമിരിക്കുന്ന.

വിഭ്രാത്മിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ കവിത്തുനില്ക്കുന്ന യാതൊഴ വിഷയവും അവനു പറിപ്പിക്കുത്തു്. വെറും സില്പാന്തങ്ങൾ പറിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു് ഫലമില്ല, അവയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ അവനു ശക്തിപ്പോരാ. അവനു ദ്രശ്യാന്തഹരി തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തുവേണും ലോകത്തിൽ വിവിധഗിത ക്കും തമിലുള്ള മത്സരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിവെപ്പാൻ: അതൊക്കയും അവന്നു അഭിതച്ചിക്കുന്നസരിച്ചും പ്രവൃത്തി കു് യോജിച്ചതായുമിരിക്കുന്നു.

കാർത്ത്യേഷിയെ സംഖ്യയിച്ചുട്ടെന്നൊള്ളം അവനു എ തെങ്ങിലുമൊരു തൊഴിലിൽ സമത്തിനാക്കവാനാണു് മുപ്പ് മാസി കുത്തേണ്ടതു്. എതാതു പെണ്ണരവിഭ്രാംഭാസംവൃദ്ധിയിലും ഇതു് ഷണിച്ചുവിട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത കാർത്ത്മാക്കനു. എന്നാൽ ഈ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ,

അതാവിതു്, ഫേലമിൽ ക്രിളിവാക്കന്നതായും പ്രയതി തിന്നു ഫലസിലി വര്ത്തന്നതായുള്ളതു വിദ്യാഭ്രാസം നൽകന്നവഴിക്കു്, സകല സദാചാരനീതിനിജുകൾക്കും ആദ്യാരമായുള്ള പെട്ടരഗ്രണങ്ങളെല്ലാക്കു പരിപോഷിപ്പി കുന്നു എന്നും അറിയുണ്ടോ. ആതു മുണ്ണങ്ങളും വെട്ടുവെട്ടു, മതി മുലി, ജാഗ്രത, പരിനുമണിലും, ആത്മനിയത്രുന്നും, ഉദ്ദാഹരിച്ചുക്കാൻ എന്നിതുകൂട്ടാക്കുന്നു. പിടം ഒങ്കുണ്ട് തായോരു സംഗ്രഹത്തി, ജീവങ്ങൾ ഓരോരുത്തുക്കും പരസ്യരം സഹായവുന്നതിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണുള്ളതാക്കുന്നു; സമൃദ്ധായക്കെട്ടിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ഈ പരസ്യരാശപക്ഷയി ലാണ്ണെല്ലാ. ആ ഗമിതിക്കു്, വിദ്യാത്മിക്കു് പെട്ടരന്തുനു കൈയ്ക്കിയിൽ തേരുജ്ഞങ്ങളുായ ആത്മസംയമമും, ന്യാഖവോധം, സമൃദ്ധായഹിതപ്രസക്തി എന്നതുകൂടുതും പരിപോഷിപ്പി കുവാൻ കഴിവുണ്ടായക്കമെന്നും അറിയുണ്ടോ. ഈ സം ഗതിയിൽ വിദ്യാഭ്രാസം എന്നുമാത്രം സഹായകമായിരി കുമെന്നുണ്ടു് നാം ചെയ്യുന്ന വിദ്യാഭ്രാസവുവാധിയെ ആത്മയിച്ചിരിക്കും. വിദ്യാത്മിക്കു് തന്റെ ചുറുക്കുള്ളവ രോട്ടുള്ള ഇടവാടകളിൽ അനുകൂലങ്ങളുടുക്കിയ താൽപത്രം വല്പിക്കുന്നതായിരിക്കുണ്ടോ വിദ്യാഭ്രാസസന്തുംബാധം; എന്നും ദ്രോതെ ഈ പെട്ടരഗ്രണങ്ങൾ പരിപോഷിക്കുന്നു. അ വർ ഭാരതപെട്ടരമാരോടൊത്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നാൽ, പ്രവൃത്തി അശ്വക്കിൽ കുമ്മം ആകുന്ന സകല സത്തുനുണ്ടായിരിക്കും ആസ്യദമായുള്ളതു്. വിദ്യാഭ്രാസത്തിന്റെ മരുഭൂമിക്കും വിദ്യാത്മിക്കു് കാൽപ്പനിക്കും ഉണ്ടാക്കു എന്നാണെല്ലാ; അതിലേക്കു് അവക്കും ജീവി

തന അരുരോഗ്രരക്ഷാനിയ മജറംക്കണസമിച്ചു കുമശ്ശുട്ടത്തിനടങ്ങണിതുമാവര്യമാകും. എന്നാൽ മാത്രമേ, സക്കാരിൻറെ സ്പർക്കയ്ക്ക് അവൻ പ്രയോജനപ്പെട്ടകയല്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രാമാഖ്യികവിഭ്രാംഭാസദരെ കഴിഞ്ഞതുവരുന്നവരുടെ മേലാലാറു വിഭ്രാംഭാസകാൽത്തിൽ ഉബ്രമായ ഉദ്ദേശ്യം, തൊഴിലിൽ സാമ്പത്തികവും വേലയിൽ കൂടും ഉള്ളവാക്കി വളർത്തുക എന്നിളിൽത്താകും; ഇതിനോടൊപ്പം തന്ന പ്രയതിംഗംപദ്ധതിനേറ്റായും വേലയിൽ കുറിഞ്ഞും ആട്ടിനു സന്താനമായി മതിച്ചു ലഭി, ജാഗത, പരിത്രം ശീലത, ഉത്തരവാദിത്പദം, ആത്മനിയന്ത്രണം, ഉത്സാഹം പ്രസക്തി എന്നീ കേവലസ്ത്രാജിക്കൾ പരിപ്രോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. രജാമാനാര ഉദ്ദേശ്യം ഇതിനെ തുടർന്നു നന്ന നിംധിക്കുണ്ടാം; അതാകാട്ട, പ്രജകൾ ബാരോദത്താർ തമമിലും, അവയം സക്കാരം തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം കുറഞ്ഞ അഭിയുക, ആരുരോഗ്രരക്ഷാനിയമജ്ഞാനം അഭിക്കക, ഇതു വക അറിവിനെ ഉപയോഗപ്പെട്ടത്തി ആത്മസംഘമം, ഗ്രായണ്ഡായം, കൃത്രിമിയും, ഉത്തരവാദിത്പദങ്ങളുടുക്കിയ വിവേകചുമ്പം ജീവിതം—എന്നിവ ഹരിശ്ചലിപ്പിക്കാണിരിക്കുകയും ആകും.

ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെത്തലും, സാങ്കൈതിക വിഭ്രാംഭാസമന്ന പറയുന്ന തൊഴിൽ വിഭ്രാംഭാസത്രിലും പ്പെട്ടുണ്ടാം; രജാമന്ത്രത്തലും സാമ്പത്തികവും മാനസപരിജ്ഞാനക്കുമായ വിഭ്രാംഭാസത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുണ്ടാം. ഇങ്ങിനൊഡായാലും, നന്നാമത്തെത്തലിലും ബുദ്ധിപരിജ്ഞാനത്തെയും സന്മാർജ്ജപാശം കൊണ്ടുതുകയും ചെയ്യുന്ന സംഗതികൾ ഇല്ലാം പറ

എത്തുക്കടാ; രണ്ടാമതേരതാവട്ട്, ഒന്നാമതേരതിൽ കുടകയ്ക്കാതെ, അതിനെ തുടർന്നിട്ടും ശാഖകളാൽ മാറ്റില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസകാലുത്തിൽ നിരവ ചില ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും ചിലർ നിഃബന്ധിക്കാറില്ലെന്നില്ല. ശാസ്ത്രജ്ഞനും ശില്പക്കാരിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇവ മുൻപു പരംതന്നെ രണ്ടാഭ്യാസങ്ങളും സാധിക്കുന്നതിനിടയിൽതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസവിധി അഭിരച്ചിപ്പാലെയും സൗകര്യംപോലെയും സാധിക്കുന്നവയാകും. എന്നാലും ഇതരം വിദ്യാഭ്യാസം സത്തിനീറ ചുഡ്യുമാമന്തനും ഷില്പക്കു പറയുന്നതും മറന്നുകൊണ്ടുള്ളൂ. “ശില്പകലകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും മനസ്സും കൈയിടകയിൽ രസികതയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം സിലബിക്കയും ചെയ്യിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സും തീരെ മനസ്സും പരമാരായി തിരിക്കിരിക്കുന്നു” - എന്നാണ് ഷില്പക്കു പറയുന്നതും. അതുകൂടി, രാജുഭരണകാലുമുള്ളിൽ സപാതന്ത്രമോ, പെരുസ്തന്ത്രമോ, യമാത്മമായ സദാചാരനിഘ്നങ്ങളുടുക്കിൽ സുരിലാമോ, പരിഷുദ്ധയും നിഷ്ഫയുമായ സപ്രാവമോ ഉള്ളതായ ജനസമായത്തിനുള്ളിൽ വിശാലവും ഉത്തുഴ്ചവും ആയ ശില്പകലാഭ്യാസം കാണിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും കൂടി അഭ്യുദയം പറയുന്നു.

പിന്നെയും മുത്തേകമൊരു തൊഴിലിലേക്ക് ഉതക്കന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നതിനു വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമായിരിക്കുന്നും നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം എന്ന അഭിപ്രായത്തെയും നാം തുളിക്കുവേണ്ടുന്നതാകും. ഒരു തൊഴിലിൽ സമർപ്പനായതുകൊണ്ട് മാത്രം ഒരുവന്നും പെരുന്നുണ്ടാകും തികഞ്ഞു എന്നും വിഹാരിക്കു

നാതു് വെളും ഭോഷ്ടതമായെന്നു. വിശ്രാംഭിച്ചു, ഈ പ്രത്യേകതയിൽ സപാത്മതയ്ക്കപരത എന്ന ഭോഷ്ടവും വള്ളംനാ താങ്ങൻ. ഒരു ഗമയനം എതിരാളിക്കുള്ള തോല്ലിക്കേണ്ടതാണെന്നു വേണ്ട യോഗ്യത സമ്പാദിപ്പാണും പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിടി ക്കുന്ന വിഭ്രാംഭം ദരിക്കാലും പെണ്ണരത്നം ചുപാഷണമായാണമായിരിക്കുയില്ല. മനറായ ചുഞ്ചുങ്കുട ഉള്ളടതാണും. അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ വൈദബ്യം നേടിക്കുള്ളയാമെന്ന വെച്ചു് ഫ്ലോറിക്കുന്നതിന്റെ ഫുഖായി വിഭ്രാംഭം യുടെ ആരോഗ്യത്തിനു് ഹാനിയും സാഭവിക്കാണുണ്ടു്

മതവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുട്ടുടർന്നുള്ളം പെണ്ണവിഭ്രാംഭത്തിന്റെ നില എന്നായിരിക്കുന്നും? മതവിഷയം പരിപ്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥമെങ്ങുംനുണ്ടോ? വാസ്തവത്തിൽ, പെണ്ണവിഭ്രാംഭാസകാര്യത്തിൽ, മതാന്തര ഒരു ഉള്ളശ്രദ്ധാ ഷ്ടിക്കുള്ളിൽ ഉപാധം അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റം ആചാരിക്കുന്നതു, ഒരു ഉപയോഗം അല്ലെങ്കിൽ കാംക്ഷിതന്നുംനുണ്ടു് ഗണിക്കുന്നില്ല. മതം നാനാവിധ്യങ്ങളിൽ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നും. കാരണം അതരനം അവനാവാനും ഇഴ്ചിക്കാണും മതവിശ്രദ്ധാസം സ്വീകരിപ്പാണും സപാത്രത്രമാവചിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സക്കാരി ന്റെ പ്രതിധ്യേക്ക ബലം സിലിക്കുന്നു; ഓരോമരിച്ചു്, വിഭ്രാംഭാസത്തിൽ പ്രജ്ഞതക്കുമായ മതസിദ്ധാന്തത്തെ ഉള്ളശ്രമാക്കി വ്യവസ്ഥമെങ്ങും, സക്കാരം പ്രജകളും തമിൽ ചിലുക്കുന്നതുമാകുന്നും ഇതു കാരണത്താൽ നാന്നായാണു് അനേകം മതശാഖകളുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മതവിഷയത്തെ വിഭ്രാംഭാസകാര്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുതന്നു വിട്ടിരിക്കുന്നതു്.

സക്കാരിന് മതവിഷയത്തിൽ അംഗാദരമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണ്, എന്നല്ലോ ഇതിന്റെ അന്തമം; മതഭേദാധിപത്യത്രഞ്ഞിൽ പ്രജകർഷക് സക്കാരിന്റെ നയം പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള കൈത്തരിക്കാണ്ട് ചെയ്യുന്നതാകന്ന എന്ന ധരിക്കേണം. അദ്ദേഹിക്കാവല ചെക്രൂനാട്ടകളിൽ മതവിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്ന സക്കാർ പാംശാലകൾ ഇല്ല ഇംഗ്ലണ്ടിലും, സക്കാരിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേകമായ മതശാഖ ഉന്നായിരുന്നിട്ടും, സക്കാരിന്റെ അധിനിയന്ത്രണിലും പാംശാലകൾക്കും നമ്മുടാക്കാണ് നിബന്ധന. ഒരു കൂട്ടിയുടെ അദ്ദേഹം നമ്മാശ്വര രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരോ സമ്മതിക്കാതെപ്പറ്റി തിൽ, ആ കൂട്ടിയു നിർബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായ മത പാംശിനിയിൽവരുന്ന് പാടിപ്പി. മതവിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്നതുമാറിക്കിൽ അതിനു പ്രത്യേകസമയം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കേണം; മറുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ ആകുത്തു. ഇങ്ങിനെയാണുവിലും സക്കാരിന്റെ അധിനിയല്ലാതെ നടത്തുന്ന പാംശാലകൾ പലതുഥുള്ള തിൽ, അതാരിന്റെ അധികൃതമാരുടെ മതശാഖപ്രകാരം പഠിപ്പു നടത്തിവരാഡണണാള്ളുത്തും മറന്നുട്ടു തല്ല. എന്നാൽ, സക്കാരിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രത്യേകമായ മതശാഖസില്ലാന്തങ്ങൾ യാതൊരു പണ്ഡിക്കുന്ന പാംശാലകയിലും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പഠിപ്പു അതായും വിദ്രൂതമിയുടെ വീടിൽവെച്ചു കൂടംബാധികൃതന്മാർ തന്നെ വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതുന്നതാകന്ന ഉത്തമമായ നയം.

ഹൈപ്പോഴിത്തെ പാംഗാലക്കളിൽ മിക്കവാറും പ്രജായമ്മാരെപ്പററിയും ആരോഗ്യരക്ഷാനിയമങ്ങൾപ്പററിയും പഠിപ്പിക്കാറില്ലെന്ന ചരിത്രകവഭാഗം ആ വിഷയങ്ങൾക്ക് പാംവിവരപ്പട്ടികകളിൽ എത്തും അശാന്തമായ നിലചിൽ വെച്ചിരിക്കും. പ്രാമാണികഹാശാല വിട്ടാൽ ഉയൻ്തരം വില്ലോള്ളാസത്തിനാളി ചേരുന്ന വില്ലാത്മികരംക്ക് തുായേന്ന പ്രാമാണികദശ ശിൽഖവെച്ച് പരിപ്പിച്ചിരുന്ന വിംശത്തൊളി ആവാർത്തനങ്ങമാ, തുടച്ചവരും, അതാല്ലെങ്കിൽ, പ്രത്യേകംമായ തൊഴിലില്ലോസമേം ആക്കന്ന നൽകിവരുന്നതു് മധ്യമചാംഗാലക്കളിൽനിന്നു് പുറത്തുവരുന്ന വില്ലത്മികരംക്ക് ജാനപദ (Civic) കാൽപ്പനികളിൽ അഭിനിവേശമേം സക്കാർ എന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, ഘടന, കീത്രാംഗരം എന്നിതുകളിൽ അഭിനിവേശ ഹല്ലേന്നാളിൽ വസ്തുത മരിച്ചവകേണ്ടിന്നതല്ല രാജ്യസഭയിൽ അധികാരിയും പ്രജകളിൽ എന്ന ബന്ധമെഴുത്തു് എന്ന ഒരു കാലഘട്ടാവിത്തനും; അക്കാദമിക്ക ഫോജിച്ച് വില്ലോള്ളാസാംസ്കാരികമായി ഒന്നു മേൽപ്പറത്തു്. പ്രജകൾ രാജാവിന്റെ ആജ്ഞതെ കൈ അനുസരിച്ചുകൊള്ളുകയുള്ളതെ, അവക്ക് രാജ്യരാജകാൽപ്പനിയിൽ എന്നെങ്കിലും അവകാശങ്ങമാ അധികാരങ്ങോ ഹല്ലേന്നാളിൽ സില്ലാന്തമായിരുന്നു അക്കാദമിക്കതു്. ഹൈപ്പോഴിക്കട്ടെ ആ നില ഭാരിക്കിരിക്കും. പ്രജകൾക്ക് പെറരുന്ന രീതാം സ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നും, അതിനാൽ രാജ്യരണ്ടായിൽ അവക്കിട്ടും ഒരു പങ്കിനു് അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും ബോധപ്പെട്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് പെറയുമ്മാരെല്ലിൽകൂടി വില്ലാത്മികരംക്ക് പരിവച്ചുംഖാക്കണംതാവശ്യമായിരി

ക്കുന്നത്. യുറോപ്പിലെ ഫ്രാൻസ്, സ്പീൻ സർവ്വജനങ്ങൾ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ തുടങ്ങം പറിപ്പിനു വൃദ്ധിമുഖ്യമായ റിച്ചണ്ട് അവിടങ്ങളിൽ വിദ്രാത്മികരക്ക് അവരവരുടെ താലുക്കുകളിലേയും ജില്ലകളിലേയും സമ്പാദനങ്ങളിലേയും ദത്തലെട്ടുകാഞ്ചാരം, ചുമതലകൾ, നാട്ടിലെ തുഷി കച്ച വടം, കൈവേല മുത്രാദി പച്ചേവിശ്വാസളിലും പരിചയ മണ്ഡാക്കന്ന വിധത്തിലുള്ള പരിപ്പ് നൽകമാറുണ്ട്; ചില പ്രാദിം രാജ്യഭരണവിശ്വാസം പൊതുകാഞ്ചാസളിപ്പററി യാറുതിവാദങ്ങളിൽ നടന്നാരുണ്ട്.

എന്നാൽ, വെളം പറിപ്പിക്കേണ്ടക്കാണ്ട് പെത്രവി ഭ്രാത്രാബോദ്ധിശം സാധിക്കേണ്ട വിഹാരിച്ചതുകാം. പതി നാലിനം മുത്യപത്രിനം മജ്ലി പ്രായമായ വിദ്രാത്മിക സംഘ് വെളം പറിപ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രഞ്ചാജനം അല്പമാതൃ മാക്കാം. അതിലെയികം മുവുമായ ചില വൃദ്ധിമുകൾ ചെണ്ണുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; മുതിനൈപ്പററാ മേഖിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. പെത്രവിദ്രാഭ്രാസത്തിൽ രണ്ട് ദശകൾ കട കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തു മരണക്രടുന്നതല്ല. നീനാ മരണത്തു് പതിനേഴു പതിനേന്ത് വരുസ്സു പ്രായമാവുന്നതു വരെയുള്ള കാലമാക്കാം; മുകാലത്തിനക്കരുതു് വിദ്രാത്മി ഒരു തൊഴിലിൽ പരിശൈലിക്കുന്നു; നിർബന്ധിതവിദ്രാഭ്രാ സമാം മും ദശയിൽ ഉള്ളിൽ. രണ്ടാമത്തേതിൽ, വിദ്രാത്മിയുടെ മുഴുംപോലെ പാഠാലയയിൽ പോവുകയോ പോകാതിരിക്കേണ്ട ചെണ്ണാം. പച്ചേ തൊഴിൽസ്ഥാപനങ്ങളും നടന്ന കണ്ട് സന്തുഭാവങ്ങളും പരിചയിക്കുന്നതു് മും ദശയിൽ ചെണ്ണുണ്ടതു്. മുവായിൽ നീനാ

ഒരു ദശാവിലുള്ള വില്ലാല്ലാസം എത്രമേൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കാവോ അതുകൊന്തൊള്ളം രണ്ടാമത്തെ ദശാവിൽ, വില്ലാർത്ഥിക്ക്, തൊഴിൽസ്ഥാപനങ്ങളുമായുള്ള പരിചയത്തിനു പ്രാബല്യമുണ്ടാക്കാത്തമാക്കാം.

അലിസ്റ്റായം 3.

ബാഹ്യാവസ്ഥകൾ

പെരുവില്ലാല്ലാസത്ത് സാല്പ്പുപ്രാഥമാക്കവാൻ ഉതക്കന്ന സംഗതികക്ഷപ്പറ്റിക്കാണ് മുനി ആദ്ദോഹിക്കേ ശ്രീകിരിക്കുന്നതു്. ഇവയെ രണ്ടിനമായി ടൈക്കോം, ബാഹ്യപ്പും എന്നും അല്ലററം എന്നും, ഇതുകളിൽത്തന്നു, ബാഹ്യാവസ്ഥകൾ മുന്നായി പിരിയുന്നു. (1) ശമ്പളം, പണ്ണി, പാപ്പിടം, തൊഴിലിന്റെ സ്പാദം എന്നിതുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ധനാഭാധകാർത്തമായും സമ്ഭാധകാർത്തമായുള്ള അവസ്ഥകൾ; (2) പ്രവൃത്തികളിൽ സമർപ്പണം ചോഗ്രം മായുള്ള വന്നെന്ന ആകാംക്ഷകൾ അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ ഇരിക്കുന്ന രാജ്യകാർത്തമായും സമ്ഭാധകാർത്തമായുള്ള ചട്ടമൊ അഭിപ്രായങ്ങൾ മരു വസ്തു സംഗതിയോ; (3) ആന്തയുടെ, വിക്ഷേഷിച്ചും സുരീജനങ്ങളുടെ, വില്ലാല്ലാസത്തൊള്ളുന്നതു്.

ആല്ലെന്നരാവസ്ഥകൾ ഭവ്യമായും മാനസികമായുള്ള വയാണു്. കനാമത്ത്, സ്പാത്മതയ്പരത എന്നും പരോപകാരത്തെപ്പറ്റെ എന്നും പരബ്രഹ്മവയന്ന സ്പാദാവികബുദ്ധികൾ രണ്ടിം; രണ്ടാമതു്, ബുദ്ധിസാന്ന്ദ്രാരത്തിനും ഇട്ടാണ

കതിപരിഷ്ടാരത്തിനോ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം; മുന്നാമത്ര, വിദ്യാഭ്രാസാപ്രവാസമയിൽ ഉൽപ്പാദകകമ്മത്തിനുള്ള പ്രാഥവ്യം.

ഈ ആല്പ്പന്തരസംഗതികളുടെ പ്രാധാന്യം അതു തൊഴാളും സ്വജ്ഞമല്ലെന്നും, അവയുടെ വ്യാപ്തിയെപ്പറ്റി അലി പ്രായശഭദം ഉണ്ടാക്കുന്നും പറയാതെ കഴികയില്ല. എന്നാൽ, ബാഹ്യസംഗതികളുടെ കാര്യത്തിൽ, വിശ്രഷ്ടിച്ചും അവ യിൽ ദന്താമത്രം സുചിപ്പിച്ചു സംഗതികളുടെ സാധകബാധകങ്ങളിൽക്കൂടി ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ഈ ബാഹ്യാവസ്ഥകൾ അനുകൂലമായിരിക്കുന്നീല്ലെങ്കിൽ, പെത്രവിഭ്രാംഭാസപരിഷ്ടാരത്തിനായി ഉള്ളമിച്ചിട്ട് പ്രഖ്യാജനമൊന്നുണ്ടാകയില്ല.

ബാഹ്യാവസ്ഥകളെ സവിസ്തൃതം പ്രതിപാദിക്കണം ആവശ്യം ഇവിടെ ഇല്ല; ഇവയിൽ വളരെ മുഖ്യമായവ യൈക്കറിച്ചുമാത്രം കണ്ണേറു വിമർശക്കണ്ണതെയുള്ള. വിദ്യാഭ്രാംഭാസപ്രവാരത്തിനായിട്ടുള്ള ഉള്ളമം ഫലക്കണ്ണമെന്നിരിക്കില്ലോ, പഠിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം ഇനങ്ങൾക്കണ്ണായിരിക്കണാ. വിദ്യ അല്പസിച്ചാൽ പിന്നെ കിട്ടാവുന്ന പണ്ണിയുടെയും ശൈളിത്തിനേറ്റും അവസ്ഥ എങ്ങിനെന്നാണെന്നു കണ്ണിട്ടാണ്¹. ഈ ആഗ്രഹം മുൻകൈയെ കണ്ണുകൈയെ ചെയ്യുന്നതു്. പ്രവൃത്തി ലഘുവാണെങ്കിൽക്കൂടി, വഴിരേഖനും പണ്ണിയെടുക്കണംതായും തീരെ ചുരുങ്ഗിയും ശൈളിക്കണും കൈക്കൊടുക്കണംതായുമിങ്ങനാൽ ആ അവസ്ഥ പണ്ണിക്കാം ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും സ്വഭാവത്തിനും മുഴുവായിരിക്കും മാറ്റിത്തീരുമെന്നാൽ സങ്കേതമില്ലപ്പോൾ നോരുളിച്ചു്,

ശേമ്പളം ജാന്മിയായും പണി നേരം ചുങ്കക്കിയും മുതന്നാൽ അത്തരം പണി എറഞ്ഞാൽ ഉണ്ടാവുമെങ്കിൽ, പഠിപ്പാം നിഷ്ട അത്രുമും വലിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ തത്പര്യം ഇംഗ്ലോണ്ട്, അമേരിക്ക മുതലായ റാജ്യങ്ങളിലെ പണിക്കൾക്കുടെ സംഗതികളിൽ ഏതുദിവ്യം കാലം മുമ്പ് വെളിവായി കണ്ടതിനാൽ അതിനാരുവിച്ച് പരിജ്ഞാര ഒഴിം അവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കുർത്തിലയിക്കാനേരം നീനായി പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന ഏപ്പുചു പണിക്കാക്ക് സ്വയം പരിജ്ഞാരത്തിനു പ്രതിബന്ധകമാകുന്ന എന്നും നാം അറിയുന്നും. അതുകൊണ്ട് ചെണ്ണവിഭ്രാംഡാസകാര്യത്തിൽ നീനാമതായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും, പണിസ്വയം, പ്രത്രകിച്ചും ശിഖ്യനായുടെ സംഗതിക്കിൽ, ഏതുധൂം ചുരുക്കിക്കിട്ടുവാനുള്ള ഉദ്ദമങ്ങളുണ്ടെങ്കെ പിന്തുജോന്നതിനായിട്ടുണ്ടു. ഈ വിഷയത്തിൽ പധ റാജ്യങ്ങളിലും സർക്കാർത്തീനു നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കിട്ടുണ്ട്. അത്തരം നിയമങ്ങൾക്കായി ആന്തരിക്കാം ഏപ്പോഴും ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

പണിക്കാക്ക് പാപ്പാൻ ആരോഗ്യവാനികരമല്ലാത്ത വീടുകൾ മല്ലാതിങ്ങനാൽ, അവക്കുടെ അയ്യസ്സിനു സൃഷ്ടി സംഭവിക്കുമെന്നും നിയുംമാണുണ്ടാ. എന്നാലും, അവക്കുടെ നടവടിക്കരിക്ക് ക്രിച്ചും തട്ടവാനിടയുമുണ്ട്. ഫൂമമികവിഭ്രാംഡാസകളിലും കലാവിഭ്രാംഡാസങ്ങളിലും പഠിച്ച സ്വദാവസംസ്കാരം സിഖിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള മെച്ചപ്പെടുത്തുമെന്നുണ്ടെന്നും, പിഛും വരെ ജീവിതചത്രങ്ങളുടെ ക്രിച്ചുതരാൽ മാത്രത്തേപാക്കുന്നതാകുന്നു. വീടിനിഷ്ടിക്കിൽ അക്കാവുന്നതിലയിക്കം അതുള്ള കരം

തിങ്കിപ്പാക്കുക, ചെറുപ്പക്കാരായ പണിക്കാക്ക് സുവഹായി ഉരങ്ങാൻകുടി സെനകന്തുമില്ലാതിരിക്കു എന്നീ ഭോഷണം വലിയ നഗരങ്ങളിലെ വേലക്കാരുടെ ഇടയിൽ കാണാം. വ്യവസ്ഥയിൽ മുത്തി, നല്ലരെന്നും, കുടുംബത്തിൽനിന്നു എഴുക്കുഞ്ചൊഡി ഇത്രാഭിഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ പെണ്ഠരു നാജുക്കുടെ അധിശ്വാനം; ഇവ, മേൽപ്പറത്തു മാതിരി ആരംഭിച്ചുമാറികരക്കുള്ളായും സന്നാർദ്ദേശക്കാജുള്ളായുള്ളിൽ പാപ്പിടിക്കുള്ളിലെ വാസത്താൽ അഭിരൂപിപ്പുടാതെയാവുണ്ട്. ഭോഷണം ശരീരസൗഖ്യം മനസ്സുമായാണവും നിശ്ചന്ത, എന്നമാത്രമല്ല, മദ്രപാനാസക്കിയും ഉണ്ടാവുന്നു. ചൊറുക്കട്ടികൾ തിങ്കിയിരിപ്പുള്ളി സ്ഥലങ്ങൾക്കു സമീപ തല്ലൂതെ കളിച്ചപിടികകൾ സാധാരണയായി സ്ഥാപിച്ച കാണാറില്ലെല്ലാ. ആ കട്ടികളിൽ പാക്കിനു വേലക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനുംപുരുഷേ മരാറാലകൾ നാവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതു്. ഇതിനുംപുരുഷേ മരാറാലും കൂപ്പും മുള്ളും മുള്ളും പുരുഷനും വസ്ത്രങ്ങേം വിചാരിക്കാതെ നന്നിച്ചുകുടിക്കിട്ടുന്നതിനാലുണ്ടാവുന്ന വ്രദ്ധിച്ചാരലുസക്കിതനുണ്ടാവുന്നു. ഇത്തരം പാപ്പിടങ്ങളിൽ കാമിനി മുലമായി ഒക്കാലപാത അഡി കുടിയും ഉണ്ടാകാംനെന്നു്.

ആക്കയാൽ, പണിക്കാർ, വിദ്യേശിച്ചും, ശിശ്വരൂഹർ, പാക്കിനതു് ചെറിപ്പാപ്പിടങ്ങളിലാണെന്നും കണ്ണാൽ, അതരം ചുണ്ണിവിതപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു് ആ ചെറുപ്പക്കാരെ പിരിച്ചവിഭേദത്തു് ഭവ്യാവശ്രൂമാക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ചുമ്മാർഗ്ഗസ്ഥലങ്ങളും ശരിയിക്കുന്നതും അപ്പോഴേപ്പോറും പരിശോധിക്കുവാനുമാണു്. ഇതുകൊണ്ടാണും കൂപ്പും

നിഭ്രേഷം നിങ്ങളിപ്പോൾ എന്ന വരിപ്പ്. അതു ചെറുപ്പക്കാൾക്ക് പാപ്പാൻ പ്രത്യേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ എഴുപ്പട്ടം നാശാലേ ഗ്രാമങ്ങളിൽ. ചെറുപ്പക്കാർ ചുരുക്കണാർ മാത്രമല്ല, സുരീകളിൽ, ഓരോരോ തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിപ്പാനായി ശിശ്രപ്പെട്ടുനണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ; സുരീജനങ്ങൾക്ക് വേറു തന്നെ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഭവണങ്ങളാണ്.

അനാഭാധകാന്ത്രമായും സ്ഥാഭകാന്ത്രമായും സംഗതികളിൽ മുഖ്യമായതു് റില്ലവില്ലാരിഷ്ട്രൈൻറു തൊഴിലിനു സംബന്ധിച്ചതാകനും, ബുദ്ധിശക്തിയോ യുക്തികൈറ ശേഖരം ഉപയോഗിക്കുന്നതായിട്ടും തൊഴിലുകളാണെങ്കിൽ; പഠ്പിക്കാൻ പ്രത്യേകം ഉംബാഹം ഉണ്ടാവുന്ന, താണംപ്പോൾ. ഇതുവരെ തൊഴിലുകൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഹിതത്തിനു അധികം മഹത്പാം ഉണ്ടാക്കുന്ന വകയാണു് ബുദ്ധിശക്തിയുടെയൊരു തില്ലയുക്തിയുടെയൊരു അതുവരുക്കത് ചുരുക്കണ്ടോടും പെരുവില്ലാല്ലാസം ശ്രമകരവും വ്യാസാധൃവും അതുകുത്തിക്കുന്നു. വില്ലാല്ലാസത്തിന്റെ പ്രൂരകങ്ങളിൽ മുഖ്യമായതു് ഉൽപാദകക്കമ്മന്റും ഒരു പ്രസക്തിയായിരിക്കും, അതു വകയിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരും മറ്റുള്ളവരും അടിച്ചുവരുന്നതു് അടിച്ചുവരുന്നതു് പാപ്പിപ്പാൻ പ്രധാസം തന്നെയാണു്.

ഈനി, രാജ്യതന്ത്രസംബന്ധമായും സ്ഥാഭസംബന്ധമായുമുള്ള സംഗതികളാണു് മനു് പറഞ്ഞവരുക്കാർക്ക് പറക്കും ബാധിക്കുന്നതു്. ഇവയിൽ രണ്ടാംാം പ്രത്യേക മെട്ടംതു് പറവാനുണ്ടു്. ഇവ, കന്നാമതു് വില്ലാശാലയുടെ മുഖ്യമായതു് ജാതിയുടെ (സംഘത്തിന്റെ)മുഖ്യമായ കാരണാവാസമുണ്ടാകുന്നു. പാപിച്ചാൽപിന്നെ നല്ല പണിയിൽ

പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന ഒരു നിശ്ചയമായ ബോധി ല്ലേക്കിൽ, പറിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം മാത്രതുപോകുമ്പോൾ യീളും ആശയാക്കാൻ അടിച്ചൊട്ടെ തട്ടിമറിഞ്ഞുപോയായിൽ, സ്വന്തം പരിഷ്കാരത്തിനു പ്രോത്സാഹകമായി മററാനുള്ളീട്? പണി അല്ലെസ്സിപ്പാനായി വന്നുവേണ്ട ശിശ്രൂഢി അവ നീറ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതുമങ്ങിൽ അവന്നുപ്പറ്റി തൊഴിൽ മേഖലിക്കുരിക്ക് അനുകരിക്കുവേണ്ടം. അവൻ ഒരു തൃപ്പോഡായിൽ എതിയേണ്ടം, അവനീറ വഴിനടവിൽ പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കിവേം ആ തൊഴിലിൽ പൂർണ്ണപരി ചരം നേകാനിടക്കാട്ടക്കാതെ തളിപ്പുറത്തയ്ക്കുണ്ടെന്നും മേഖലിക്കാരി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോളം അവ നീ എന്നുമാറ്റം ആശയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ട്? ഈ മാതിരി വ്യവസ്ഥയിൽ തൊഴിലഭ്രംസിപ്പാൻ ആക്ഷം പ്രഭോഭനു ണാവില്ല; ഈ എപ്പോട് അസ്ത്രാധിക്കുടെ വല്ലനക്കം ഫേരു വാക്കാം. വേദക്കാരിൽ ബുദ്ധികൗണ്ടലുംകൊണ്ടം മറ്റൊ ഏറെ യോഗ്യനാഡിവന്നുകൂടി ഉന്നതിക്കു മാറ്റില്ലെന്നുവ നാൽ, സമ്ഭായത്തിനുള്ളിൽ ജനക്കേശാഭം എഴുകയല്ലാതെ കാര്യക്രമില്ല. ലുംഗ്രാണ്ടിലെ സ്ഥിതി വേദക്കാരനീറ ഫോ ഗ്രതക്കു തക്ക ഉന്നതി ലഭിപ്പാൻ മാറ്റിഭണ്ടാക്കുന്നതാക്കാ ലാണോ” അവിടെ ജനക്കാരക്ക് സ്വന്തപരിഷ്കാരത്തിൽ മു സക്കി ഉണ്ടായതു്. ആ രാജ്യത്തുള്ള വിദ്യാശാലകളിൽ എക്കായിക്കാരഭാവം പ്രകടിക്കുന്നില്ല; അമേരിക്കയിലുാ അ തിന്റെ തന്നെയാണോ. ഉദ്രാഗത്തിനു വരുന്നവനോ” എത്ര മെരു അറിവുണ്ട് എന്നേതാഴിക്കായെന്നു, അവൻ എത്രു വിദ്യാശാലയിൽനിന്നു വരുന്നവനാണോ എന്നേ

ഷിക്ഷക അവിട്ടങ്ങളിൽ പതിവില്ല. വർഗ്ഗങ്ങളേക്കാം ജാതി ഭേദമോ കൂടാതെ, ഏതൊഴവന്നും ഏതൊരു ദയാഗ്രതയും സന്ധാരിപ്പാനായിട്ടുള്ള പരിജ്ഞകളിലോക്കെ ചേരവാൻ അവകാശംശാഖയാലേ ജനസമൂഹത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചി ഉണ്ടാവു. മുപ്പതിലധികം കൊല്ലുമാനവും പ്രാഫസ്റ്റർ ഹക്ക്സ്പീ ഇംഗ്ലിഷ് പറകയശായിട്ടുണ്ട് “തെരവുകളിലെ ചാലുകൾ തുടങ്ങി സർക്കാരാലുവരെ എത്തന്നതായ ഒരു ഏറ്റവും കുറവാണെന്നും നാം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു്. ഈ ഏറ്റവും കുറവാണെന്നും കുറവാണെന്നും അതിനെന്നതു വാൻ കഴിയുന്നടത്തേണ്ടില്ലം മുകളിൽ കയറുന്നതിനുള്ള അവകാശംശാഖയിരിക്കേണ്ടു്”. ഈ ഉപദേശത്തിനാത്താക്കന്ന ഇംഗ്ലീഷിലെ വില്ലാഭ്രാസവുംവായം. അതിന്റെ ഫലമായി അനേകായിരം താണ കുടംബക്കാർ ഉയരാനമിടച്ചായിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷിൽ പെരുവില്ലാഭ്രാസതെത അംഗക്രൂപിക്കണമായി മഹാരാജ സംഗതിയുള്ളതു്, വേലക്കാരിൽ സുഖിമാനാരെ രാജ്യഭരണകാർണ്ണങ്ങളിൽ ചുമതലപ്പെട്ട സ്ഥാനത്തു കയറുവാൻ ഒരുക്കമൊണ്ടുന്ന ഏപ്പല്ലാക്കന്നു. തുരക്കപ്പുണ്ണിക്കാരനായിരുന്ന തോമസ് ഫോട്ട്, ‘അംഗീൽ സിക്രിട്ടി ആഫ് റൈറ്റർ’ എന്ന സ്ഥാനത്തിന് അർഹനായി. വേലക്കാരുടെ സംഘത്തിൽനിന്നു ചീലരെ കൂച്ചുവടം, കൈത്തരം തീരുമായ വകുപ്പുകളിൽ ഉഭ്രാഗത്തിനു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ട്. വേറു ചീലരെ ഗവമേൺഡുംവക അനേപാഷണസംകൂളിൽ അംഗങ്ങളായി സ്പീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോൺബർണ്ണസ്, കൈച്ചർഹാർഡി എന്നിങ്ങനെ പലയം ഇത്തരം ബഹു

മാരാപദവികരം സിലിച്ചുവരാൻ. മറ്റ് ചില വേലകൾ ഒരു ജീവിസ് ആഹു ദി പീസ് എന്ന സമാധാനരക്ഷക നാരാജി ന്റെയുള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനേരോ; പാർലിമെന്റ് പ്രഭസഭാപരിഷ്ഡാരകാത്തിൽ, വേലക്കാരുടെക്കിടച്ചി തനിനു ചിലരു പ്രഭക്കരു രാക്കാമെന്നുങ്കൂടി പഴയ പ്രഭക്ക് ദശവക്കാക്ക് അലിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

സൗഖ്യം താഴിലുള്ള വർദ്ധണാവിച്ചാരത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇന്നി പാവാനംളിൽത്തു. ധനവാന്മാരം വിപ്പാഖാരം വേലക്കാരുടെ പേരിൽ സ്നേഹമില്ലാതെ പെരുമാറ്റുന്നതു് ഒരു വലിയ മുഖ്യമാക്കുന്നു. വേലചെയ്യുന്ന, കുലികൊട്ടക്ക നു എന്ന വിചാരമേ വേലക്കാരപ്പറ്റി യജമാനനാക്കിളിൽ എന്ന വന്നാൽ, സൗഖ്യാജസംഘടനയു ബലപ്പെട്ടതുനാ എക്സാധനരതിനീന്റെ അഭാവത്രായും സൗഖ്യാധനത്തിൽ എപ്പോഴും ചരിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെല്ലാ. എന്നാൽ വേലക്കാരം മനഷ്യവർദ്ധി ശരിലുംപെട്ടവരാണെന്നും ആ വരെ കുട്ടി നടന്നരണ്ടു് രാജുക്കുമാർത്തിനും ആവശ്യമാ മാണിനും അറിവെന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രഭക്കാരുടും വിഭ്രാന്താരുടും ധനവാന്മാരം ഉള്ളി. രാജുക്കുമാർത്തിനു ബന്ധനശൈമല്ലും വരാറില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ രാജുതന്നുവിഷയമായ ദേശം എറുതുനേരു ഉണ്ടായാലും, സൗഖ്യാധനത്തിലുംപെട്ട നാനാവർദ്ധകാരം മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ എററ ക്കരെ യോജിപ്പായി പെരുമാറ്റുന്നതിനീരു രഹസ്യം മെത്ത വിവരിച്ച സ്നേഹബന്ധംതന്നെയാണ്.

ഒരു കാര്യം നാം ഉന്നാക്കുന്നതല്ല. അതു ബാലികകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യം തന്നെയാണ് അവരുടെ ബാല്യം കഴിഞ്ഞതായും പിന്നൊഴുക്കി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കരെ അധികം ശ്രദ്ധവുമുണ്ടാവശ്യമാകുന്നു. അവരെല്ലാവരും

യനവാന്നായട സന്താനങ്ങളെല്ലാ ധനശക്തിയുള്ള കൂട്ടംബവ്
അപ്പിലെ അധികാരിക്കുന്ന അസ്ഥാപ്പാ അവബിൽ പലങ്ങം ഉപ
ജീവനത്തിനവേണ്ടി ദാരോ പ്രസ്തരിയിൽ എപ്പറ്റിവാന
ഈ വരാണ്മതാനം ആ സമിതിക്കു് അവരുടെ വിദ്രാല്യാ
സകാത്തു് ആണ്റുകട്ടികളിടെ പരിപ്പിനേക്കാൾ അധികം
ഭവ്യമായിത്തിരുന്നു. അവരെല്ല ഭാന്തമാരായും അമമമാരാ
യും ഭവിക്കേണ്ടിവരു്? ആ പദവികൾക്കുന്നതുപരമായും ആവ
ശ്രൂകമായുള്ളതു അറിവു അവക്കു് ലഭിച്ചിരിക്കേണ്ടതുമെല്ലു്?
എഴുതാനും വായിപ്പാനും കണക്കുട്ടാനും മാത്രം അഭ്രാസി
ചുകോണ്ടു്, പുഞ്ചൻഡി സഹായമായിരിക്കാവാനും,
മാതാവാവാനും; പെട്ടരഗണത്തിലോരംഗമാവാനും ഉദ്രമി
ക്കുന്നതിനായും, ചെണ്റുകട്ടികൾ സമൃദ്ധായിത്തിരുന്നു് എത്രയോ
എന്നു മാർഗ്ഗത്തേരാജ്യാദിക്കു് ഫേതുവാക്കുന്നു. രാജ്യം ജനസ
മിഥായതെന്നും, സമൃദ്ധായം കൂട്ടംബവിജയത്തും ആത്രേഷിച്ചിരി
ക്കുന്നതു കൂട്ടംബത്തിന്റെ അധിക്ഷാനമായ സ്ഥിരജനഹനതു
എത്രയും മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കൂട്ടുംതന്നൊന്നാണു്
ആക്കായും ബാലികാവിദ്രാല്യാസത്തിൽ ബാലിനകരംക്കു്
ഭാന്താധനമുഖ്യമായും മാതൃധനമുഖ്യമായും പെട്ടരഗാധനമുഖ്യ
യും പരിവയപ്പെട്ടതുവാൻ തക്ക വ്യവസ്ഥയാണു് മുഖ്യ
മാധ്യ കാത്തു്. അവക്കു് ആ വകു കാത്തുപ്പെട്ടിരുന്ന അറിവു
ണ്ണായായും, പിന്നെ ആണ്റുകട്ടികളിടെ വിദ്രാല്യാസകാത്തു
ത്തിൽ നാം കരെ മനിച്ചിരിക്കുന്നതുടിയും സൗഖ്യത്തിനു
വലിയ മുഖ്യമൊന്നുമണ്ണാകയില്ല എന്നെന്നായും അറിവുള്ളതു
മാതാക്കന്നാരാണെല്ലോ ഇവരുടെ വളർച്ചയിനു ചുമതല
യിൽ തീരുന്നതു്.

അരല്പിക്കായം 4

ആദ്യത്തോവസ്ഥകൾ

മനഷ്ഠാൻറെ പരമാത്മാഭ്രംബ സൗഖ്യവും സന്ദർഭവും ഒന്നു തന്നെ ‘കൃതാത്മേന്മാസ്യപ്രഹം’ ‘ധനോന്മാസ്യപ്രഹം’ എന്നാക്കണ പരമ്യന്തിലഭക്ഷിയ കൃതാത്മതയും ധന്യതയും ഇതുതന്നെ ഡാണ്. ചിലർ ധനധാര്യാദികളാലും മറ്റൊരിലർ വാദ്രാസവ തന്ത്രിനാലും, ധന്യരാഖാൻ കൊതിക്കുന്നു; ചിലർ ബഹുമതിക ക്ലൈക്കണ്ടിം, വേരേചിലർ വിതരണാന്തികൊണ്ടിം കൃതാത്മരാഖാൻ ഉള്ളടയിക്കുന്നു; ചിലർ സപാക്കണ്ണലത്തികയൽ സംതൃപ്തിപ്പെട്ടുന്നു; ഇനിയും ചിലർ സപലാദാല്പത്രം ചെ ക്കാതെ കുടംബത്തിൻ്റെയും, ഖ്രിസ്ത്യാദിക്കാരും, സതീ ത്വർജ്ജനായടക്കാരും, സപദേശത്തിൻ്റെയും, മനഷ്ഠാലോക തരിക്കുന്നരായും പേരിൽ ക്രിശ്നകുട്ടിയിൽക്കുത്തന്നു ധന്യതക്കാളി മാർഗ്ഗം എന്ന കാര്യത്തിൽ; ചിലർ പാരഞ്ഞികത്തി കലും, മറ്റൊരിലർ ചെമ്പിക്കത്തികളും സൗഖ്യവും തെ ടനു. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ, മനഷ്ഠാൻറെ വിചാരപ്പേ രൂപമായ എത്തായ പ്രവൃത്തിക്കം മഹത അപ്പെക്കിൽ സപാത്മ തയ്യപരത എന്ന പ്രത്യേകതപോ തന്നെയാണ് എററം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും ഏന്ന സ്ഥാപിക്കാനും തന്നെയാണ്. തനി ക്കാവേണ്ടി ഭിംബിതതയും അധ്യന്യത്തേയും വരിക്കുവാനോ അതിനുള്ളം തന്നെ പ്രവൃത്തികളെ നടത്തുവാനോ, സാധാ രണ മനഷ്ഠാരാജം തന്നെയുമാറില്ലതന്നു. നോം ഒപ്പെട്ടു വുവുമല്ലാതെയും അറിവാടക്കുടിയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ക്കാലെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികൾ വാസ്തവത്തിൽ എന്നതാ

നേന്നു പലപ്പോഴം നാം ശരിയായി അറിയാറില്ല. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ സപലാദ്ദേഹങ്ങാട്ടുടി ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം, നമ്മളിൽ നിന്ന്⁹ അന്ത്യമായുള്ള എന്നേതാ ഒരേണ്ടി താഴീക്കൽ കൂടണാക്കുന്നതാണ്¹⁰ മാത്രമാണ്¹¹ നാം ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതെന്നാണുള്ള കത്ത് വ്യക്തമ്ഭവാധി കവിതയുന്നില്ലെങ്കാണ്ടാക്കുന്ന നമ്മൾ അയച്ചാക്കി ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതെന്നാം പലപ്പോഴം നാം വിശ്വസിച്ചുപോകാറണ്ട്¹²; എന്നാൽ ഉള്ള വികാരി, സുക്ഷ്മം ആലോചിക്കുന്നും, എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും സപ ഹിതപ്രസക്തി കരുതയകില്ലോ ഉണ്ടാവാതെയിരിക്കാറി എല്ലാം ഭോദ്ധപ്പെട്ടും. പ്രമാണാധിരത അല്ലെങ്കിൽ കുത്രുതതപനിശ്ചായ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ട്¹³ നടത്തണമെന്ന രൂഹം നാം അറിയാതെന്നു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നണാണ്¹⁴ നാം ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതെന്നു അനാഥംകുടി, സപാത്മദലഗ്രഹം¹⁵ മുല്ലാതെ വരില്ല. ഭൂതാ നക്കി, പരിമുഖപ്രേമം, അത്രപരമായ ഘരോപകാര സപഭാവം എന്നിങ്ങിനെ ഓഴംരോ പരമിതകാർജ്ജാലിലും മനഷ്യർ കാണ്ണുക്കൊ സപഹിതപ്രസക്തിങ്ങാട്ടുടിത്ത നായാണ്¹⁶ വർത്തിക്കുന്നതു്.

മഹത അല്ലെങ്കിൽ സപാത്മതയും എന്നാൽ, സപരക്ഷാഡി ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സഹജമായ സപഭാവശക്തിഭേദങ്ങാ, സപജാതിവിജ്ഞാനത്തിന്റെ നിലനില്പിനും ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സപഭാവശക്തിഭേദങ്ങാ പരിശാം. എന്നാൽ, വില്ലാല്ലാസംതാലും ഘരോപകാരശ്ശീലത്തിന്റെ വളരുമ്പ്രാഥാലും, മുഴു സപാത്മത്വവും തുല്യം ഉണ്ടാവാം. യാ

തൊരു വോഷമാറ്റവും ക്രിക്കറ്റത്തായ സപാത്മതല്ലുരതയായിട്ടോ, അനുഗ്രഹാരിക്കുന്ന ക്ഷേമത്തിനായിക്കൊണ്ടുള്ള ആത്മത്രാശമായിട്ടോ, തന്റെ ഉന്നതാത്മാവിന്റു് മോക്ഷം സിലിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി സ്വന്മനസ്സാലേ മുത്പുവിനെ കൈകൈക്കാളിയിട്ടുപോലുമോ ഇരിക്കാം.

എന്നാൽ മനഷ്യരുടെ ഉള്ളിൽ പരോപകാരതല്ലുരത എന്ന മരീച്ച മരീച്ച സപാദാവവിശേഷം ക്രിക്കറ്റ ഉണ്ട്. തന്റെ പുതിയവർക്കുക്കിഞ്ചു അനുഗ്രഹാരിൽ ലഭിപ്പിക്കുക, അമുഖം ആത്മഹതിരത്രാഗം,—നിദ്രയ്ക്കായ ആത്മത്രാഗം തന്നായാണോ പരോപകാരതല്ലുരത അല്ലെങ്കിൽ പരഹിതെക്കതാനത്. ഈ അത്മത്തിൽ നോക്കിയാൽ, സപാത്മാവിനു സ്ഥിരമായോരു പ്രത്യേകാവധി ഇല്ലെന്ന വരം. എന്നാൽ, സപാത്മപ്രകടനാധികാരത്തെ കൈവെച്ചിയാതെ തന്നെ, അനുഗ്രഹാരിക്കുന്ന ഹിത്രാരിക്കൽ സാംഗത്യാശം താല്പര്യപ്പെട്ടക്കാണ്ഡിരിക്കുക എന്ന വിശേഷം ഒന്നാം എല്ലാ മനഷ്യരിലും എല്ലാ ജനസ്ഥായങ്ങളിലും എല്ലാ പാരിഷ്ഠാരഭക്തികളിലും എല്ലാ മതങ്ങളിലും കാണാക്കാതാണോ.

അറിവും വരിവെല്ലാല്ലെല്ലാത്തവരിലും, ധനവാഹാരിൽ മാത്രമല്ല ദരിദ്രനാരിലും, ഗ്രൂപ്പാക്കത്താരായ ഉത്താവാന്ത്രംഗാരിൽ മാത്രമല്ല നഗരങ്ങളിലെ പോക്കിരിക്കും, കേരി, ഫേമം, ആത്മത്രാഗം, ആത്മാസംയമം എന്നീ വിശേഷത്രണങ്ങൾ സെപ്പെട്ടാണെന്നു ചുമായും സഹജാത്മായും പ്രകാശിക്കുന്നവെന്നു നാം കാണുന്നുണ്ട് ആന്തരാക്ഷരിൽ സ്വജാതിവിശേഷത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ളിൽ.

സഹജസപാവം ഉള്ളതിന്മേം, ജാതിസാമാന്യത്തെ നില
നിത്രവാനം ഒരു സപാവം സഹജാതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് അതു
ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം പറയുന്നു. അതെത്തതിൽ ജാതിസാമാന്യ
ത്രിന്ദിര രക്ഷയെ ഉള്ളശിച്ചുള്ള സപാവശക്തി അഭിവ്യ
ദിപ്പേട്ടിട്ടാണ് മനഷ്യരിൽ പരഹിതാത്മമായ അത്ഥ
ത്രാഗസപാവം വികസിച്ചിരിക്കുന്നതോടു നമ്മൾക്ക്
വിചാരിക്കാം. ഈ സഹജാതസപാവം മല്ലാത്തതായി
പ്രായപൂർത്തിവന്നിട്ടുള്ള മനഷ്യൻ ഒരവബന്ധിലും ഉണ്ടായി
രിക്കുമ്പില്ല. ജീവിതകൂലത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും ഈ ഒരു
വികമായ തുണ്ണേത പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവനായി ഒരവാന
പ്രോഥം ലോകചരിത്രം ചുറഞ്ഞിക്കാണിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ
സമസ്യക്കാക്ക് നമ്മൾക്കുള്ളം ചോലെതന്നെ എത്രവേദ
നയം വിചാരശക്തിയും ഉണ്ടെന്നും, അവയും നമ്മൾക്കു
പുംതന്നെ രക്തമാസം പിക്കുത നാമ്മിക്കുള്ളവരാണെന്നും
ഈ ഉള്ള വസ്തു നമ്മൾ എത്രതേതാക്കും പരിപൂർണ്ണമായി
അറിയുന്നവും അതിനൊരുത്തു നമ്മൾക്ക് സംതൃപ്തിയും
വല്ലിക്കുന്നതാക്കും; അങ്ങിനെയുള്ള സദനാശവികാസ
ത്രികലാക്കും ആത്മത്രാഗസപാവത്തിനും വികാസം
ഉണ്ടാകുന്നതു്. അന്ത്യാന്തര സങ്കടം തനിക്കുതന്നു സംഭ
വിച്ഛുതന്നുപോലെ ഭാവിപ്പുന്ന കഴിയുന്നവനും മാത്രമേ
പരസ്യക്കത്തിൽ അന്തരക്കു ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ; തന്നെതന്നു
അതു വിധത്തിലോരു ഭിഡും അന്തരവിച്ഛിയനും ഏറ്റു സൗഖ്യ
പ്രശ്നമായ കാംബവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതും പരസ്യക്കത്തിൽ
മറ്റൊള്ളിവരുടെ കാംബം അധികം വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരു ഫ്രേഡ
ത്രിന്ദിര മേൽ പോതിംത്രിട്ടുള്ള പജ്ഞാ മറോറ കാണു

അവാറു അതിനെ പിടിച്ചെടുത്തു കളിപ്പാൻ ശിഗ്രക്കാക്ക് എത്രേണ്ടു കൈതുകം തോന്നും; എന്നാൽ മരിച്ചു ആളുടെ അട്ടൊന്നാ അമ്മക്കു ബന്ധുക്കർക്കോ ഉള്ള ഭിവരായിൽ കരംശമെങ്കിലും ശിഗ്രക്കർക്ക് തോന്നാറില്ല; എന്നല്ലോ, അവയ്ക്കു ഭിവമെന്തെന്നു അറിക്കയുമില്ല.

ഈ സഹജസപ്പാവത്തിന്റെ വികാസം മാഷ്ട്രായെ ലോകജ്ഞനെന്നപരിപൂർത്തിയെ ആത്മക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഇതിനാൽ ഗുണ്ടമാകുന്നു. നമ്മുടെ ബുദ്ധിവികാസത്താൽ മനഷ്ട്രനെപററിയും നമ്മുടെ ഗണനയ്ക്ക് ഗൗരവം എഴുന്നേതാദം പരമ്പരയെതക്കാനത്തും ഏററിവയും, നിശ്ചയം, പരിപൂർക്കിജ്ഞവയെടെ പാരാപകാരത്തിലെപ്പരസ്പാവം എന്നിനു ആത്മക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വിശ്വാസാൽ പറ യേണ്ടതായിട്ടില്ല; എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണം അറിവും എററിയവർ സമ്മാനങ്ങൾക്കായ്ക്കുള്ളിൽ തീക്ഷ്ണനായ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നേണ്ടാണ്, അതു്, അവക്ക് മാഷ്ട്രായെ ശക്തി ക്ഷേപ്പിറ്റി നല്ലവണ്ണം ഫോധം വരുകയാൽ ഉണ്ടാവുന്നതാ എന്നും സമ്മതിച്ചു കഴിയു. മനഷ്ട്രർ തമിൽ സഖ്മാ ദരഘാരാജന്നാളിൽ ദത്സിദ്ധാന്തങ്ങിന്റെ പ്രചാരത്താൽ തന്നെയാകുന്ന ഈ പരോപകാരത്തിലെപ്പരസ്പാവം വല്ലി പ്പാൻ ഹടയാളിട്ടിട്ടില്ല. ഈ സിലൂച്ചന്റെപ്പോലെ പ്രാബല്യം നിമിത്തം, മനഷ്ട്രർ അവകാഡമ്പ്രസ്ത്രിലും കൂടുകളും തമിൽ മുൻഗാരാജന്നാ നീതിക്കും പ്രാബല്യർഹസ്ഥിതിയില്ലെങ്കിൽ അവകാഡമ്പ്രസ്ത്രിയിലും തമിൽ പരോപകാരശ്രീലവത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിചരിതം ദനാക്കന്നതാണെങ്കിൽ, സമ്മാനങ്ങൾക്കും തരിക്കും ദനാക്കന്നതാണെങ്കിൽ, സമ്മാനങ്ങൾക്കും തരിക്കും

ദ്രാല്ലാസപരിഗ്രാമപരിശോധനക്കാർക്ക് പരിഷ്കാരപ്രയത്നങ്ങൾ കൊണ്ടു വല്ലതുമാക്കു സാധിപ്പാനുള്ള സൗഖ്യകരമായ ഉണ്ടാവുമെന്ന അതിശീക്ഷണവാവാം. പരാമിതേയുടെയെ നിർബാധമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതായാൽ സമൃദ്ധായത്തിനു ഹാനി സംഭവിച്ചുക്കുമെന്ന് ചിലർ ഒക്കെക്കുന്നണിക്കില്ലോ, മെല്ലിറഞ്ഞതവിധിയം സൗഖ്യകരമായ ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കും പ്രത്യേ.

മനംഷുമൻറു പ്രവൃത്തികളുംകൈ ഇങ്ങിനെ റണ്ടാശക്തികളായ തന്നെ പ്രേരിക്കുപ്പുട്ടന്നവയാണെന്നും പ്രമാണവും അനുഭവവും ദേഖാശ്വിപ്പുട്ടത്തുനും. കൂടുതും പ്രമാണവും, മുത്തും ചാഹിതെതക്കതാന്തരം, ഇവരണ്ടും തന്നെയാണും ലോകത്തിൽ പ്രേരണശക്തികളായി നില്ക്കുന്നതും. ഇവയുടെ പരിസരങ്ങളുക്കുണ്ടാക്കുന്ന പരിശീലനങ്കാണ്ടം, ഇവ ഓരോനും ധന്ത്വരക്ഷയിയാദോ അധികമ്പ്രശ്നരക്ഷയിയാദോ വേഖിച്ചുക്കാം. മമത, വെറും സപാത്മതല്ലരതയായിട്ടോ സപാതമപ്രകടനമായിട്ടോ വരാം; അതിനുണ്ടാം, പരോപകാരത്തില്ലപ്പരത, വെറും മനോഭാവമായിട്ടോ അതുമത്തുാഗമായിട്ടോ വരാം. മനംഷുരിലെന്നവുണ്ടാം, ജീനുകളും മമതാശക്തികളും യന്നൊത്താണും പ്രാബല്യം. ഒരു നാൽ, ജീനുകളിൽ ആ ശക്തി—സപാത്മതാശക്തി—ശാശ്വതമായിരിക്കുന്നവെങ്കിലും, മനംഷുരിൽ അങ്ങിനെയല്ല. മനംഷുരിൽ സഹജമായിരിക്കുന്ന ഇതു മമതാശക്തികൾ, ഉചിതമായ വില്ലാല്ലാസരവിന്റെ പ്രഭാവത്തായ കുമേണ പ്രാധാന്യം കുറത്തുവരുന്നു—അതുഭൂതികൾ, ശിക്ഷാഘരങ്ങൾ ദീലാത്തയും അനുസരിച്ചും, പിന്നെത്തത്തിൽ,

ഇവരെ പിന്തുടർന്നുമാത്രം, ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തെ അനുസരിച്ചും അനുകൂല മുണ്ടിരെ ആംഗ്രേക്കരവുണ്ടായുണ്ട്. മനഃപൂരിൽ ഓഴരായ തെന്തോ—ഓഴരാ വ്യൂഷ്ടിയുടെ—ക്ഷേമത്തിനും സമുദായത്തിനും—സമുഖ്യുടെ—ക്ഷേമത്തിനും തഹമിൽ ബന്ധം ഏതെന്തൊന്ന് ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഏറ്റേതോടു,—അതാവിത്രു്, ഓഴരായത്തെന്തോയും ആതു യസ്സു്, അവന്നില്ലപ്പോടു കുടംബത്തിനുംരേഖാ, തൊഴിൽ സംബന്ധത്തിനുംരേഖാ, ഗ്രാമക്കാരുടെരേഖാ, രാജ്യക്കാരുടെരേഖാ എത്രയുണ്ടുമായി ഏങ്കിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുവരിക്കുന്ന ഏന്ന അറിവാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി പരിജ്ഞരിക്കപ്പെട്ടും തോറും-ധനംവിശയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങാശവിശനത്തിനും പരിജ്ഞാരം ഉണ്ടാവുകയും, നമ്മുടെ മേരുരണ്ടശക്തികളിൽവെച്ചു് ആതുമായത്രു് സാധാരണമായുള്ളതുവയാണെന്നു് നമ്മും അറിയാവുകയും ചെയ്യും. കുടംബജീവിതത്താലും സംഘജീവിതത്താലും സാമുദായജീവിതത്താലും സമസ്യജ്ഞനങ്ങൾ ഒളിക്കരിച്ചുള്ള വിധാരം വലിക്കുകയും പ്രഖ്യവപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതിനായും, നമ്മരക്ക് സപകാർത്ഥാദത്തിക്കുൽ മമതാശക്തികളും സപാത്മമാത്രല്ലെന്നതു നീങ്ങളില്ലോകയും, പരമഹിതലപസക്തിക്ക് അഭിവൃദ്ധിയും പരിപൂർത്തിയും സില്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാക്കും. അതുകൂടി, സൽസപ്താവ പരിജ്ഞാരവും മാനസപരിജ്ഞാരവും സില്പിച്ചിട്ടുള്ള വർ ചൊരുജനഹിതങ്ങളിൽ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടും ജനസുദായമല്ലെന്നതിൽ സഖ്യരിച്ചു് ലോകജനാനം നേട്വോൻ യത്രിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, അവയുടെ ഇടയിൽനിന്നു് സപാത്മപരത നീഡിവിതമായും ക്രമേണ്ടും നീങ്ങളില്ലോകയും

താഴെന്നത്തു് പരോപകാരത്തിലൂപരത കടിച്ചുവരുകയും, ചെയ്യും എന്നു് ധരിക്കേണ്ടതാക്കണം. ഇപ്പുകാരം, ആത്മ ത്രാഗം എന്നും സ്വാത്മപ്രകടനം എന്നുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മഹാശ്രദ്ധിൽ ഓരോയുള്ളൊക്കെയും ഇതരമാക്കം തമ്മിൽ നീതി ബന്ധം എന്ന സ്വന്തപ്രിക്കും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ അം ഭിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മേഖപാതയും മെതലങ്ങളായ ഫേരണ ശൈത്യികൾ രണ്ട്, നിരന്തരമായും ഒരേസമയത്തും, പരിപൂർണ്ണം ദാരുക്കണ്ണത്തു് എത്രും ദിവ്യമായകാർത്തമാക്കണ്ടാണെന്നു്. ചുമ്പാവാവിരുദ്ധമല്ലാത്തുള്ളി,— സ്ഥിരതയും കുടുക്കിയ— മമതതന്നു, വാസ്തവത്രിൽ പരോപകാരപ്രസക്തിയാക്കാതെന്നു് എന്നുകൊക്കപ്പെട്ടപ്രമാണക്കാരായ ധനശാസ്ത്രങ്ങളും പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതെന്നതാജിയന്നാലും, അവൻ പ്രയോജനത്തെ ആയാരമാക്കിട്ടാക്കണം വാദിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, പ്രയോജനത്തെ പുരുഷരിച്ചു് ഒരു കാർത്തിക്കും ധമ്പവിവേചനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുംപെട്ടു; അതിനാൽ ധനകാർത്തവിഷയമായി നോക്കുന്നവാരം അവരുടെ വാദം സുരക്ഷിപ്പിക്കുന്നതു് എന്നും സുചിത്രമാക്കുന്നതു് യാന്നുത്തിനേ ലഭിച്ച നികത്തിക്കുള്ള (ചുക്കാക്കുള്ള) നികിക്കുള്ളയന്നു്” എന്നും, “വില്ലൂറാസത്താലും പരിശീലനത്താലും ക്രമിക്കേണ്ടവക്കാരുണ്ട് നിലവെയുള്ളതു് ഉയ്യത്തും” എന്നും ഉള്ളിവാദങ്ങൾക്കു് അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ആത്മാവിച്ചു് മാത്രമേ ധമ്പവിഷയക്കാരും പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നുള്ളതു്. ഇന്നങ്ങളുടെ നിത്യാവലുങ്ങൾ സുലഭമാവുന്നവാരും അവക്കു് അധികം വാസ്തവാക്കുകൾബന്ധംമെന്നും; അവക്കു് വില്ലൂറാസവും പരിശീലനവും വല്ലിച്ചും ഉള്ളിവാദക്കും വല്ലിക്കുമെന്നും ഉള്ളി

പ്രഭാജനവിചാരമാണ്” ഈ വാക്കുകളിൽ മഹിച്ചനില്ക്കുന്ന തന്നെ സ്വപ്നമാണെല്ലാ. ഇവിടെഈവടക്ക്, “പുംബപരവി അശമല്ലോത്ത മമത്” പറോപകാരതല്ലരതയുടെ വേഷ മെട്ടതു് നില്ക്കുന്ന എന്നിള്ളിൽ സന്ദേശമില്ല; എന്നാൽ അതു് പ്രദൂന്തവേഷമാണെന്ന മറന്നുടന്നതല്ല; രിക്കലെ ല്ലേക്കാിൽ മരറാരിക്കൽ ആ വേഷത്തെ ത്രജിച്ചേരു ക്കുമെന്ന് ശക്കിക്കൊടുമാക്കും.

അത്രമേപ്രാണങ്ങളായ മെല്ലറഞ്ഞ മരലശക്തിക്കാളു പരിജ്ഞരിച്ചു് സ്പർശിതപ്രാശക്കിംഡയും പരഹിതപ്രസക്തിയും കുട്ടിയുങ്കൾ എന്നാക്കുക എന്നതു് നിശ്ചയമായും മനശ്ശർ സേപ്പട്ടിയാ സാധിക്കേണ്ട കാൽമാക്കൻ. ബുദ്ധിപരിജ്ഞാം വല്പിക്കുന്നതാണെ ഇവ അവഗ്രഹം ഏകിക്കരിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ സ്പാഷ്ടത വിഭ്രാംപ്രാം നാം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നിള്ളി എക്കിൽ പെണ്ഠരവിഭ്രാംപ്രാം സം ഏപ്പെട്ടെന്നതുവാൻ സംഗതി ഭർഖലേഭായിരിക്കുമായിരുന്നു. ഏറ്റയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കു് ഇങ്ങിനെത്തെ ഒരു വിഭ്രാംപ്രാം സം തീരെ അസാംപ്രാംകന്നു; അവങ്കുടെ സമ്ഭാധാനമിതി കാലിയും ധനാദാധാരമിതിക്കാലിയും ചിന്തിച്ചാൽ, അവ ഒടെ ചെറുപ്പുകാലത്തു് മാത്രമല്ല, ഒഴുവനാനന്തരവും ഇതു് ആസാധ്യം തന്നൊരുംാണ്. ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തിനു് ഉതകനാതായ വിഭ്രാംപ്രാംസം ഏതുതന്നു ഉണ്ടായാലും അതു കൊണ്ടുമാത്രം മനശ്ശർക്കു് സ്പാഷ്ടവരവനു സാധിക്കുന്നതല്ലെല്ലാ. കേവലും മതവിശ്വാസം കൊണ്ടുമാത്രം മനശ്ശർ ധർമ്മാജ്ഞനാരാവുന്നില്ല; അതിനുമുന്നുംതന്നു, - കേവലും അതു് കൊണ്ടുമാത്രം ധർമ്മതങ്കൾപരത ഉണ്ടാകയില്ല. യാ

തൊൽ മാഷ്ട്രനം വിത്രേഷിച്ചു് ചെറുപ്പുണ്ടാർ, നിസ്സുദ്ധത, ജാഗ്രത, സപാദ്ധമതല്ലരുതെ, പരിപാപകാരം മുതലായ പിംഗ യങ്ങൾക്കുപ്പറി എത്ര വളരെ ഉപഭോഗപ്രസംഗങ്ങൾ ഒക്ക ടാഡം, എത്രദേഹാ സാമാന്ത്രം, നാരംഘരം ഹായ്ച്ചാലും, അതു കൊണ്ടിരാതും ജാഗ്രതയ്ക്കും, പരിപാപകാരത്തുപരത യിലോ, കൗത്തിവ്വുകളുംനിശ്ചയിലോ മെച്ചും ഓട്ടനില്ല; അവന്നു മുത്രുനിശ്ചയം ജാഗ്രതയും മറ്റൊന്തലും ഉറച്ചവരേണ്ടെന്നിരിക്കിൽ, നാം അവന്നു സഹജമായ തന്ത്രിഭാവത്തെ അകറുവാൻ തക്കവണ്ണം അവന്നു പ്രവ തന്ത്രിയിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുംബും ദമയവിച്ചാരം ചെയ്തു അവന്നു നല്ല ശിക്ഷയിൽ ശീലപ്പിക്കേണ്ടതുകൂടും ഇതാ ഭാവിച്ചാൽ, പബ്ലിക്സ് പാംഗാലയിലെ വില്ലാത്രാസം കൊണ്ടണാട്ടനു മുണ്ടും ഭേദാധ്യപ്പട്ടണതാണ്. ആചക പാംഗാലകളിൽനിന്നു് കട്ടികൾ ടെവളരെ അറിവു് നേടി ക്കൊള്ളിക്കും എന്ന കയതിട്ടല്ല അവരുടെ അവക്കിൽ അഭ്യന്തര പറിപ്പിക്കേണ്ടതു്; അതിലിയിക്കം, അവക്കു് സ്വന്തം ചര ചന്ദ സാധ്യമാവുന്നു. ജാഗ്രത, മതിത്രുല്ലി, പരിപാക്കം എന്നീ മുണ്ഡം തങ്ങൾ പ്രവൃത്തികളിൽ ശീലക്കയും, അന്തഃസന്നാധി മുത്രുനിശ്ചയം പാശ്ചാത്യക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്ന സംഗതി എത്രയോ വിലാജ്ഞിക്കുതാക്കും. ഈ ശീല ക്കും കുമ്മണ ഉറക്കയും, പിംഗാലത്രു് ജീവിതചാലതി കിൽ വിജയലാഭത്തിനു് ഉതകകയും ചെയ്യും. എതാരാ ഒന്നശ്ശുനം തന്നെ നിത്രവുത്തിക്കിൽ സേപ്പില്ലാസരണം ഉറ തംപ്പിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല; അവൻ അന്ത്രനാൽ നിയ ശ്രീക്കുട്ടട്ടിക്കാക്കും തുവര്ത്തിക്കുന്നതു്; അന്ത്രനാട ഇട്ടു

ങ്ങളോ അംഗുരാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾക്കും അനന്തരാസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പരതന്ത്രഭാവ വിഭ്രാംഭാസംഖ്യ ആസുപത്രക്കീട്ടുപ്പാതെ സ്വതന്ത്രമായ വിദ്യുത്താസംഖ്യ ആദിവിജ്ഞാപ്പാതയാണ് മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് ഇതിനാൽ സിലംമാക്കുന്നു.

പ്രവൃത്തിയും ശൈലവുകൊണ്ട്, നമ്മരംക്ക് സപാത്തത്തിലൂടെയേറും തദ്ദീശേയും കീഴടക്കവാൻ കഴിയുന്ന എന്ന ഭാത്യല്ല; പച്ചാപകാരക്തത്രജ്ഞാക്കൾക്ക് വഴി തെളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലും മഹത്തൊന്നു ഒരു ഇന്നം സിലിക്കാണ്ട്. അവ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽക്കുന്ന സദാചാരപ്രതിപത്തിയെല്ലാം ഉല്ലാശിപ്പിക്കുന്ന എന്നതു് ഒരു വലിയ കാത്തമാക്കുന്നു. ഉൽക്കുള്ളവിഭ്രാംഭാസത്തിനൊക്കെയും മുമ്പുഭായതു് ഇതു സദാചാരപ്രതിപത്തിപ്പാറി നേരതന്നെന്നയാണ്. ഇതില്ലെങ്കിൽ ആത്മവിഭ്രാംഭാസംബന്ധമായ ഉപദേശം നോം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ലഭിക്കുന്നില്ല. പുറുക്കങ്ങൾ വായിച്ചതു് കൊണ്ടോ, മതോപദേശങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടോ, സർസ്പഭാവംവാർധ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല; നിന്മതരമായും, സമിരോത്സാഹമായും മനസ്സുവെച്ചു് പ്രവൃത്തിയെല്ലക്കുക വഴിക്കേ സപഭാവസംസ്കാരം സിലിക്കുന്നതു്. കട്ടിക്കംക്ക് ബുദ്ധിസംസ്കാരം ലഭിക്കുന്നതിനൊപ്പും സപഭാവസംസ്കാരവും സിലിക്കുന്നണ്ടോ? ഇതു ചേരുവരെ അവലുംവിളിച്ചുകൊണ്ടാകുന്ന നമ്മുടെ വിഭ്രാംഭാസത്തെ എന്നില്ല, അവയിലെ പാഠവിവരങ്ങളുടെയും പാഠകാലങ്ങളുടെയും മുണ്ഡോഷ്ടനിന്ന് ഒരു ചേരുവുണ്ടാക്കുന്നതു്. ഇതു പ്രഭാഗത്തെ അംഗീരസ്സാട്ടിൽ (Aristotle) എന്ന തത്പരതയുണ്ടാക്കുന്ന ഏതുദിനോ കാലം ആവു് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അങ്ങളുടെ പരിയന്താവിൽ, നമ്മുടെ സമുദായവ്യവസ്ഥ കുറഞ്ഞ സമുദായത്തിലെ ദാരോ വ്യക്തിയുടെയും ഉള്ളിൽ എന്തെന്തു ശ്രീലക്ഷ്മണ്ണയാണ് നട്ടച്ചിടപ്പിക്കുന്നതെന്നും അറി തെരിക്കുവേണ്ടം ആ വ്യവസ്ഥകളുടെ നമ്മതിനുകൈലും നിന്നും യില്ലോ; ആ വ്യവസ്ഥകൾ ആരംഭം ആത്മാത്വത്തിൽക്കേ ചെന്തപ്പു കൂരെ സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നടത്തുന്നതോ, ഉന്നാക്കിൽ എങ്ങിനെ, എത്രതൊളം നടത്തുന്ന എന്നും അറിയേണ്ടതു മുപ്പുമായ കാര്ത്തമാക്കുന്നു. ആക്കരാൻ, മനഃപൂർവ്വമായം ഉല്ലാസങ്ങതാടക്കിയിലും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുക, എന്തൊരു പ്രവൃത്തി യെയും നല്ലതെന്നും ആരംഭിക്കുക, ഇവ് രണ്ടാക്കുന്ന സപാത്മതയും പരിപാത എന്ന കൂറുന്നതു കുംഖം ചെങ്കുന്നതിനും ഉപായങ്ങൾ; ഇങ്ങിനെ ഉഴുതുമില്ലിട്ടുന്ന നിലവാണിൽ അനന്തരലുംനും എന്ന വിത്തും സുവഭാവി വേത്രുന്നി മുള്ളു പൊതുനാതമാക്കുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെയാണ് കാർബലേൽ എന്ന തത്പര്യത്താനി ഇങ്ങിനെ പരാത്തിരിക്കുന്നതു:—

“നിന്നും വുന്നതിലേ അഭിജന്തും പ്രവൃത്തിക്കുക; ഇതാക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ഇല്ലോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ദൈവരാഹസ്യം, പരമാത്മമായ എന്തൊരു പ്രവൃത്തിയും പരിപാവനമായും താക്കുന്നു; പരമാത്മമായ ഇല്ലാ പ്രവൃത്തിയും, അതു പരമാത്മമായ ശൈക്ഷിക്കവല്ലായിരുന്നും കുടി ദൈവികമായ എന്നേം ശരണ്ണം അടങ്കിയിട്ടുണ്ട്.”

വിഭ്രാംഖാസാധകമായ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വന്തപ്പം എന്താവിരിക്കുന്നാമെന്നതും ഗംഗ്രമായ കാര്ത്തമല്ല. അതെങ്ങിനെയിരുന്നാലും, പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ആർഥിക്കരു ആ പ്രസ്താവിയിൽ സ്വന്തമായാണെന്നും. ഈ ഒരു സംഗതി അവശ്യം

ഗൗത്രിച്ചു മതിയാവു വിക്രാണ്ടിച്ചും, ശിഷ്ടരാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രതീപത്തി ഉണ്ടെന്നുവന്നാൽ അവനു സഹത്യിച്ചും ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. അവൻറെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ലാ എത്രാംബലമുള്ളതു? അവൻ എഴുത്തുക്കൾക്കുടെ മുന്നിലോ, ചിത്രമലകൾക്കും മുന്നിലോ മുരിക്കേട്ട; അടമാവാ, പാം ശാലമിലോ നെയ്തുശാലയിലോ ആവൈട്ടെ; അതെല്ലുക്കിൽ, ക്രിഷ്ണത്താട്ടത്തിലോ ഏകാദശാഴിയുട്ടും ദയിലോ പനിംഡാ ഭക്കേട്ടെ; അവൻ സാധാരണപരം നിന്മിക്കേണ്ടോ, ധമ്മകാൽം ഫോൺ ചെയ്തുകൊണ്ടു എവ്വുടെ എവിടെക്കായാഥും, പറ മാത്മമായ സത്യാനന്തരപരമായ ഏതൊരു പ്രസ്താവിച്ചും പെരുന്നമ്മാജ്ഞിൽ മുഖ്യമായ ജാഗ്രത, ശ്രദ്ധ, മതിലു പി, പരിനൃമശീലത, എക്ഷാന്ത, സത്പുസന്ധത, ശ്രദ്ധ ക്ഷമത, ആത്മസംയരം, നിശ്ചിതവും നമ്മിൽനിന്ന് ആ കന്നതുമായിരുന്നു ഒരു ഉള്ളിഴ്ചതിങ്കൽ പരായനത—എന്നി പലേ മുണ്ടാക്കാം അധിക്കാനമായ മുഹ്മദിക്കതിനാം വൃാവരിപ്പിക്കുന്നതാവിരിക്കണം. കാലങ്ങുമരിക്കിൽ, സദാ ചാരപരമായിരുന്നു ജീവിതം ആവശ്യമാണെന്നും ഉള്ളിരിക്കുന്ന ഉണർവ്വുണ്ടാവുന്നോരും ഇന്ത മുണ്ടാക്കാം പരിപോഷിക്കാനു മുണ്ടാവുന്നമയിൽ വരുന്നതണ്ടണ്ടായ മുണ്ടാവീജങ്ങൾ ഇതു പുണ്ണാവുന്നതിനിലൂപിച്ചു പരിപോഷിക്കാനു മുണ്ടാവുന്നതിനാലല്ലാതെ, ഉള്ളിരിക്കുന്ന ഉണർവ്വും പുണ്ണാവുന്നതിനാലല്ലാതെ, ഉള്ളിരിക്കുന്ന ഉണർവ്വും പലവിക്കുമില്ല. ഇതോത്രാൽ പാംശുലകളിൽ വിദ്യാ ത്രിക്കരക്ക് കരകൗണ്ടലും അഞ്ചുസിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം ത്രിക്കരക്ക് കരകൗണ്ടലും അഞ്ചുസിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം ബുദ്ധിക്കുതിരെ അഭിവ്രൂതിപ്പെട്ടതാണ് തക്കതായ അറിവു കുറം പാംപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഉത്തരം എന്നുള്ള വിലങ്കെ

ശാസ്ത്രം നിരാക്ഷപമാണെന്ന പറബാൻ പാടില്ല. ഈ ട്രാണ്ടിൽ കീത്തിപ്പുട്ടവയാണി എഴു “പണ്ണിക്കുന്നും” കരം ഉണ്ട്. അവയുള്ളൂ, വിദ്യേഷിച്ചും ഇന്റർനാഷിലെയും മാരോ വിലെയും പാംഗാലകരകൾക്ക് ഉളിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധിക്കും മേരു എന്ന തന്നാലോവിക്കുക ആ പാംഗാലകളിൽ എപ്പു ലഭിച്ചികാസകമായ വില്ലാല്ലാസം മറ്റൊരു ടന്റെ പാംഗാലകളിൽ നൽകുന്നാണതോളം ഇപ്പേന്നിന്നനിട്ടുംതുടി, ഇവ ഏകാദം അവയുള്ള് പ്രാധാന്യം സിലിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്നായിരിക്കും. അവയിൽവേണ്ട പറിക്കുന്ന വില്ലാത്തികളുടെ ഇച്ചുശക്തിയെ വഴിയാവുന്നും പരിശീലിപ്പിക്കുവാലാക്കുന്ന അവയുള്ള് ഇച്ചുശക്തിയെന്നും ഇതു ഒളഞ്ഞെ പ്രസിദ്ധി സിലിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പുസ്തകങ്ങളേ നിമ്മിച്ചയപ്പാന്തു, എങ്ങനും സ്വന്തുചിത്രയപ്പാനാണ് ആ പാംഗാലകളിൽ ആകാംക്കു; ഇതെവിധം പ്രയോജിതങ്ങെന്ന അവിടത്തോടുകൂടാം എന്നും കേന്ദ്രീയുള്ളും എന്നും ഒരുപറുക്കുന്ന നാട്ടുകലാഗാലകരകൾക്കും സിലിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രാമാണികപാംഗാലകളിൽനിന്ന് പറിത്തം കഴിത്തു് ചുറുമേപോക്കു കട്ടിക്കരകൾക്ക് മേഖാൽ ഇച്ചുശക്തിയെ പരിശീലിപ്പാനെന്നമാത്രമല്ല, ബുദ്ധിസ്ത്രൂപരത്തിനും സ്വന്താവധിപരത്തിനുംകുടി എന്നതുകൂലുമൊരു തൊഴിൽസംഖ്യയായ പ്രസ്ത്രത്തെ നായാണ് ഭവ്യമാർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നതു്. നഗരങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പുട്ടേണ്ടാറും, അങ്ങനെകും കട്ടിക്കരം, പ്രാമാണികവില്ലാല്ലാസ, കഴിത്താച്ചടംതന്നെ സ്വന്തത്രുളിവിത്തണിന്നായി തുനിയുന്നു. അവൻ സ്വന്തത്തിലെ

നിയന്ത്രണത്തെയും അതിനൊടക്കപ്പോൾ ലഭിക്കാവുന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതുവാൻ വേദിയാണ്, വൈഷ്ണവികളായുള്ള സപാത്മപ്രഭോ ഭഗവാന്മാരുടെ അട്ടമെപ്പുണ്ടോ; പാഠശാഖയിൽവെച്ചു് അഭിപ്രായമാക്കിയ സന്ധാപാബാദികർക്കു് ഈ ത്രാഡോൺജീവിക്കുന്നതു തുടങ്ങിയില്ലാത്ത ഒരു പ്രാഥീനിക പ്രസ്താവനയും ഏഴുപ്പും ക്ഷതിസംഭവിക്കുന്നതു ചെയ്യുന്നു. ഈ നിലയിൽ എത്തുമാർന്നുതന്നെ അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട് അവക്കു് പരാഹാപകാരശിലാ വള്ളുത്തു നടത്തു? അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ അതിന്തക്കവിധത്തിൽ വ്യവാധമപ്പെട്ടതുകത്തന്നു സുലഭമാണു ദരോമാർദ്ദം എന്ന മറവടി പറയാം. പ്രവൃത്തിക്കും വാദക്കും വാദത്മമാണു ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എപ്പോം, സഭാവാദക്കിട്ടുന്നയും രാജ്യത്തി നന്നും ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു അവനു ഭോധിക്കുന്നതു അവരുന്നു വാദപ്പെട്ടതാണു നടത്തിയാൽ മതി, ഈ കാര്യം സുസാധകമാക്കിത്തീരും. ഈ നംബുറുമെ, അവരുടെ വിജ്ഞാഭകളിക്കരം വഴിയായിട്ടും ആവന്നു അനാശ്വരണം ആത്മനിശ്ചാരനാം, സപാത്മത്രാഹം, ദൈയന്ത്രം, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശിലിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

ഈസ്റ്റീനോ ദൈവങ്ങൾ തൊഴിൽസംബന്ധമാണു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരിശിലിപ്പാനു ഉത്തമമാർദ്ദമായി ഭേദങ്ങൾ എന്ന വെളിപ്പെട്ടുന്നു. പാല ചെറുപ്പുക്കാരുടും സാമ്പാദക്കമായും ധനസംബന്ധമായുള്ളതു സമിതികളും ആലോച്ചിച്ചാൽ, മേപ്പടിമാർദ്ദം എപ്പോറിലും വെച്ചു് എററം ഫലപ്രദമാണെന്നും ഭോധിപ്പെട്ടുണ്ടോ. നന്നാമത്രും ഇച്ചാശക്തിയുടെ നാശാഭാവങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുവാൻ അതുകൂലിപ്പെട്ടതുവാൻ അതുകൂലിപ്പെട്ടതുവാൻ, ദാഖാടതു്, പ്രസ്താവിക്കുന്ന

അതിയിങ്കൽ ശൈഖ്യനാക്കിൽ പ്രതിപത്തിച്ച ഉറപ്പിച്ച വെസ്താൻ എത്തും വിഷിംബമില്ലെന്നല്ല, അതു പ്രതിപത്തിച്ച ചൊത്രക്കാര്യങ്ങൾക്കിൽ പ്രവർപ്പിപ്പാൻ എത്തു, പ്രധാനവു മല്ല. ഈ മാർഗ്ഗരാഡ ഉപദേശാഗ്രഹപ്പട്ടഞ്ചുവാൻ എങ്കിനെ സാധിക്കും, എന്ന ഫോറിച്ചാൽ, അതു⁹ വിദ്രോഹാസന്ധി പന്ത്രണ്ടു അനുരോധിക്കുന്നതിലെ പികം ദാരോദരു തൊഴിൽ സംഘാടനക്കുയും ഇനജപ്പെടുയും അനുരോധിക്കുന്നതാകനും, എന്ന മറവടി പറയുണ്ടിരിയം. ഈ സംഗതിയിൽ, സ പാർശ്വ വേണും തുണ്ടാഫിപ്പാൻ, എന്ന നമ്മാക്ക്¹⁰ പറഞ്ഞു മുട്ടുന്നതല്ല. പബ്ലിക്ക്‌പ്രാമാഖ്യികപാംശാലക്ഷ്മീക്കു, നിങ്ങളാം ഒരു വൈദ്യരം മുതലായ വിഷയങ്ങളെ പാപ്പിക്കുന്ന ശാലക്കു കൂലും സാമ്പണിച്ചുണ്ടാനകിൽ, അവ പബ്ലിക്കിന്റെ ഭേദം നാണ്ടിന്റെക്കൂടിൽ ഇരിക്കുന്നവയാണെന്നും സമ്മതിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലാസന്തരിൽ അങ്കിനെയും ഇനസാമാന്റപ്പേരും തന്ത്രക്കൂദിക്കാതെ അഭിപ്രായത്തിൽ എത്തൊഴി പെയറുന്നും ആനന്ദം തുടങ്കി പബ്ലിക്ക്‌കാർണ്ണങ്ങളിൽ എപ്പുട്ടാറാവും വരെയും കാലാവസ്ഥിൽ നിർബന്ധിതമായ വിദ്രോഹാസം അവശ്രൂക്കമാണെന്നും നിഃഖളിച്ചെങ്ങുന്നണിം¹¹; ശരിതെന്നും എന്നാൽ വിദ്രോഹാസം എന്നതു¹² ഒരു കട്ടംബുത്തിന്റെ മേൽ ചുമത്ത് കൂടി ഒരു കടലമാതൃമല്ലെന്നും കട്ടംബുത്തിനും ആ കാർണ്ണത്തിൽ ഒരു അവകാശമുാ അധികാരമോങ്കണി ഉണ്ടെന്നും മറ്റൊക്കുയാവുന്നതല്ല. ആകാതെയും ആ കടമ, മുഖ്യതന്നെതെന്നു പറ്റാവകാരഗണിലും പഠിപ്പിക്കുന്ന കാർണ്ണ അതിൽ മുഖ്യമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്കും വ്യവസ്ഥിതമായ കട്ടംബുചീവിതാനെന്നു വിദ്രോഹാസത്തിനും നിർബന്ധമായും

മാർഗ്ഗമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്കും, നിർബന്ധിതവില്ലാഭ്രാ സഹാത്യപ്രവരിയുള്ള അല്ലത്മന അനാവശ്യകമാക്കുന്ന ഇത്തുല്പാദി ഇം വില്ലാഭ്രാസകടമാഡ നിൽക്കുപ്പാൻ രാജ്യ വാസിജനങ്ങൾ ഏറിയകുറിനും ആരുമെല്ലാം മുഴുവിയും ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്നോടു സക്കാറിൽനിന്നു നർബന്ധിതവില്ലാഭ്രാ സം ഏപ്പെട്ടുടരുന്നാതുകാണ്ട ചൊതുജനങ്ങളുടെ പണ്ണത്ര പാഴ്‌ചെലവും. ചുന്ന വിശേഷമെ ഉണ്ടാവുകയുള്ളത്. ഇം നിർബന്ധിതവില്ലാഭ്രാസം എത്തു കേമമാക്കിയാഥും കൂടി, അവനവക്കുന്ന കുടംബവത്തിലോ തൊഴിൽ സംഘടനയിലോ ലഭിക്കാവുന്ന വില്ലാഭ്രാസങ്ങളുടെ മേതരമായിരിക്കുമെല്ലു. സമാജങ്ങൾ, തൊഴിൽസംഘങ്ങൾ, വനിഗ് സഭകൾ ആതലായ നാനാമാതീരി സംഘങ്ങളാവട്ടേ, മുമ്പ് ത്തിമുഖേന വില്ലാഭ്രാസകാര്യം സാധിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഉത്തരമാർഗ്ഗങ്ങളാവുന്നു. അഞ്ചുരം സംഘങ്ങൾക്കും സക്കാറിൽനിന്നും നഗരഭരണാധികാരിസങ്കളിൽനിന്നും ജനങ്ങളിൽനിന്നും പണംകൊണ്ടും മറുവിധത്തിലും ചെയ്യാവുന്ന സ്വദായം ചെയ്യുകൊടുക്കുകയും ആ സംഘങ്ങളുടെ ഉള്ളമ്പുകളും ഉദാരന്യമേപ്പെട്ടുടരുന്നീക്കാണ്ട് നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവും അവ പെണ്ഠവില്ലാഭ്രാസത്തിനു സാധകങ്ങളായിരിക്കുന്നതാക്കുന്നു.

പെണ്ഠവില്ലാഭ്രാസത്തിന് മുവരുമാഡ മാർഗ്ഗം സാമാന്യമായ വില്ലാഭ്രാസമാണെന്നും പിലക്ക് ധാരണയുണ്ട്. ഇത് അതു ശരിയല്ല. സാമാന്യമായ വില്ലാഭ്രാസം നല്ല തപ്പന്നല്ല ഇവിടെ പറയുന്നതിന്റെ സാരം. അതിനെ ഏകാധാരമായി കാജതണ്ണമങ്ങുന്ന പാച്ചുന്നള്ളത്. ബുദ്ധി

സഃസ്ഥാരത്തിന്^० ആവക വില്രാഭ്രാസം ഏറ്റോ പ്രയോ ജനകരംതന്നു. വില്രാഭ്രാസമുഖ്യവേഗ ലെഞ്കികകാന്തുങ്ങൾ മിൽ സ്വന്തത്രമായ ഒരു നില ഉണ്ടാക്കുക എന്നതു^० ദ്രോ ഘർഷംതന്നും^० എന്നാൽ സാധാരണനാരിൽ എന്ന പ്രേക്ഷി^०, ഇതു വഴിക്കുള്ള ലെഞ്കികജണ്ഠാനലം ചിഞ്ഞുരവും, ശൈക്ഷാരിലന്നും മുഖേന ഇഷ്ടാശക്രിയയെ പരിഞ്ഞുരി കീഴുക്കുക സുകരവും ആകുന്നു. അതാന്നുകുട്ടി നിശ്ചയമായും ഇഷ്ടാശക്രിയയെ മെരു സപ്തപ്രഭാവത്ര പ്രയോഗിക്കു മെന്നു^० സമമതിക്കാം; എന്നിരിക്കില്ലോ അതാന്നുകുട്ടിക്കു ഇഷ്ടാശക്രിയയെ ജനപ്രിപ്പിപ്പാൻ കഴികയില്ല നിശ്ചയം. സദാ ചാഡജിവിതത്താൽ സിലബിക്കേണ്ടിയ മാനസംസ്ഥാരത്തിനു^० പകരം ‘എട്ടിൽപ്പറിപ്പു’കൊണ്ടു^० ഉള്ളേം സാധിക്കുമെന്നു^० വിവാഹിക്കുന്നതു^०; സൗത്രം നീക്കിക്കുണ്ടതു^० തർജ്ജമാന തതു^० ഒരു കൈവിളുക്കുവെച്ചു^० കാഞ്ഞം സാധിക്കാമെന്നു^० കുരു തുന്തിനൊപ്പം ആകുന്നു. ഇതിനുംപുരാം, പ്രാമാഖ്യിക ചാംഡാലുഡിലെ വില്രാത്മികരം എറിയകുറം, പറിപ്പുക ചിത്തതാൽ, അവനവൻ എടുപ്പാൻപോകുന്ന തൊഴിലിൽ പ്രതിപന്നനാരാവുകയെന്നിൽ, സാമാന്യവില്രാഭ്രാസ എത്തപ്പറി അധികം പ്രതിപത്തിവെക്കുവാൻ ന്രായവുമില്ല.

ഈവിടെ പ്രതിപാദിക്കുപ്പുട്ട് സംഗതികൾ, നല്ലവള്ളം പുലിസംസ്ഥാരം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരും ഇതുപത്രവയള്ളിന് താഴേയുള്ള വരമായ ചെറുപ്പക്കാക്കു^० സപന്നമാക്കിക്കാണി പ്പാൻ സാധിക്കുമില്ല. മരുള്ളുവരും ജീവിതാനഭവഞ്ചെ കൂടുക്കില്ല^० തനിക്കു^० അറിവു^० കുറവായിരുന്നാൽ, ആ നൃനതയെ തന്റെ അനുഭവജ്ഞത്താനകൊണ്ടു^० പരിഹരിച്ചു

കൊള്ളിംഗാമന്ന് ആശിപ്പാൻ ഏതൊരു ചെറുപ്പക്കാരന്നും അവകാശമില്ല. ശിഷ്ടന്ന് മേലാൽ ഗ്രന്ഥഭാവോ ലഭിക്കാവുന്ന പരിപ്പിനെ സുലഭമാക്കിക്കൊടുക്കത്തെക്കവണ്ണം കാരികമായും മാനസികമായും ഇതു ജാഗത്രക്കത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്ക; ശരിയായ പ്രവൃത്തിയെടുത്താൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്മെന്റന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്ക; അവനുള്ള കൂത്രപ്പേബോധത്തെ ഓഫീകരിക്ക; പ്രവൃത്തിയിൽ കൈഞ്ഞുകൂടുന്നാക്കി ഉണ്ടാവുവരുത്തി, ആ വഴിയായി അവബന്ധി അമിതദാഹകാംക്ഷയെ നിറുപ്പിക്കുക—എറിവനാൽ, ഇപ്പറ തെവാ മാത്രമേ തുച്ഛതന്മാരാൽ സാധ്യമാവു. ഒരവന്നു പ്രവൃത്തിയിൽ കാരിക്കുകയും എത്ര അധികമുണ്ടാക്കാനും അതു അധികം അവബന്ധി ജീവിതാധിതിക്കും അഭിവ്രൂപിക്കാവും; അതിനാശകാപ്പും പ്രവൃത്തിയിൽ കൈഞ്ഞുകുവും വർദ്ധിക്കാ. ആകയാൽ, നമ്മൾ കാരിക്കുകയും ചൂരിഞ്ഞു പിപ്പിക്കുന്നും പ്രവൃത്തിചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹവും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടും; അതുനിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസകൾക്കും തതിൽ ഏററാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുനായും വരും. അതില്ലാതൊൽ, ചെയ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും ഉള്ളിഷ്ടാത്ത പ്രാപിപ്പാനുള്ള വഴി ഏഴനാക്കും അടഞ്ഞതുപാശിരിക്കും; അതുണ്ടായാൽ, നമ്മുടെ ഉദ്ദേശപ്രാപ്തി, നിശ്ചിതമാക്കിയനിട്ടില്ലെങ്കിലുംതും, സുസംഭാവനായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

അംഖ്യായം 5

വിഭ്രാലയാധ്യാപനശക്തി

വിഭ്രാംഭാസത്തിഷി നടക്കന്ന നിലത്തെ ഞം പിന്തി രിംതുനോക്കുക. മുൻഅംഖ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ച സംഗ തികളിൽനിന്ന്⁹ എന്തു വൈശിവാകന്മാർ? താഴെപ്പറയുന്ന അനമാനങ്ങൾ സിലിക്കന്നബന്ധന¹⁰ നിന്മായം. മനഷ്യർ സ്ത്രീ ഏതൊരു പ്രവൃത്തിക്കം മമത അംഖ്യകിൽ സ്പാത്മ തയ്യപരത തന്നെയാണ്¹¹ ആദ്യത്തിൽ ഏററിവും പ്രഥാ� പ്ലേട് ഫ്രൈഡണശക്തിയായിരിക്കുന്നതു¹² പിന്നു, കാലങ്ക മത്തിൽ, പരഹിതെതക്കുന്നത അംഖ്യകിൽ പരഹിതപ്ര സക്തി എന്ന സ്ഥാഖിയായ മാറായ ശക്തിയും പ്രകാ ശൈക്കന്ന്; മനഷ്യരുടെ വിചാരപൂർവ്വകങ്ങൾ, യദ്ദേശ്വരല കമോ, സ്പാഭാവികമോ ആയുള്ള ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയെയും ഈ രണ്ടാമതുപരബ്രഹ്മ ശക്തി ബാധിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ചേതനയെ അംഗ്രൂഢാക്ഷിവണ്ണി എത്രതേരോളം പ്രാപരിക്കുന്നവോ, മനഷ്യജീവിതത്തെയും അതിലടങ്കിയ സുഖഭിഖങ്ങളും പററി നമ്മരാക്കുള്ള അറിവും അന്ന ഭവും എത്രമേൽ വല്ലിക്കുന്നവോ, അതിനൊരുത്ത് നമ്മുടെ സ്പാത്മതല്ലുരതയും വിഭ്രാംഭാസഃകൊണ്ടും അന്തർഭൗദിക കൊണ്ടും കുറക്കുംതെത്തായി തീരുകയും പരോപകാരതല്ലു രൂപ ആഭിപ്രായമായി വരുകയും ചെയ്യും. ഈ പരഹിതപ്ര സക്തി എന്നതു¹³ അന്തർഭൗദികിന്റെ വല്ലന്നയാൽ പരി പൂതമായും പരിപൂണ്ണമായും ഭവിക്കുന്നതായുള്ളതു ഒരു സ്ഥാ യിയായ സ്പാത്മതല്ലുരതയോ; അതല്ലു, സദാചാരത്താൽ

കുറുമുണ്ട് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവരുന്ന സഹജാതമാഡു ഒരു സപാനവിശേഷമോ, എതാബനന്ന് വിചാരണാവെള്ളു് തീര്ത്ത് പെട്ടെന്തണ്ണുന്ന ആവശ്യം ഈ സന്ദർഭത്തിലില്ല. അതിന്മുണ്ടും തന്നെ, സഭാചാരശീലനംരായ മനസ്സുരേയോക്കെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള സപാതമല്ലക്കടനും എന്നും സപാതമത്രാഗം എന്നും പേരാഡിരിക്ഷ.നു മെഴുലാദായ രണ്ടു ധമ്മത്തപ്പെട്ടും ജനനാ ലഭ്യമോ; അതല്ല, ബുദ്ധിസംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയെടുത്താപും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നിട്ടുള്ള പരിവയങ്ങളിടെ ഫലമോ; എതാബനന്നും ഈ അവസരത്തിൽ ആലോച്ചിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ സംശയത്തിനും അവകാശമുണ്ടുതന്നു: അതാവിതു്, വിദ്രൂഭ്രാസ കാര്യത്തിൽ അപേക്ഷാരൂലക്കമായ ഉത്സാഹത്തെ ആത്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നൊട്ടപ്പളിലോക്കെ—ഉദാഹരണത്തിനു, നിർബന്ധിതമായ കഴിത്തിരിക്കുന്ന വിദ്രൂതമികളിടെ അഭ്രാസകാര്യത്തിൽ—പരോപകാരത്തല്ലരതയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടവരാണ് ഒരു ഒരു മാർഗ്ഗമെയുള്ളത്. ഈ ഭദ്രയിൽ എറാം പ്രഖ്യാപിക്കിരിപ്പാനിടയുള്ള സപാതമല്ലരതയിൽ വേണും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിവാൻ, എന്ന സ്ഥാപിം. ഉപദേശങ്ങൾ കൊണ്ട് ബുദ്ധിയെ സംസ്കരിച്ചു് ആ വഴിയാൽ വിദ്രൂതമിയുടെ ഉള്ളിൽ സ്ഥായകാര്യത്തുപരസ്ക്രിയ ഉള്ളവാക്കാം എന്നല്ല നാം നോക്കേണ്ടതു്; അവസ്ഥ സുവസ്താധന ക്കുളു പരിശൂരിപ്പാനും അവസ്ഥ തൊഴിലിൽ നല്ല പരിശീലനം സിദ്ധിപ്പാനും കഴിയുന്ന മാർഗ്ഗക്കുളു വേണ്ടാം വൃഥസ്ഥപ്പെട്ടതരാണ്. ഈക്കാര്യത്തിലാബട്ട, നമ്മൾ, വിദ്രൂതമിയുടെ തൊഴിലിനെ സംബന്ധിച്ചു് അവസ്ഥ മേലാൽ

അംഗമായിത്തീരാനിടയുള്ള ഭത്രുദ്ധകസംഘങ്ങളുടെ തന്ത്രം ശ്രദ്ധയും ലഭിക്കേണ്ടതാവശ്യമാക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, വിഭ്രാംഖാസപ്രവർത്തനമെന്ന കർശവൃക്കമുത്തിൽ സേപ്റ്റംബർ നമ്പറണം എന്തെങ്കിലുമൊരു പക്ഷക്കൂപ്പാൻ ഈ സംഘം അഥവാ അനവഭിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവയ്ക്ക് പരോപകാരം ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തമാവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും; അതുവഴിയായി, ശിഷ്യന്മാർക്കാപ്പും ഗ്രാന്തന്മാർക്കും അത്ര സംഖ്യാരം സിഖിക്കുന്നതുമാക്കുന്നു. തൊഴിലഭ്രാംഖം ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യന്മാർക്കായുള്ള വിഭ്രാംഖയജ്ഞങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ ഭത്രുദ്ധകസംഘങ്ങൾക്ക് കരെയക്കിലും ചുമതലയേല്ലീക്കുന്നതായാലേ അവക്ക് വിഭ്രാംഖാസപ്രവർത്തനകാർത്തിൽ താല്പര്യം നിലനില്ലയുള്ള, എന്ന മറന്തക്രാന്തല്ല. അതുകൂടി പ്രത്യേകമായ ചില അവകാശങ്ങളും ബാധ്യതകളും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതെന്നതും, അവർ പൊതുജനങ്കൾ മാത്രം കരെഞ്ഞാക്കുന്ന സപ്രസവത്രാഗം ചെങ്ങുണ്ടാകുപ്പാക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ജനത്തിയുടെയിടയിൽ പെണ്ഠവിഭ്രാംഖാസം പ്രചരിപ്പിപ്പാൻ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളും നിഞ്ഞശിക്കാം:—പ്രാമാണികപാഠാല വിട്ടുപോവുന്ന ചെറുപ്പിനാൽ ഉന്നതവിഭ്രാംഖാസത്തിന്നായി പോവുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറുതരഞ്ഞിലുള്ള വിഭ്രാംഖാസത്തിനു—തൊഴിൽ വിഭ്രാംഖാസത്തിനു—വേണ്ടുന്ന സെഞ്ചകൾക്കും സക്കാർവകയായി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഈ സെഞ്ചകൾക്കും, ഇതരപേക്ഷക്രൂഡാതെ അതായും വിഭ്രാംഖിയുടെ തൊഴിലിനെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കേണ്ടതും, കഴിവുണ്ടുള്ളതേരാക്കുന്നും അവന്നെന്ന്

ആദ്ദേഹ ആവർജ്ജിക്കേണ്ടതുമാകൻ. ഈ വക തൊഴി ത്വില്ലാലും ഒളിപ്പികളുടെ മാജർ നിർബന്ധി തു ആദ്ദേഹാമോ, അതല്ല, എഴുപ്പിക്കമാക്കിയാൽ മതി യോ, എന്ന കാര്യം നാനാസ്പദാവത്തിലും അനേകം സംഗതികളു ആലോചിച്ച തീച്ചപ്പെട്ടതേണ്ടനാക്ക യാൽ, എല്ലാറിനും ഗൗഢോലു യോജിക്കുന്നതായ വ്രവസ്ഥമെഴുവാൻ സാധിക്കാണ്ടു. ‘വെച്ചു’ ‘നടപ്പു’ എന്നോ വിയത്തിലിരിക്കും. സക്കാർ എപ്പെട്ടതുകൂടിയിൽ കൂത്തതും സപ്തത്രാസംഘാടാൽ എപ്പെട്ടതുപുട്ടിക്കൂടി തുംബായ സ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുംതും വിശേഷി ചും എഴുപ്പിക്കമാക്കുകയാണ് ഉത്തമമാണ് സില്ലാന്തിക്കും. എന്നാൽ ഈ സില്ലാന്തമാവട്ടു, രാജുന്തിലെ ജനങ്ങളു ടും കത്തവ്രക്കമ്മേഖാധനത്താട്ടുട്ടിയവരാണെന്ന സംഭാവനയെത്തു ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്നതാക്കും; നടപ്പാവട്ടു, ഇതിനു പ്രതിക്രിയമായുമിരിക്കും.

ഈ അവസ്ഥകൾ ഫേഡപ്പെട്ടംവരെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൾക്കും സാധിക്കേണ്ടതാക്കും.—(1) പെണ്ണര വില്ലാല്ലാസ്വദയുടെ ആരംഭത്തിൽ—അതാവിതു് തൊഴി ലിൽ റിഷ്യപ്പെട്ടന കാലത്തിൽ—വില്ലാല്ലാസ്വദത്തിനും കലാപരിശീലനത്തിനും ധാരാളം സെങ്കൽക്കൂട്ടണായിരിക്കുകയും ഹാജർ നിർബന്ധിതമാക്കുകയും വേണും; (2) ഈ വില്ലാല്ലാസ്വദരിശ്ശാരതത്തിനായി സക്കാരം ഫേശ്രേണ്ടും മുഖ്യപ്പെട്ടം വേണും മുന്നു പുരോപ്പുട്ടവാൻ; അതിനും വേണ്ടി വരുന്ന ചെലവുകൾ വഹിക്കേണ്ടതും, മേലനേപ്പശ്ചനും നട നേരാണെന്നും അവർത്തുന്നു; (3) പെണ്ണരവില്ലാല്ലാസ്വദത്തി

നീറ റണ്ടാംദശയിലാവട്ട്, നിർബന്ധിതചാരങ്ങൾക്കും പും ചില വെള്ളികപാംങ്ങളും നടത്തണം; (4) ഈ വക്ക് വ്രവസ്യകളിലെല്ലാം—അല്ലോപനം, വ്രവസ്യമിൽ, കാത്താലോചന, ഭരണം എന്നിതുകളിലെല്ലാം—തൊഴിൽ സംഘക്ഷണങ്ങളും ഭാഗഭാക്ഷകളായി സ്വീകരിക്കണം.

ഈ ടെംബിൽ പറത്തു കാത്തുതെപ്പുറി വേണ്ടെങ്കിൽ അല്ലവെച്ചുകാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് വ്രാസനിക്കു തുക്ക സംഗതിയാകുന്നു. പൊതുവേ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ഉത്സുകരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, ജനസമുദായത്തിനീറ ബുദ്ധിചരിജ്ഞാരത്തിനും സ്പാനാവസം സ്ഥാരത്തിനും അതു് ഒരു ഉത്തമമാർദ്ദമാവുന്നതാണ്. എന്നമാത്രമല്ല; പൊതുക്കാത്തങ്ങളിൽ എപ്പോറ്റുനടക്കു നേരാർ മാത്രമേ പൊതുജനയിൽപ്പുസക്തി ഉറയ്ക്കുള്ളിൽ. ഈ നധിതിക്ക് തൊഴിൽസംഘങ്ങളുടെ സഹകരണം എത്രയോ ആവശ്യവും ഉച്ചയോഗപ്രദവുംബന്നും വെളിപ്പെട്ടുന്നു. പിന്നു മററാനുണ്ട്: പരിപ്പിക്കുന്നകാത്തതിൽ, ഉച്ചാധിക്കുന്നതിയിൽത്തോറു ഇരിക്കുവരുക്കാണുള്ള മാത്രമല്ല ശൈഷ്യം തുണ്ണാ ലഭിപ്പാനുള്ളതു്; ഓരോരോ തൊഴിൽശാലകളിലെ ശൈലുപ്രധാനികളുടെക്കാണുള്ള് ഉപകാരം സിദ്ധിക്കാം. ആ ശൈലുപ്രധാനികൾ ഉച്ചാല്ലോധ്യവുംതിയുടെ സന്തുംഭാധനയും ശൈലിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നാലും അവക്ക് പറിപ്പിപ്പാൻ സാമത്മ്യമുണ്ടാക്കണമെന്നുണ്ടും. ഇതിനും പുറം, ശൈലുപ്രധാനികൾക്കും ശൈലുപ്രധാനികളും തമ്മിൽ വളരെ അടപ്പുത്തിൽ പെരുമായന്നതുവഴിയായി, മേലിൽ ആ തൊഴിലിൽത്തന്നെ പ്രവശിപ്പാൻപോവുന്ന ശൈഷ്യം ശൈലു

പ്രധാനിക്കും തമിൽ ഭാഷയിൽ കൂടാതെ, റജന്മായി കൈചീവാൻ സംഗതിയായും. അതൊന്നുതന്നെന്നാലും സ്വരാജ്യത്തിന്റെ വല്ലന്തീരും^१ സഹായമായിരിക്കുന്നതു്.

പലേതരത്തിലും പലേവല്ലപ്പുത്തിച്ചുജീഴ്ത്തു തൊഴിലുകളിൽ ആവശ്യമായി നിറവേറ്റാൻതക്കവണ്ണു, ഓരോരോ ശില്പകലകളെ സംബന്ധിച്ചുജീഴ്ത്തു അനുബന്ധകവിദ്രാഖാല കുടം (Continuation Schools) വ്രദ്ധിപ്പിച്ചുടക്കുകയാണ് പ്രാരംഭിച്ചിലെ പെട്ടവിദ്രാഖാസകാഞ്ഞത്തിൽ പ്രധാനമായിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നിർബന്ധിതമായ ഈ അനുബന്ധകവിദ്രാഖാസവ്രദ്ധമകാണ്ട ഇന്നും ഉണ്ടാവെന്നുമെങ്കിൽ; ആയതു് ശില്പകലാശിഷ്ടകാലമത്രയും നടത്തണമെന്തും, തൊഴിലിൽ ഒന്നുംപോലും സിലിച്ചിട്ടില്ലെന്നതു വക്കുവണ്ണംതന്നെ, സംഗതിവശാല വരുന്ന പണിക്കാരനും ബാധകമായിരിക്കേണ്ടതുമാകും. ഈ വിദ്രാഖാസം കരാഴ്ത്തു ആകെക്കുടി എടുപ്പത്തു് മണിക്രൂരിൽ കുറവാതെയും, വിദ്രാത്മിയുടെ ഗ്രഹണാക്കിക്കും^२ അതുനിമിത്തം മാനസികമായും സ്ഥാർത്തികമായ ഒരു ഉണ്ട് ഉണ്ടാവാൻ ചൗക്കുന്നപ്പെട്ടുന്ന സമയത്തും, പകൽക്കാലങ്ങളിൽ നടത്തണമെന്നു്. അതുന്നതിലുണ്ട് ഒരു വ്രദ്ധിയിൽ ആഴു വിവരിക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്നും—

(1) വിദ്രാലയംവക പണിപ്പുരകൾ, രാസപ്രഭ്രഹംശാലകൾ, കൃഷിഗതാരുക്കൾ എന്നിതുകളിൽനിന്നു് സിദ്ധിക്കുവാവിയതിൽ പ്രാഥ്യാഗികമായും സാങ്കതികമായും വിദ്രാഖാസം—ഈ വകുപ്പിൽ പറിപ്പിക്കുന്ന വിഷ

യങ്ങൾ, ചിത്രാവരയൽ, പ്രതിമയുണ്ടാക്കൽ, പണ്ണിക്കോ
പ്രക്രിയയും സാമാന്യങ്ങളും കുറിച്ചുള്ള അറിവു്, തൊഴി
യുംബന്ധിച്ച പ്രതിവിജ്ഞാനം, റസതന്ത്രം, മുനിതു
കളായിരിക്കും. വിദ്രാത്മിയുടെ തൊഴിലേതോ, അതിൽ
സമർപ്പണാരാധ്യവരെ വേണും അല്ലുംപക്കുന്നാരാക്കിവെ
പ്പാൻ; അതുസംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു തൊഴിയുംബന്ധത്തിന്റെ
തത്താശയും സിലിച്ചിരിക്കുണ്ടോ.

(2) തൊഴിലില്ലെന്നുള്ളായുംതന്നെപ്പറ്റി പറിപ്പിക്കു
ന്ന വകുപ്പിൽ, ക്രമവിക്രാന്തമായ എഴുത്തുകളുകൾ, കണ്ണ
ക്രമങ്കൂത്തു, വരവുചെലവുംബന്ധവഴിയെഴുത്തു്, അനുഭാഷ
കൾ, സസ്യശാസ്ത്രം ജന്മശാസ്ത്രം, ധാതവശാസ്ത്രം, പ്രതി
തിശാസ്ത്രം, റസതന്ത്രം, വാനിജ്യത്രാവിവരങ്ങൾ, ശില്പകലാ
ചരിത്രം മുനിതുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിരിക്കും. ഇതിനുംപുറമെ,
വിദ്രാത്മികളുടെ റസിക്കത്തെ പരിശുരിപ്പാനായും മന
സ്ഥിരം ഉല്പാദം നൽകബാനായും ഉപകരിക്കാവയായി
മാത്രംബന്ധയില്ലെങ്കിൽ ഉത്തമസാമൂഹത്രാന്വണ്ണങ്ങളും ശേഖരിച്ചു
വെച്ചു് അവരെ ഉപഭോഗപ്പെട്ടതി മാത്രംബാല്യാസ
വും നടത്തണം.

(3) പെരുദയമ്പരിശീലനം—ഈതു് 1-ാമത്തെ
വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് വ്രവന്ധമായി നേ
ആക വഴിക്കും, വിദ്രാത്മികളുടെ വിദ്രാലയജീവിതദശ
സംശയം ഭാണമാതൃകയിൽ നിന്ത്യർഹപ്പാൻ വ്രവന്ധമെച്ചയു
വഴിക്കും സാധിപ്പിക്കുണ്ടതാകുന്നു. വിദ്രാലയങ്ങളിൽതന്നെ
ക്ഷാനിയി (ബാക്കി)കൾ എപ്പെട്ടതി വിദ്രാത്മികളിൽ
ചിലരെ ഏല്പിച്ചു നടത്തിക്കുക; വിദ്രാലയജീവിന്റെ ഭരണ

കാത്തിൽ വിദ്രാത്മികളെ കുട്ടി നടത്തുക; അവക്ഷ വായം ശാലവക പുസ്തകങ്ങൾ, പണിപ്പുരയിലെ സാമാനങ്ങൾ, പണിയായും മതലായവ കൈകാത്തുചെയ്യും വിഷ തത്തിൽ ചുമതല നിയുചിക്കു, പണിപ്പുര, പാംശല രാസപ്രയാഗരാലു, കുഴിത്രാട്ടങ്ങൾ എന്നിവ വെച്ചു വരുത്തിവെക്കാൻ അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുക; സുഹിൽ സദമുന്നണങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും അവർ ചുമതലയേറ്റ നടത്തുക, ദേഹാല്പാസങ്ങൾ, ഭിന്നത്രുഷ, അഗ്നിബാധാരകൾ മുത്രഃപികാത്തുങ്ങൾക്ക് അവരെ സംഘംകുട്ടി ഉത്സാഹിപ്പിക്കു—മുഖിന പലതും ഈ വകുപ്പിൽ ഉം പെട്ടു.

(4) പ്രജാധമ്മങ്ങൾ പറിപ്പിക്കു—ഈ വകയിൽ, പണ്ഡയമ്മാന്മും, ആരാഗ്രാന്മും എന്നിതുകളും ഗുന്നമുഖവേദ പറിപ്പിക്കുന്നു. മുത്ത് ആ വക ശാസ്ത്രപ്രാഥ്മാട്ടാടുന്ന അധ്യാത്മനാ മാത്രം ആവുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുബന്ധകവിദ്രാല്പാസവുവന്മായിൽ ഉംപെട്ടു നിർബ്ബന്ധിതപ്പയെയിൽ—അതാവ് തുക്കിൽക്കൂട്ടിയിൽ—ഒരോ വിഷയത്തെയും പരിപൂർണ്ണമായി പാഠപ്പിച്ചുകൊത്താക്കുന്നു; മേലിൽ ഏതുക്കമായ ഉയർന്നതരണിൽ വെച്ച് പരിപൂർണ്ണി വരുത്തുവാൻവേണ്ടി വിസ്തരിക്കാതെയും, ആ ഏതുക്കുകപാംങ്ങൾ പറിക്കണ്ണം തിന്നു വിദ്രാത്മിയുടെ ഉള്ളിൽ സ്വന്നം താൽപര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതുകും വിധത്തിലുമിരിക്കുന്നും കീഴ്ത്തിനാിലെ പറിപ്പിക്കും. ജനപരിഷുരാണസങ്കേരം, വിദ്രാപ്പവാരസംശ്ലിഷ്ടം, ആരാഗ്രാക്ഷാപ്രസംഗസംശ്ലിഷ്ടം എന്നാണ് ഒപ്പാ

അസംകരം കുടന്നതു് ഈ ഉച്ചന്തരം വില്ലാലവണങ്ങളിലായിരിക്കേണ്ടതും; അതു ഉയന്ന് വകുപ്പുകളോടു് തൊട്ടിരുന്നു ഗമശാല, വായനശാല, കൈത്രകവസ്തുസംഗ്രഹാല എന്നിതുകളെ പ്രദർശിപ്പിക്കാവുന്നതുമാക്കും.

പതിനാലുവയസ്സിനം മുമ്പുള്ളവയസ്സിനം മധ്യേ പ്രായമായ ചെറുപ്പുക്കാക്ക് പെൻറവില്ലാല്ലാസം നൽകുവാൻ മതിയായ ഒരു വ്യവസ്ഥാബന്ധം ഇപ്പോൾ നിർഭ്രൂഢി തുതു്. ഈ വ്യവസ്ഥ, വില്ലാത്മിയുടെ അല്ലാതരാവസ്ഥകളെ അനുബന്ധമാക്കി നിർഭ്രൂഡിച്ചിരിക്കുന്നതുമാണ്. അല്ലെങ്കിലും, വില്ലാത്മിയുടെ സപാത്മതല്ലുരതാമുഖ്യവേന—അതാവിത്രു് അവന്നും തൊഴിൽമുഖ്യവേന—അവന്നും കടന്ന പിടിക്കും. അനന്തരം, അവന്നും തന്നെ ബുദ്ധിപ്രയതിം കൊണ്ടും ദിവ്യതരംകൊണ്ടും അറിവുണ്ടാക്കും; പിന്നെ, മുമ്പുള്ളവയസ്സിൽ, അപൂർത്തിചെയ്യിപ്പിച്ചു് അവന്നും പെൻറയമ്മജാലിലും കുടംബവയമ്മജാലിലും വിഭവകമുണ്ടാക്കും. അതു കഴിഞ്ഞതു് സഹകരണരജ്യാഗ്രംഘജാലും പ്രജായമ്മശാസ്ത്രാല്ലാസത്താലും സപാദിതപ്രസക്തിയെ സൃഷ്ടായമിതപ്രസക്തിയോടു് കൂടിച്ചേരുക്കും; ഒരുവിൽ, ആന്തരിക്കിലും പ്രസക്തിയോടു് കൂടിച്ചേരുന്നു നടക്കുന്നതു് വഴിക്കു്, വില്ലാത്മിയോടൊപ്പം വാദ്യപ്രാക്കം ഒരുക്കമത്രം രണ്ടായതെന്നും പരോപകാരസപ്രഭാവത്തെന്നും അഭിപ്രായം ഏടുത്തുകയും ചെയ്യുണ്ട്.

അംബുഡ്യായം 6

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ലോകവ്യവഹാരം ആവശ്യം.

പ്രാചമികവിഭ്രാലയങ്ങളിലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഉള്ളംഗൾ തരം പാംശാലക്ഷ്മിലുകൂട്ടി, എഴന്തെങ്കിലും മാത്രം ചുതിയ വിഷയം പറിപ്പിച്ചിക്കണംതായി വരുമ്പോൾ, ഉചായ്യായ റാർ, സാധാരണമായി, വാചാ പാപ്പിപ്പാനല്ലാതെ, വിഭ്രാത്മികരംക്ക് അനാഭവചുംവന്നുള്ള ലേഖകിക്കണ്ടാണു ഉണ്ടാക്കണക്കുപ്പാൻ ഉല്ലമിക്കാറില്ല. ജന്മപാംശം, സസ്യപാംശം, പ്രജായമ്മപാംശം ഇത്രാണി ചല ചാല ചുതിയ വിഷയങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ വംഞ്ഞുവേഗ തന്നെയാണ് പ്രായേന പറിപ്പിക്കാരാളിത്ത് ഇതു മാതിരി വിഷയങ്ങളെ വാചാ പാപ്പിക്കാനാതുകൊണ്ട് മാത്രം വിഭ്രാഭ്രാസന്റി നീറ ഉദ്ദേശ്യം ഭൂമി സാധിക്കാണെല്ലുന്ന് നീഞ്ഞുവുഡാ ണല്ലോ. അംബുഡ്യാപനം അല്ലെങ്കിൽ അറിവും പരഞ്ഞ കൊട്ടക്കൽ ദന്ന വേറേ; സപ്രാവരവന്ന അല്ലെങ്കിൽ നല്ല നടത്തകാരാക്കൽ ദന്ന വേറേ—എന്ന നാം മറന്നുടന്നെ നീതല്ല. പ്രജായമ്മാംശപ്പറ്റിരി അറിവല്ല, വിഭ്രാത്മികരംക്ക് മുഖ്യാവശ്യമായിട്ടിള്ളത്; ഉത്തമപൗര്യം അഥവാ അല്ലസിക്കക, അതാവിത്ത്, അവനവൻനീ നടത്തയിൽ കാണിക്കക്ക—ഈതാണ് എല്ലാറിലും മുഖ്യമായതും. പ്രജായമ്മാംശം എന്നതാക്കണ്ണെന്നും പറിപ്പാൻ പാംശാലക്ഷ്മിനു സഹായം കുടിഞ്ഞെതിരെ—എന്നില്ല; ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എന്നതല്ലോ വിവരങ്ങൾ അറി യേണമേം ആ വക സംഗതികൾ ഡേജിന്റഫേറാളും അട

ക്കും ഗുമാങ്ങൾ പലതുണ്ട്; അവനവന്നേൻ്റെ ബുദ്ധിശേഷതിക്ക് തക്കവല്ലീ, അവചിലേതെങ്കിലുംമാത്രം ഗുമാത്തെ പാരായണം ചെയ്യു ഹിത്തതിനൊത്തെ അറിവുകൾ നേടാം. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഉത്തമപെരുരുളണഞ്ചും സിലിച്ചുതായി വരുകയില്ല; ആ തുണാങ്ങളുണ്ടാവേണ്ട തിന്റെ പ്രവസ്ഥിതമായ പെണ്ണവില്ലൂള്ളാസമാണ് മുപ്പ് മാസി വേണ്ടതു്. എത്രയേറെ ഗുമാങ്ങൾ, വായിച്ചുതു കൊണ്ടം എത്രവഴിരെ പറിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടം ആ തുണാങ്ങളെ മുപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുംല്ല. പാഷാണവൃദ്ധയന്നായ ഒരു സ്പാത്തിത്തയ്പരം്നേൻ്റെ ഉള്ളിലും, അതുപോലെതന്നെ, അതിഭ്രംഗായ ഒരു വഞ്ചകനേൻ്റെ ഉള്ളിലും, പ്രജാധർഷ്ണം കൈന്തന്നു അറിവുണ്ടായിരിക്കും; രാജ്യവും പ്രജകളും ത മഹിലകളും ബന്ധങ്ങളുകളിലും യാതൊരു ഗദ്യവുമില്ലാത്ത ഒരവന്നു് പെരുരുളണഞ്ചും തികവായിട്ടുണ്ടെന്നും വരാം. ആകയാൽ, പ്രജാധർഷ്ണങ്ങളുപുറി ശരിയായ ഫോധം വില്ലാത്തിക്കരിക്കണംവാൻ തക്കവിധത്തിൽ ചേണ്ടും അന്ന ബന്ധക(Continuation)വില്ലാശാലകളുടെയും തൊഴിൽ വില്ലാശാലകളുടെയും നടത്തിപ്പിനും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതു വാൻ. ആത്മഹിച്ചതുണ്ടാം, നീതി, സ്വന്തമത്തുാണം, ഉത്തരവാദിത്തപും എന്നീ തുണാങ്ങളും അല്ലെന്നിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പാഠാലകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിന്റെ, ബുദ്ധിസംസ്കാരങ്ങൾക്കാൽ അധികം മുപ്പുമായ കാര്യം സ്വന്തവസംസ്കാരം ആശാനങ്ങളിൽ തന്ത്രങ്ങളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടുവേണ്ടു് പാഠാലകൾ നടത്തുവാൻ. ഈ സ്വന്തവസംസ്കാരത്തിന്റെ ഉതക്കന്ന വില്ലൂള്ളാസമാം

വടക്ക്, സമേതാഷപുര്യമാഡു പരോപകാരപ്രവൃത്തികൾ
മുഖ്യമനസ്സിൽനിന്നും മനുഷ്യർ പറഞ്ഞിട്ടിട്ടില്ലോ.

പെഴുവിദ്രാഭ്രാസത്തെ സാധ്യപ്രായമാക്കുന്നതിനു
രണ്ടുവച്ചികൾ ഉള്ളിട്ടാണു മനുഷ്യരുമായതിൽ നൂച്ചിപ്പി
ച്ചിട്ടണ്ട്: (1) പാംശാലക്ഷ്മോച്ചവേൻ് പണിപ്പുരകളിലും
കൂഷിനേരാട്ടശബ്ദിലും ഒരു മാത്രം പ്രവൃത്തികളും ഒരു വ്യവ
സ്ഥിതി അനുസരിച്ചു അമ്പ്രേച്ചത്തിനുണ്ടു്; (2) വിദ്രാ
ത്രികളിൽ പാംശാലഗവടികളിലും സപയം ഭരണസ
ന്റും പ്രായത്തിൽ വ്യവാധമപ്പെട്ടതുകു—മുങ്ഗിനു രണ്ടുവച്ചി
തരിൽ സാധിക്കാം. ഓന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചുള്ള
അതാളം ഒരു സംഗതി സമ്മതിച്ചു കഴിയു; അതാവിതു്,
പാംശാലക്ഷ്മോച്ചവേൽത്ത് നടത്തുന്ന പണിപ്പുരകൾ, ആ
ദേഹശാലകൾ മതാലായവയിൽ പ്രവൃത്തി ശീലിക്കുവച്ചി
ക്കു്, നൂക്കുത, മതിളിലി, സാവധാനത, അർപ്പജചവം
എന്ന കൈവല്യത്താം വേണ്ടംവിധം വളർത്തിക്കൊണ്ട
വരവാൻ കഴിയുന്നു. യമാത്മമായ ഏതാതായ പ്രവൃത്തി
യും സത്ത്രാംപരിശീലനാത്തിനും അല്പാസശാലയാണു
നാ നമ്മൾ ഓമ്മെവാക്കാണു. വെള്ളപ്പക്കാരായ വിദ്രാത്രി
കളിൽ ഏറ്റവും മേലുന്നതെ സത്ത്രാംപരാജയാണു അല്പസി
പ്പാൻ കൊള്ളിവുന്നവരാണുന്ന നിയുംതന്നെ. പ്രവൃ
ത്തിയൊന്നും ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായും, ദേഹശൃം തികയും
മനുഷ്യരും തൊഴിലുകളിൽ കുടനിരിക്കുന്നവരായുള്ളൂ
വെള്ളപ്പക്കാരെ സത്ത്രാംപരാജയിലും വളരെ പ്ര
ധാരമാണുന്നതുണ്ടു്. ശീലിക്കുവച്ചുള്ള വാസ്തവിക
അതിനുണ്ടു്. വ്യവസ്ഥയുണ്ടു് അവും പ്രവൃത്തി,

പരിശീലനത്തിന്റെ ഫലമായ പ്രവൃത്തിപ്രീതി—ഈവയിൽനിന്നുമാതുമേ മേൽ പറഞ്ഞ സത്ത്രാഖാദം വളർച്ചവരുകയിൽക്കൂട്ട് ഉൾന്തരം വിദ്രാശാലകളിൽ പറിച്ച് ബുദ്ധി സംസ്കാരം സിദ്ധിച്ചുവക്കുകയും ഇതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബുദ്ധിപ്രയത്നത്തിന്റെ മാതൃക ഫലമായി വരാം. എന്നാലും ഈ കേവലം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പൗരഹ്യനാശഭാവവന്നുമെന്നല്ല; അതാവിത്രും, സ്പാതമ പ്രകടനഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാമാന്യനും സ്പാതമത്രാശാഖകളായി തന്നീരുകയില്ല. ആ സ്പാതമപ്രകടനഗ്രന്ഥങ്ങൾ കഴി പരിപ്രേക്ഷകാരാത്മം വിനിയോഗിക്കുവോരാ, അവ, സ്പാതമത്രാശാഖകളായി ശ്രദ്ധപ്പെടുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഹാശാലക്ഷ്മാട്ടവേന്ന് പണിപ്പുരകൾ, പ്രയോഗരാലകൾ, അട്ടക്കളുകൾ, തൊട്ടങ്ങൾ എന്നിതുകൂടിലെ പ്രവൃത്തിപരിശീലനത്തിനു പ്രധാനപ്രാം കൂട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഈ പ്രവൃത്തികളാകട്ടേ വിദ്രാത്മികൾ യോജിച്ചു ചെങ്ങുണ്ടവയായിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിവിഷയങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ യോജിച്ചുപ്രവൃത്തിപ്പാൻ മാർഗ്ഗവമില്ലല്ലോ. ഒരു പണി ചെയ്യാനുള്ള കൈത്തനിരം സിദ്ധിച്ചാൽ പിന്നു, വിദ്രാത്മികളെ ഓരോ ചെറിയ സഹായയോ, ഒരാറാസംഘ മായാ കുടിച്ചേണ്ടതും വലിയൊരു പ്രവൃത്തിചെയ്യുകയീള്ളുപ്പാൻ നിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഏപ്പാടിനാൽ, ഒരു പ്രവൃത്തിയിടെ സാഹചര്യരിലേം ചെവഹംപ്രതിലെം, അതു ചെയ്യുന്ന സംഘത്തിലൂർജ്ജപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഭാഗഭാക്കക്കൂടായിത്തീരുന്നു. സാഹചര്യരാഘവനാവുന്ന ചാരിതാത്മ്രം, ചെവഹപ്പുരത്രാഘവനാവുകയും ആശാംഗങ്ങൾ അവർ ചോതുവിക്കുന്നു. സദാഖ്യതരിലുള്ള ഓരോത്തുന്നതിന്റെ

യും ആകാർക്കൾ ആ സംഘത്തിനു പൊതുവായും ആകാർക്കൾക്കും യോജിച്ചിരിക്കേണ്ടിവരും; സംഘത്തിനും മേലെ യായ അവസ്ഥ ഒരുപമായില്ല. ഇങ്ങിനെ ചാവുദേവാം എന്നോ അതുകൂടം തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ താൻ ഉത്തരവാ ദിഷ്ടംബന്നു ഭോധി ഉറയ്ക്കുന്നു, പൊതു കാൽത്തിനും ജീവണി തക്കാളും തന്റെ വൈക്കേണ്ടതാണെന്നു കത്തവു കുമ്മഭോധി ഉണ്ടാക്കുന്ന ചെയ്യും; തന്നോക്കാം നാമ ഫ്രൂം കിറന്തവരെ സഹായിപ്പാനും ശീലം ഉറയ്ക്കുന്നു. ഇത് വിധം ക്രിക്കറ്റ് വലകളുടെ ഫോമായി തുത്രനിൽക്കു, ആത്മാസംഘ മനും എന്നീ പെട്ടരുളാഞ്ചേരി ഉണ്ടാവുന്നതും, സാഖ്യം നീതി, മതിഗ്രഹി, ജാഗ്രത, പരിത്രാഭിവൃത്തി എന്നീ ഫോർമുലാജീവനത്തും മാര്ക്കാനാം പാടാവകാരരുളാഞ്ചേരിയിൽനിന്നും. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതം, സമുദായവും സമിതി, പണിപ്പുരകളിലും പാടങ്ങളിലും ഗ്രാമകാൽജീലിലും താഴു കുകാളും രാജ്യകാൽജീലിലും ഉള്ള ബാലപ്രതകൾ, അവകാശങ്ങൾ-ക്രിക്കറ്റ് സംഗതികളിൽ പെട്ടരെമ്മുങ്ങലേ എന്നും അല്ലെന്നില്ലപ്പാനും ഇത് ക്രിക്കറ്റ് വേലു ഒരു സാധന പാംശാലയായിരിക്കുന്നതാണ്". പെട്ടരവില്ലാത്രാസത്തിൽ, സ്പാനാവരവന്തിനുള്ള അധിക്ഷാനവും ഇതുനെന്നായും നാ. ഇപ്പോൾ, ക്രിക്കറ്റ് വേലു, പെട്ടരവില്ലാത്രാസകാൽ തരിൽ എത്രയോ മുപ്പുമാണെന്നു മനസ്കളുയാവുന്നതല്ല.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ എത്തെങ്കിലുമൊരു തൊഴിലിനെ സംബന്ധിച്ചതായ അനിബന്ധകവില്ലാശുലക്ഷ്യപ്പെട്ട നീ സെറക്കൽമില്ലാതെ പ്രദേശങ്ങൾ പോതുന്നും. അവിടുകളിലാണ് മുൻപരംതുവയിൽ രണ്ടാമാരത്ത് മാർഗ്ഗം പിന്നീ

ക്രൈസ്തവത്വം. അതാവിത്രുമുഖം പാഠ ശാലകളിൽ വില്ലാർത്ഥികൾക്ക് സ്വയംഭാണ്ഡനപ്രായങ്ങൾക്കും ഏപ്പുട്ടെങ്കിൽ നടത്തണം; പാശ്ചാത്രദേശങ്ങളിലെ ചില പാഠശാലകളിൽ നടത്തിവരുന്ന ‘ജോയിന്റർസേവിസ്’-ം ബോക്സ്, എന്ന രക്ഷാനിധിവുംവാധകം മുതിനു ഉണ്ടാക്കരുന്നാക്കണ. ഈ ഏപ്പുട്ട് ഏല്ലാ പാഠശാലകളിലും സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്. വില്ലാത്മികളുടെ തെററ കരംക്ക് പ്രിശ നിശ്ചയിക്കുക സാധാരണാണെല്ലാ, ഈ പ്രിശവക പണ കരം രക്ഷാനിധിഭാക്കി പരിപാലിച്ചുപോരാൻ വില്ലാത്മികളിൽ ചിലരെ മഹതലപ്പെട്ടതുകൂടി, വരവുംലഭ്യ കണക്കുകളും തൈവൻ, പണംവെച്ച് സുക്ഷിപ്പാൻ മാറ്റാതെവൻ, പണംചൂലവിനെപ്പറ്റി ആരഞ്ഞാവിച്ച തീര്ത്ത ചെത്തും പ്രത്യേകം ചിലർ—ഇങ്ങിനെ ഓരോ ചുമതല ഒരാക്കുകയും നടത്തണാം. പാരവിഷ്ണവാരി വല്ല സാധാരം മേടിക്കുന്നതിനോ, വേരെ പൊതുചെത്തല വിനോ ഈ ദിനയും ഉപയോഗപ്പെട്ടുന്നവന്തമാണ് രണ്ടാമതു പറത്തു ആവശ്യത്തിനു തൈ ഉണ്ടാക്കരുന്നം ചായാം. തൈ വില്ലാത്മി അറിയാതെ വല്ല നഞ്ചിവും പാഠ ശാലക്ക് വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നവെന്നിരിക്കുന്നു. വല്ല മഞ്ചിക്കപ്പീരയാ, മരുവാ തട്ടിമരിച്ച് ചൊട്ടിച്ചുവന്നിരാക്കുന്നു—അവന്നു ആ നഞ്ചിവും പരിഹരിപ്പാൻ പണമില്ലെന്നു വിഹാരിക്കുക. അവൻ പാഠശാലയിലെ രക്ഷാനിധിയിൽ ചേന്നിട്ടുള്ളവനാണെങ്കിൽ, അവൻറെ ആര്ത്തവരയുള്ള നടത്താനു ചന്താലോചിച്ച് രക്ഷാനിധിയിൽനിന്നു ആ നഞ്ചിവും കെട്ടിക്കൊട്ടപ്പാൻ നിയിഴ്ചെ നിർവ്വാഹകനാക്കുന്നു തീര്ത്ത്

ചെച്ചും ഹതിനാകി ഏർപ്പുച്ചെന്ന നിധി, വിദ്യാത്മി കളിടെ പിഴവക പണംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാകിരിക്കുന്നുമെന്നില്ല; അവൻിൽ ഓരോക്കുത്തരം മാസങ്ങന്നറും ഓരോ തുക സാഭാവനാചു² മുണ്ടിനെയുള്ള രക്ഷാ വിധികൾ എപ്പട്ടത്തുകയാവാം. മുത്തരത്തിലും നിധികൾ, ഇത്തന്നീ, മ്രാൻംസ് മുതലായ ചീല പാമ്പുത്രരാജുങ്ഗങ്ങളിലെ പ്രാദാമികപാംശാലകളിൽ മുപ്പൊരു സാധാരണയായി നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. മുവകൊണ്ടുള്ള ഒരു മുണ്ടം, വിദ്യാത്മികൾക്ക് പരസ്പരസഹായയിലെ ഉണ്ടാവുന്നതനെ. ഏക നാകി പിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതു³ അപ്പാളിരമാണാണാം⁴ മുണ്ടപ്പും കുടകുകാണ്ടു⁵ അന്നവേപ്പട്ടത്തുന്നതു⁶. നമ്മംകൾ⁷ അവകാശങ്ങൾം ഉള്ളതിനുന്നപും ബാധ്യതകളിൽ ഉണ്ടാണെന്നും ഒരു ഭാരം പലർക്കടി വഹിച്ചാൽ ഏഴുപ്പുമാണെന്നും, നമ്മുടെ കൂപ്പങ്ങളിൽ അന്നക്കുണ്ടിപ്പാൻ ചിലരിക്കുന്ന ഭോധംകൊണ്ടല്ലാതെ നമ്മംകൾ⁸ കൈരാശ്രൂതിയിൽനിന്നു⁹ മോവന്നു ഉണ്ടാക്കില്ലെന്നും ശാരു നമ്മുടെ ഗഹിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാമാഠികവിദ്യാശാലകളിൽ വെച്ചുതന്നു മുണ്ടിനെല്ലായും ഭോധം ചെറിയ കട്ടികൾക്കുണ്ടാവാൻ തക്ക ഏറ്റപ്പും ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ അതിന്റെ അന്തരൂപം എത്രയും ഏതുക്കാരുമായിരിക്കും.

സ്വയംഭരണസ്രൂദായത്തിന്റെ നാരാധവേദരായുള്ള പരസ്പരസഹായവ്യവസ്ഥ മിക്കവാറും ഏല്ലാ പാഠശാലകൾിലും സാഖ്യംതന്നെന്നയാണ്¹⁰. ‘കോളേജ്’ഡേം ‘മെസ്കൂറിം ഫെസ്’ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ഉസ്സവങ്ങൾം; തന്ത്രപാഠാപശണത്തിനായും ഉല്ലാസത്തിനായും നടത്തുന്ന ഡാത

കൾ; കായികാള്ളാസചത്വരകളിക റ — ഇപ്പകാരജ്ഞിൽ
പലേ കാഞ്ഞാസൾ വില്ലാത്തികളിടെ സ്വന്തംഭരണവുവസ്ഥ
യിൽ ഏപ്പുപ്പുട്ടതാവുന്നതാണ് വില്ലാത്തികളിടെ നടവ
ടികളിലാക്കേ വാധ്യാന്മാരുടെ മേൽക്കാട്ടമില്ലെങ്കിൽ അ
പകടമുണ്ടാക്കുകയെന്ന ചിലർ വിശ്വാസിച്ചു ദ്രോതമാരാണ്.
എന്നാൽ, വില്ലാത്തികൾക്ക് യുക്തായുക്താവിഭവവനം
ഉറങ്ങുണ്ടിനും അവരു ടിടിച്ചുടക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന പാശ
അബ്ദി അയച്ചുവിട്ടുകയും, അവക്ക് കണ്ണൂർ സ്വന്തത്രും
അനവദിക്കുകയും ചെയ്താലല്ലോതെ സാധ്യവുമല്ല. അവക്ക്
സ്വഭാവത്തോന്തരവും പെട്ടെന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നുമെങ്കിൽ,
ചാംശാല എന്നതും ഒരു സാമ്പാദികസ്ഥാപനമായിട്ടും
യല്ലാതെ, ബുദ്ധിമാനാരായും വിദ്യാനാരായും വാത്രംജാ
ക്കി പുരോവിട്ടുന്ന യന്ത്രംശാലയിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ
എങ്ങനെയിരിഞ്ഞാലും യന്ത്രംശാലം ഭണ്ഡനിയമംഡിക്കാണ്
വഴിച്ചുകൊത്താണെങ്കിൽ, അതുനും സാമ്പാദികസ്ഥാപനം
കൊണ്ട ധാതീരാ തുണവും സിലിക്കൈല്ല. പതിനാലും
വയസ്സിനും പതിനേന്തിനുംധേര പ്രായമായ കുടിക്കരംക്കാശി
എപ്പുട്ടതിയിരിക്കുന്ന അനവദിന്യകവില്ലാശാലകളിൽ
സ്വന്തംഭരണസ്രൂതായും ഉചിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ തു
വില്ലാശാലകൾ, കുടികളിടെ സ്വഭാവസംസ്കാരത്തിനും
സ്വന്തത്രുംബുദ്ധിക്കും വളരുന്നുംബാൻ തക്കവിധത്തിൽ
വ്യവസ്ഥാപിച്ചിട്ടിട്ടില്ലവാരാക്കിയന്നാലേ മെപ്പടി സ്വന്തം
ബന്ധനുഭായകൊണ്ട അല്ലെന്നും ചെക്കമത്രവും സ്വന്ത
ഗ്രാമപ്രായങ്ങളിലും മുസരിക്കുന്നു. ഇന്തി മഹാരാജകാര്യം
ശ്രദ്ധാവിപ്പാണെന്ന്:—മുമ്പ് സ്വന്തംഭരണസ്രൂതായും പാഠ

ശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിലും ശൈക്ഷാക്കുമണ്ഡലിലും അവ വദിക്കണമോ, അനാവദിക്കാണോ? ഇംഗ്ലീഷിലെയും അമേരിക്കയിലെയും ചില പാശാലകളുടെ അഞ്ചിനെ അനാവിച്ചിട്ടും, പാംശാലകളുടെ നടത്തിപ്പുകാൽ തിൽ, വിഭ്രാത്മികൾക്കുടെ അവകാശമോ അധികാരമോ നഷ്ട നാ വിധത്തിലും സ്വയംഭരണസ്വന്ധാവത്തു അംഗീകരിക്കുന്നതു് വളരെ ആദ്ദോച്ചിച്ചുണ്ടോ തീരുമാനിക്കേണ്ടനാ വിഷയമാക്കുന്നു.

അല്പരാധം 7

ഇതരശക്തികൾ.

യുവാക്കന്മാർക്ക് പെത്രവിച്ചുബ്രാഹ്മം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ, വിഭ്രാലയങ്ങൾതന്നെ മുവ്വുമായ ഭാരം വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനൊക്കെയും അധികം ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം വേറെ ഇല്ലാത്തിട്ടല്ല ഇഞ്ചിനീയർ എപ്പറ്റിച്ചുവെള്ളിക്കുന്നതു്. പിന്നൊയേ? വിഭ്രാലയങ്ങൾ വഴിച്ചായിട്ടാവുണ്ടും, മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഒരു സാധ്യമാവുന്നതിലും മത്രാജീവാം, അധികംപേരെ വശപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. എന്നിരിക്കിലും, ഇന്ത ഉഴിക്ക് ഉത്സാഹിക്കേണ്ടവരായ വിഭ്രാലുവർക്കുമായും, അറോവും, പഴുപ്പരിചയവും, ആരംഭാത്മാവും ഉണ്ടാവിയെന്നാലും, ഇതുസംബന്ധിച്ച വ്രദ്ധിക്കരിക്കുന്നതിൽ അഞ്ചിനീയർ, അതുകൊണ്ടു് ശരിയായ വ്രദ്ധിക്കുന്നവരും വളരെക്കാലം

കും; കായികാല്പാസമന്മാരകളികും — ഇപ്പോരിച്ചിൽ
പറയുന്ന വില്ലാത്തികളിടെ സ്വന്തമാരണവും വില്ലാത്തികളിടെ നടവ്
ടിക്കളിലാക്കേ വായ്പാടുകൾ മെത്തിനാട്ടമില്ലെങ്കിൽ അ
പകടമുണ്ടാക്കുമെന്ന ചിലർ വിശ്വാസിച്ചു ദ്രോഗമാരാണ്.
എന്നാൽ, വില്ലാത്തികൾക്കും യുക്തായുക്ത ചിത്രവും
ഉറങ്ങുണ്ടിനും അവരു ടിച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാശ
അഥവാ അയച്ചുവിട്ടുകയും, അവക്കും കുറേറ്റും സ്വന്തമാല്പാസം
അനുവദിക്കുകയും ചെയ്താലെല്ലാതെ സാധ്യവുമല്ല. അവക്കും
സ്വന്തമാല്പാസമും പെരുത്തപ്പും ഉന്നഭാക്ഷണാമങ്കിൽ;
ചാംശാല എന്നതു് ഒരു സാമ്പാദികസ്ഥാപനമായിരിക്കു
യല്ലാതെ, ബുദ്ധിമാനാരായും വിദ്യാനാരായും വാത്രംനാ
ക്കി പുരുഷവിട്ടനു യന്ത്രംശാലയായിരിക്കുമ്പെ. എന്നാൽ
എങ്ങനെതിരിഞ്ഞാലും വച്ചെല്ലാം ഭണ്യനിയമങ്ങളിലും
വഴിട്ടുകൊണ്ടാണും, അതുനും സാമ്പാദികസ്ഥാപനം
കൊണ്ട ധാതൃതാരുണ്ടും സിലഡിക്കുമ്പെ. പതിനാല്
വയസ്സിനും പതിനേന്തിനുംമയ്യു പ്രായമായ കട്ടികൾക്കാണി
എപ്പുട്ടെന്നിയിരിക്കുന്ന അനുബന്ധകവില്ലാശാലകളിൽ
സ്വന്തമാരണസ്രൂത്യം ഉചിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ
വില്ലാശാലകൾ, കട്ടികളിടെ സ്വന്തമാരണസ്രൂതിനും
സ്വന്തമാല്പാസമും വഴിച്ചുണ്ടാവാൻ തക്കവിധിരിച്ച
വ്യവസ്ഥാപിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നാലും മെപ്പടി സ്വന്തമാ
രണ്ടും പ്രായമാരണം പ്രസരിക്കുന്നതു്. ഇന്നി മാറ്റായകാൽത്തു്
അലോച്ചിപ്പാനാണു്:— ഈ സ്വന്തമാരണസ്രൂത്യം പാഠ

ശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിലും ശൈക്ഷാക്കുമഞ്ചലിലുംകൂടി അവാ വദിക്ഷണമോ, അനവദിക്ഷാഃമാ? ഇംഗ്ലീഷിലെഴും അരങ്ങേ രിക്ഷയിലെയും ചില പാംശാലകളുടെ നടത്തിപ്പുകാസ്തതിൽ, വിഭ്രാത്മികൾക്കുടെ അവകാശമോ അധികാരമോ നില്ക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള സ്വയംഭരണസ്വന്ധാവത്തു അംഗീകരിക്കുന്നതു് വളരെ ആശ്വാചിച്ഛേഷം തീരുമാനിക്ഷണിനാ വിഷയമാകുന്നു.

അദ്ദുയായം 7

ഇതരശക്തികൾ.

യുവാക്കന്മാർക്ക് പെത്രവിഭ്രാംഭാസം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ, വിഭ്രാലയങ്ങൾതെന്ന ആവശ്യമായ ഭാരം വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനാക്കാർ അധികം ഫലപ്രാപ്തമായ മാർഗ്ഗം വേറെ ഇല്ലാത്തിട്ടില്ലോ ഇങ്ങിനെ എപ്പോടുമെല്ലാം രിക്കുന്നതു്. പിന്നുന്നേയോ? വിഭ്രാലയങ്ങൾ ഉഴിശായിട്ടാവും ബോധം, മറ്റൊരു മാർഗ്ഗംമുണ്ടാതില്ലാമതുമോ അധികംപോരെ വശപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയുന്നതാണോ? എന്നിരിക്കിലും, ഈ ഉഴിക്ക് ഉത്സാഹിക്കുന്നവരായ വിഭ്രാലുവർക്കുന്ന എത്രതെന്ന ബുദ്ധിസ്ഥാനത്തുമുഖ്യം, അറോവും, പഴയപരിചയവും, ആരംഭാത്മാവാവും ഉണ്ടാക്കുന്ന നാലും, ഇതുസംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽവരുത്താൻ ടേക്കരെ മുതിച്ചുന്നുണ്ടെങ്കിലും; അതുകൊണ്ട് ശരിയായ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടുകീട്ടുവരാൻ വളരെക്കാലം

കഴിയേണ്ടി പയം. ഒന്നാമറിച്ച്, പ്രത്യേകം കാമാരന്മാൻ അരുരുഭണ്ടിലാണെങ്കിൽ—വിഷ്ണുശിച്ചു എന്തു അതിനു നല്ല വകതിരിഡിയും, ധാരാളം പണവും ഉള്ള ചന്ദ്രാണെങ്കിലോ— ഈ വക വ്യൂദ്ധമാപനങ്ങൾ എഴുപ്പുത്തിൽ നടക്കം. ഇതിനു് അമേരിക്കയിലേ ചില ധനവാന്മാർത്താനാ മുള്ളു എമാവുന്നു. അവർ അതാപത്രം ഇച്ചുപ്പിട്ടാണു് പരിഹാപ കരാത്മം പ്രവർത്തിക്കാനും മാറ്റിയും അപൂരാധിരാ ചും ചെയ്യുന്നണ്ണങ്കിലും, ജനങ്ങളിടെ വില്ലാത്രാസകാൽ ത്തിൽ എന്തു ധനവാന്മാർ താല്പര്യം കാണിച്ചിരിക്കാം. ഈ ത്തരം പരിഹാപകാരപ്രവർത്തികൾ, ജൈമൺ തുടങ്ങിയ ട്രേഡിം ചില ചില പാദ്ധ്യാത്രരാജുകളിലെ പഠനം മുമ്പ് മാറ്റു കാരം അറിഞ്ഞു ചെയ്യാണെന്ത് ബഹുജനങ്ങൾക്കു കുടുംബിക്കു കലാപരിശീലനപാംശാലകൾ, അതുംഗുരക്കാ സംഘങ്ങൾ, യുവാക്കന്മാരും യുവതികൾക്കും പ്രത്യേകമാ മുള്ളിക്കു പരിശ്രാന്നാണും—ഈത്രാദി നാനാബന്ധങ്ങൾ, മേലുറത്ത്, പറിപ്പും മല്ല, മവർദ്ദകാരങ്ങങ്ങൾ മാതാപാത്മാരക്കുടെയും ഒരുംഗ്രാതിനു് ലക്ഷ്യപ്പെട്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതുകാണ്ണമാത്രം മതിക്കാവില്ല, പെരുവില്ലാസം ടുന്നിമാണി വരേണ്ടമെങ്കിൽ, സമൃദ്ധാന്വയാദ്രേശക അഭിഭാഷ കാന്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രസ്താവിക്കുന്നവ അടു സവൃ അധികംാവന്നാം; ധനവാന്മാർ പലതും തങ്ങളുടെ ധനത്തെ പരിഹാപക്കാരാത്മം—സമൃദ്ധാഭ്യാസയാത്മം—വിനിശ്ചാരിക്കാൻ ഒരുംഗ്രാഥം എഴുതുന്നാൽ, മേലേ ചർദ്ദുക്കാർ, ധനവാന്മാർ അംഗവാ പ്രകടക്കാം, പെരുരജ നാശളിടെ അഭ്യുദയാനിൽ താല്പര്യം വെച്ചു് പ്രസ്താവിക്കു

അനുഭവിച്ചുവരുമ്പോൾ, ഒപ്പുവില്ലാത്രാസം അഭ്യർത്ഥിച്ചു മുഹി കയില്ല. നാമാവകാൽക്കളിൽ പരായണാജാഹിരിക്കുക എന്ന തു്, അനുഗ്രഹാക്ഷി നൽകുന്ന ഒരു ഗുണം അഭ്യർത്ഥം, ജനസിലമായിരിക്കുന്ന ഒരു കർത്തവ്യക്രമം തുമതാജന സം നാം ഓർമ്മവെയ്ക്കുന്നും.

ഒട്ടരെ ബുദ്ധിശക്തിയും, ധനശക്തിയും അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ തുവും വിനാക്കണ്ടിൽ ദിവ്യസഹായമാണിത്തീരുന്നതു്; പിന്നു യോ? തങ്കളുവത്തക്കാരുടെ മന്ത്രാളം, അരാക്കുവ നേരുമാത്രം കൂതിനു് ഉടാഹരണമാണു്. ഇന്ത്യാണ്ഡിലെ ‘യൂനിവേഴ്സിററിസററ്റ്മെന്റ്’ എന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ അതരരം ചില ഏപ്പുച്ചകൾ ജേമ്മ നിഖില്ലും ചില നഗരങ്ങളിൽ അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നഗരങ്ങളിലെ നിച്ചജനാധിപാ സജ്ജും, സ്കൂളുകളും ആരാധനാലഘും അനുഭവി കുറഞ്ഞിവിത്തേള്ളശാഖക്കാണ്ട് മനമലിനതു്, ചില സർക്കലാശാലാബിരുദ്ധങ്ങളിൽ ഒരു ചെറുപ്പിൽ തിരിയ മേപ്പടി സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ആ പരോപകാരികൾ തങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യന്തര മാത്രം ആരുളമാക്കിക്കൊണ്ട് ബഹുജനങ്ങൾക്ക് പരക്കെ വിദ്യാഭ്യാസരുന്നും അനുഭവ ചെടുത്തുവാൻവേണ്ടി, അനേകമാസകാലമന്നല്ല, അ നേരകം സംവത്സരക്കാലം നിരുദ്ധാസിത്താരന്നുവിധി പാർത്തു ഉട്ടിഷ്ടസിലമിക്കായി ചെയ്യുന്ന സ്പാർത്താഗസ്ത്രം ഭായ പ്രയത്നം കൊണ്ടാട്ടാക്കിത്തന്നുയെല്ലോ? ആതു ഒപ്പുവരും എന്ന മന്ത്രാളംതീന്റെ മുഖാവംതന്നുവാനു് ഒരു മന്ത്രരം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സാമ്പദ്രൂതിനു് ഫോറ്റ് പാപ ജീവിതങ്ങളിൽ ഒട്ടു് ഭൂതങ്ങയും വിസ്തൃതങ്ങയും അനു

വീച്ചു് സങ്കലനപ്പട്ടനാവയൽട അത്തമാക്കരിക്കു് ഉൽക്കാട്ടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കവാൻ തക്കതായ സമുദായജീവിതം ഇം വക സ്ഥാപനപ്രവർത്തകനായട ഭാതുപ്പുഷ്ടാവാലാക്കന്ന മേപ്പടി പതിതക്കു് ലഭിക്കുന്നതു്. പ്രഖ്യാപികൾ, പ്രസം ഗജം സുരവ്വിൽസമേളനങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏർപ്പാടകകളാണു് ധനവാന്മാരെയും ദിനോന്മാരെയും കുട്ടി യിണക്കവാൻ കഴിയുന്നു. ഇവജൂക്കുക്കും പ്രവർത്തകനാ രായി നില്ക്കുന്നാവയൽ പ്രഭാവംതന്നെ വിജയത്തിനും കാരണം. സ്വീകാര്യപ്പേരുമാരുത്തു ഫുരിതനായ ഒരുവനും മരീറായവന്നു മുണ്ടത്തിനുവേണ്ടി എറ്റുചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ, അംഗരങ്ങനാളമൊന്നും വിഭ്രാലയങ്ങൾക്കാവട്ട്, മതപ്രതിശ്രൂപങ്ങൾക്കാവട്ട്, ധർമ്മാധാപനങ്ങൾക്കാവട്ട്, സക്കാർ നിയമത്തിനുതന്നെന്നാവാവട്ട്, സാല്പരമല്ലെന്നു് സഹമതിചേരു തീരു.

എന്നാലിനി, ഇന്നുജീവനും വകയായ വിഭ്രാപ്രവർത്തനസ്ഥാജങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണു് പറവിഭ്രാംപ്രാസകായും അതിൽ ഉത്സാഹിക്കൊണ്ടതു്? ജൈശ്വരി തൃടങ്ങായ ചില രാജൂക്കളിൽ, സക്കാർവകയാജ്യാ, പ്രാഞ്ചീകരണാധികാരം സംഘംവകയാജ്യാ നടത്തുവാൻ കടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായ പലമാതിരി വിഭ്രാഡാലകൾ, അതാളുംശരത്തുള്ള വിഭ്രാപ്രവർത്തനസ്ഥാജക്കായട ചുമതലയിൽ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവയന്നണ്ടു്. പ്രാമാഖ്യികപാഠാലകളിൽപ്പോരാ പഠിക്കുന്നതിൽനിന്നു് ശൈത്യവിട്ടിട്ടിള്ളു. ചെറുപ്പുക്കാക്കായിട്ടാണു് അംഗരം വിശ്വേഷവിഭ്രാപ്രവര്ത്തനം നടത്തിവയന്നതു്. ബാലകമാക്കാവശ്യമായ ഓരോരോ താഴിലറിയുകൾ

നയകവാൻ ചില സ്കീസമാജസഭയിൽ പ്രത്യേകം വ്യവഗമ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വിദ്യാസമാജസഭ സ്വതന്ത്രനിലാ ഹിന്ദുജീചനയാക്കാൻ, അവരുടെ അധിനന്ദനയിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളെ, സക്കാരിയം ഒമ്മുംരണ്ണാധികാരംസംശോധിക്കാൻ പെണ്ണരവിദ്യാല്പാസപ്രചാരണത്തിൽ പ്രശ്നാന്തരംമാറ്റിത്തീരവാൻ തക്കവെള്ളം നടത്താവുന്നതാണ്.

അതുകൊല്ലതന്നെ, സർക്കലാവിദ്യാലപ്രചാരണസംഘങ്ങൾക്കിം, ആരോഗ്യരക്ഷാസമാജസഭൾക്കിം, അന്നവേ ന്യകവിദ്യാഖാലകൾ ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ, സൗഭാഗ്യാഖ്യാനം, ആരോഗ്യാഖ്യാനം, ചരിത്രം, സാഹിത്രം, കലാവിദ്യാ എന്നിങ്ങിനെ പലേ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി പത്രവിദ്യാല്പാസത്തെ പ്രശ്നപ്പെട്ടതുവാൻ സാധിക്കും. വിശ്വാസിച്ചും, ആവക പ്രസംഗങ്ങൾ കേരം പ്ലാൻ കുട്ടാവക്ക്' വിജ്ഞാനത്തില്ലോ, വിജ്ഞാനലാഭരി ലാഭം' അഭിരച്ചിരുക്കിൽ, പ്രസംഗിക്കനാവക്ക്' അമുകരയും, ഉസാധമേരകയും ചെരും. ഏന്നാൽ, പ്രസംഗകത്താക്കന്നാർ, വാർന്നക്കുത്തരങ്ങളെപ്പാലെ വന്ന തോവുന്നവരായിരിക്കുന്നതു', പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാൽ അവരെ കാണുന്ന സാല്പുമല്ലെന്നു' വരുത്തു'. അവർ സംശയഗ ന്തുങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ ഫ്രോതാക്കരിക്കുക്കു' വിസ്തൃതിച്ചു പറ ഞത്തുകൊടുപ്പാണും പ്രസംഗസമ്പാദനത്തരവും സെഴ്ചുവച്ച തെന്നുകൂടി ഒങ്ങിയിരിക്കുന്നും. എന്ന മാത്രമല്ല; പ്രസംഗങ്ങൾക്കു ഒരു മണിക്രൂഡനേരംവീതം, എടുത്ത പത്രത്താ മാത്രം ഉണ്ടാവാൻ ഫോറാ; കുറെശ്രദ്ധിക്കും കാലംകൊണ്ടു' അവു

തൃപ്രതോളം പ്രസംഗങ്ങൾ പരമ്പരയായി നടത്തണം. എങ്കിലേ, ഭേദതാക്കരിക്ക് തന്ത്രങ്ങൾ വിശദമാകയും, പ്രസംഗക്രത്താവിന്റെ പേരിൽ കൂത്തജ്ഞതയും വിശദാസവും ഉറയ്ക്കുയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഈനി പ്രായഭേദിയ വില്പാ സ്ഥാപിക്കരിക്കായി അനുബന്ധകവില്പാശാലക്ഷ്മാട്ടചെത്ത്, ഗ്രന്ഥപാരാധാര്യാമന്ത്രിങ്ങൾ എന്ന് പ്രസ്തുതിയാതും വിഹിതമാകുന്നു. അവിടെ നടത്തുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിലും പ്രായോഗികപാഠങ്ങളിലും ഉഭാവരിപ്പാനായി കാഴ്ചരോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എടുത്തപ്രയോഗിക്കണ്ടതു് കാണണമ്പോൾ, ബുദ്ധിമാന്മാരായ വില്പാർത്ഥികൾക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾവരെതെ എങ്കി നെയ്യാണ് പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീക്കണ്ടതെന്നു് മനസ്സിലാകയും, ആ വഴിക്ക് അറിവുണ്ടാവും അവൻ ഉത്സാഹിക്കയും ചെയ്യും.

കായികവില്പ അല്ലെസിപ്പാനായി എപ്പോഴും താഴ്ത്തുകളികൾ പരവില്പാല്പാസത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനും മനോരാജ മാർത്ത്യരാജാം. അവയ്ക്ക് സക്കാരിയന്ത്രിനു് സഹായയന്നും ലഭിക്കണമാതാണെങ്കിൽ, അവയുടെ പ്രഭാവത്തെ അയിപ്പാണു് റിഡിഷ്ട് സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് എഴുപ്പുത്തിൽ സാധിക്കുമ്പോൾ അല്ലെസംക്രാട്ട്, മെജ്ഞാതുക്കത്തിനൊപ്പും മനസ്സിനും കത്തുകൾ വരും. സ്പാബാവസംസ്കാരവും ഇക്കാലക്കാലവും നിയന്ത്രണവും സാധ്യമാണു്; ഇങ്കിനെ പരിശീലിച്ചുവരുമ്പോൾ സ്പാത്മരഹിതസ്പാദാവവും, ആത്മത്രാശബ്ദാവലിയും, അനുസരണശരീരവും സഹകരണശരീരവും ഉണ്ണാവാതെയിരിക്കുമ്പോൾ. ജൈമൺനിയിൽ

പരലോകങ്ങളിലും ഇന്ത്യാം കളരികൾ സ്ഥാപിച്ചു് നടത്തിവ ഞണ്ടാണ്; അവയിലെക്കും സപ്താഖണ്ഡങ്ങളുടെ പ്രമാണം മാക്കിയിരിക്കയാൽ ജൈനമന്ദിരങ്ങളുടെയുടെ സ്വരാജ്യം എല്ലിപ്പാണും സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. 1907-ാം കൊല്ലുത്തിൽ, 6,512-സ്ഥലങ്ങളിലായി 7,787-കളരിസം. റല്ലാം ഉണ്ണായിരുന്നുവോം, അവയിൽ അതേക്കുട്ടി പത്രാലക്ഷ്മണിലധികം ഒപ്പ് അംഗങ്ങളാണും ചേർന്നിരുന്നു വെന്നും കണക്കാണും. ഇതുമേൽ പ്രഖ്യാപ്തിംഗങ്ങൾ കളരിസംഘങ്ങളിൽ ചേരുവാൻ വിദ്യാത്മകങ്ങളും പ്രേരി ഫീക്കറും, സ.എന്റർട്ടിപ്പിനോ് സക്കാരം ഇതരമാരും ധനസഹായം ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നതായാൽ, പൗരബില്ലാള്ളാ സത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് സൗകര്യമുണ്ടാവുന്നതാണ്, എന്ന വിദ്യാഭ്യാസക്കാരുള്ളരാശാഖാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട നാണ്ട്. ഇംഗ്ലാണ്ടിലും, വൈദ്യപ്പുകാരുടെ തുണഞ്ഞിനായി, കളരികൾക്ക് പകരം ‘ബോസ് സൌണ്ടിന്റെ’ (Boys’ Brigade) എന്ന ബാലഭക്തിസംഘം നടത്തിവജനാണ്. സർവ്വില്ലും സ്പിന്റ് എന്ന മഹാനാണ് ഇംഗ്ലാണ്ടിലും വാഗ്മി ആദ്ദുമായി ഏറ്റപ്പട്ടംതിന്തിയതു്, ബാലഭക്തിസംഘം ക്ഷിതിമാരുളിലെത്തിൽ വളരുത്തും പട്ടാളസന്ത്രാശമാണ് ഉത്തമാമനു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടായിരുന്ന 1883-ൽ ആംഗുലം ട്രാസ് ഗ്രാനഡരത്തിൽ ഒരു ബാലഭക്തിസംഘം തുടങ്ങിയതു്. അതിലേക്ക്, നഗരങ്ങളിൽ പത്രാം വില്ലാ നായും, മറുപാടം അല്ലത്തുനടക്കാണും ബാലഭക്തി വിച്ഛി ആകുട്ടി, സെന്റ്രവക്സ്പ്പിലെ ഭക്തിക്കാരായാൽ രീതിയിൽ പു ത്രേക്കമായ വേഷം ധരിപ്പിച്ചു്, സംഘത്തിനു് ഹബിൽ

ഒൻ, ജമോർ മുതലായ ഉള്ളൊന്നുമുണ്ടാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു്, പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ കബ്ബാത്തുഥാകൾ ശീലപ്പിച്ചു് വൈക്കേനറം, കബ്ബാത്തിന്തും പിന്നു്, മതവിഷയമായും സഭാധാരവിഷയമായും പ്രസംഗവും ഇന്റപ്രദേശങ്ങളാൽവും നടത്തി, ആ വഴിക്കു്, ആ ബാലഭടകമാരിൽ പേരു മുന്നാക്കി മുളപ്പിച്ചു് വളർത്തി. ഈ സംഘത്തി നീറ ഉള്ളും സഹായായി എന്ന വന്നപ്പോൾ, മറ്റൊരജോലിയും ബാലഭടകസംഘങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലെ ഉയൻ പദബിക്കാർ—പ്രഭക്കരാർ—പലയം ഈ വകുങ്കു് പണംകൊണ്ടും ദിവംകൊണ്ടും സഹായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഘങ്ങളിലുംപെട്ട ചെറുപ്പുകാർ, അവന്നുംകുളു് പ്രമാണമുന്നുഷ്യകൾ ചെങ്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഫോറുത നേടാറെന്നു്. കാക്കാല്ലാസം തത്തിനായിട്ടാണു് ഈ സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും പുണ്ടായുള്ളവിൽ തോന്തമെങ്കിലു്, പട്ടാളനടവടികൾ വഴിക്കായി മേല്പട്ടി ബാലമാർക്കു് പേരംരയമ്പാടം ഉറപ്പുകാബന്നു് പ്രവർത്തകമാരുടെ ആന്തരമായ ഉള്ളും എന്ന പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു.

മേല്പുംഞ്ഞമാതിരി കാക്കാല്ലാസംസംഘങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ദിക്കെക്കുളിൽ പേരംരയമ്പരിശീലനത്തിനും വേരെ മാർക്കുമെന്നു്. അവിടങ്ങളിൽ, പ്രമാണമുന്നുഷ്യാസമാജങ്ങൾ അശ്വിരക്ഷണസംഘങ്ങൾ ഏന്നിവ ഉണ്ടാനിരിക്കിയും, ആ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തകമാർക്കു്, ചെറുപ്പുകാരെ ആക്രിയ ന്റു് തങ്ങളുടെ പരോപകാരപ്രസ്തതികളിൽ പരിചയിക്കുന്ന സാധിക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ, പരോപകാര

കുത്രജ്ജിട്ടെട ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചെറുപ്പുക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ പതി യുകയും; അവരുടെ എഴുപ്പുക്കൾ, കാലക്രമത്തിൽ, സൗഖ്യ ഷ്ടിണ്ണേഡം, ഒരാളും മുതലായ പെത്രരൂപങ്ങൾക്ക് വിശ്വ നിലമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

പെത്രവിഭ്രാംഭാസവ്യവ സ്ഥായിൽ ഭവ്യമായ കാൽ അഞ്ചേരുതാക്കൊന്തു പ്രതിപാദിച്ചുവല്ലോ. വിഭ്രാംഭാസ പ്രചാരത്തെ സഹായിക്കുന്ന നാനാവിധിക്കുള്ളിൽ പ്രഖ്യാപ്തപ്പെട്ടതി, ഒരേഒരും സാധിപ്പാനായി വിനിയോഗി കേണ്ടതിനാകനു വ്യവസ്ഥമെങ്കിലുണ്ടോ” ഇതു വക കാൽങ്ങൾ വലിയ കാഞ്ഞിനഞ്ചുങ്ങൾ കുടാതെ സാധിക്കാവുന്ന താണ്ടുനും സ്റ്റോമാക്കലിട്ടണ്ട്. ചട്ടങ്ങളും വ്യവസ്ഥമെങ്കിലുണ്ടോ” ശബ്ദമായിട്ടാണുള്ളതും; നിയമങ്ങൾ എത്രതുനു നിഃവസ്തി താഴും, അവരെ അനുകൂല്യാവൃത്തം പ്രായാഗ്രക്കനുവെങ്കി ലേ തുണ്ടാള്ളി. ഇതു മണംതുണ്ടുനെതെ നിലനിത്തിപ്പോരാറാണോ, ഇജ്ജപലിപ്പിപ്പാനും നാട്ടിലെങ്ങും പല കൈവഴിയായി പ്രവ രിപ്പിപ്പാനും പ്രത്രേകമൊരു വിഭ്രാംഭാസകാൽാലോചന സംഘരം എല്ലെല്ലാത്തണ്ടും അത്രാവശ്യമാണ്. സംഘ ത്തിനു, ഭരണാധികാരിമാ, നിയമകരണാധികാരിമാ, ശിക്ഷാധികാരിമാ, നൽകേണ്ടതില്ല. സാധാരണയായാണി, സാധിത്രൂപരിഷത്തുകുള്ളപ്പോലെ അഭിപ്രായാലുകുന്നും ചെയ്യും വഴിതെളിക്കുക എന്ന പ്രസ്തിയേ നൽകേണ്ടാണ്. അതിലേക്ക് സാമാജികമാർ ലോകവ്യവഹാരത്തിൽ പഴം പരിഹരിക്കാരായും, കലാവിഭ്രകൾ, ശാസ്ത്രം, കൃഷി മുത ലാഡ വിഷയങ്ങളിൽ ടാണ്ടിത്രവും കീത്തിച്ചും നേടിയ

വരായചിരിക്കണം. വിള്ളാല്ലാസകാത്തിൽ പതിയ വിന്നുകൾ നിമ്മിപ്പാന്നല്ല അവർ ശ്രദ്ധവൈക്കേണ്ടതു്; പുണ്യങ്ങൾഡിലുായജീവം ചുറ്റെപ്പട്ടവിപ്പാനം, അല്ലത്താഴോയ അല്ലെങ്കിലുായജീവം ദിവിപ്പാനം, നാനാത്രഘണ്ടഭിൽ നടന്നിനാ വിള്ളാല്ലാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്കാക്കി തേരേ ഉദ്ദേശം; നിലനിൽത്തിപ്പോരാനം ആളിരിക്കണം അവരുടെ ഉസാധം ഇങ്ങിനെന്നൊരു സംഘംകാണ്ടി മാത്രമേ, നാട്ടിലെ വിഭ്രംഹാലകളെല്ലാക്കി എഴുകാഞ്ഞുകമായി—പേരവിള്ളാസപ്രാസപ്രചാരാത്മം—നട.നരിക്കാണ്ടിഘോഷബാനം, വിഭ്രംഹാസന്നയെ ഏതു വിശാലവും എക്കത്ര ചവുമാക്കാനം സൗംഘ്രംഖാക്കുകയുള്ളിൽ.

